

Nr. Crt.	Text proiect		Amendament (Autor)	Motivare
1.	TITLU PRELIMINAR Despre legea civilă			
2.	Capitolul I Dispoziții generale			
3.	Obiectul Codului civil	Art.1 – Dispozițiile prezentului cod reglementează raporturile patrimoniale și nepatrimoniale dintre persoane, ca subiecte de drept civil.	« Art.1 – Dispozițiile prezentului cod reglementează raporturile patrimoniale și <u>cele</u> nepatrimoniale dintre persoane, ca subiecte de drept civil. » <i>Autor: CSM</i>	
4.	Conținutul Codului civil	Art.2 – Prezentul cod este alcătuit dintr-un ansamblu de reguli care constituie dreptul comun pentru toate domeniile la care se referă litera sau spiritul dispozițiilor sale.	Art.2 – Prezentul cod este alcătuit dintr-un ansamblu de reguli care constituie dreptul comun pentru toate domeniile la care se referă litera <u>și</u> spiritul dispozițiilor sale <i>Autor: CSM</i>	
5.	Aplicarea generală a Codului civil	Art.3 – (1) Dispozițiile prezentului cod se aplică și raporturilor dintre profesioniști, precum și raporturilor dintre aceștia și orice alte subiecte de drept civil. (2) Sunt considerați profesioniști toți cei care exploatează o întreprindere. (3) Constituie exploatarea unei întreprinderi exercitarea sistematică, de către una sau mai multe persoane, a unei activități organizate ce constă în	ART 3- “ Profesioniști” constituie un termen inadecvat si destul de vag pentru a defini persoana la care se refera textul de lege, avand in vedere ca exista si medici, profesori, bucatari si prestatori de servicii de diverse orientari. Intreprinzatori sau un alt termen mult mai adecvat ar fi fost mai potrivit. <i>Autor: Baroul București.</i>	

		producerea, administrarea ori înstrăinarea de bunuri sau în prestarea de servicii, indiferent dacă are sau nu ca scop obținerea de profit.		
6.	Aplicarea prioritara a tratatelor internaționale privind drepturile omului	<p>Art.4 – În materiile reglementate de prezentul cod, dispozițiile privind drepturile și libertățile persoanelor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Constituția, Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.</p> <p>(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și prezentul cod, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care prezentul cod conține dispoziții mai favorabile.</p>	<p>Art.4 – În materiile reglementate de prezentul cod, dispozițiile privind drepturile și libertățile persoanelor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Constituția, Declarația Universală a Drepturilor Omului, pactele și celelalte tratate la care România este parte.</p> <p><i>Autor : Comisia specială</i></p>	
7.	Aplicarea prioritara a dreptului comunitar	Art.5 – În materiile reglementate de prezentul cod, normele dreptului comunitar se aplică în mod prioritara, indiferent de calitatea sau statutul părților.		
8.	Capitolul II Aplicarea legii civile			
9.	Aplicarea în timp a legii civile	Art.6 – Legea civilă este aplicabilă cât timp este în vigoare. Ea nu are putere retroactivă.		
10.	Teritorialitatea legii civile	Art.7 – (1) Actele normative adoptate de autoritățile și instituțiile publice centrale	Art.7 – (1) Actele normative adoptate de autoritățile și instituțiile publice	

		se aplică pe întreg teritoriul țării, afară de cazul în care se prevede altfel. (2) Actele normative adoptate, în condițiile legii, de autoritățile și instituțiile administrației publice locale se aplică numai în raza lor de competență teritorială.	centrale se aplică pe întreg teritoriul țării, afară de cazul în care prin actul normativ se prevede altfel. (Autor: deputat Ciprian Dobre).	
11.	Extraterritorialitatea legii civile	Art.8 – În cazul raporturilor juridice cu element de extraneitate, determinarea legii civile aplicabile se face ținându-se seama de normele de drept internațional privat cuprinse în Cartea VII din prezentul cod.		
12.	Capitolul III Interpretarea și efectele legii civile			
13.	Interpretarea legii	Art.9 – (1) Cel care a adoptat norma civilă este competent să facă și interpretarea ei oficială. (2) Norma interpretativă produce efecte numai pentru viitor. (3) Interpretarea legii de către instanță se face numai în scopul aplicării ei în cazul dedus judecării.	Art.9 – (1) Instituția sau autoritatea care a adoptat norma civilă este competent să facă și interpretarea oficială a acesteia . (2) Norma interpretativă produce efecte numai pentru viitor. (3) Instanța de judecată interpretează legea numai în scopul aplicării acesteia în cauza dedusă judecării . Autori: deputații Daniel Buda și Ciprian Dobre.	
14.	Uzanțele și principiile	Art.10 – (1) În cazurile neprevăzute de lege, se aplică uzanțele, iar în lipsa	Art.10 – (1) Nemodificat.	

	<p>generale</p>	<p>acestora, dispozițiile legale privitoare la situații juridice asemănătoare sau, după caz, principiile generale ale dreptului civil.</p> <p>(2) În materiile reglementate prin lege, uzanțele produc efecte numai în măsura în care sunt recunoscute ori admise în mod expres de lege.</p> <p>(3) Uzanțele publicate în culegeri elaborate de către entitățile competente în domeniu se prezumă că există, până la proba contrară.</p> <p>(4) În sensul prezentului cod, prin uzanțe se înțelege obiceiul locului și uzurile profesionale.</p>	<p>(2) Se elimină.</p> <p><i>(Autor: Gheorghe Gabor.)</i></p> <p>(3) Uzanțele publicate în culegeri elaborate de către autoritățile sau instituțiile competente în domeniu se prezumă că există, până la proba contrară.</p> <p><i>(Autor: Comisia)</i></p> <p>sau</p> <p>(3) Se elimină.</p> <p><i>(Autor: Liana Dumitrescu)</i></p>	
<p>15.</p>	<p>Aplicarea unor categorii de legi</p>	<p>Art.11 – (1) Legile care derogă de la o dispoziție generală, care restrâng exercițiul unor drepturi civile sau care prevăd sancțiuni civile se aplică numai în cazurile anume arătate.</p> <p>(2) Nu se poate deroga prin convenții sau acte juridice unilaterale de la legile care interesează ordinea publică sau de la bunele moravuri.</p>	<p>Art.11 – (1) Legile care derogă de la o dispoziție generală, care restrâng exercițiul unor drepturi civile sau care prevăd sancțiuni civile se aplică numai în cazurile expres prevăzute de lege.</p> <p><i>(Autor: deputat Daniel Buda.)</i></p>	

16.	Libera circulație a bunurilor	<p>Art.12 – (1) Oricine poate dispune liber de bunurile sale, dacă nu este oprit în mod expres de lege.</p> <p>(2) Nimeni nu poate însă dispune cu titlu gratuit dacă este insolubil.</p>	<p>(2) Nimeni nu poate dispune cu titlu gratuit dacă este insolubil.</p> <p>(Autor: deputat Daniel Buda.)</p>	
17.	Buna-credință	<p>Art.13 – (1) Persoanele fizice și persoanele juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu ordinea publică și bunele moravuri.</p> <p>(2) Buna-credință se prezumă până la proba contrară.</p>		
18.	Abuzul de drept	<p>Art.14 – Niciun drept nu poate fi exercitat în scopul de a vătăma sau păgubi pe altul ori, după caz, într-un mod excesiv și nerezonabil, contrar bunei-credințe.</p>	<p>Art.14 – Niciun drept nu poate fi exercitat în scopul de a vătăma sau păgubi pe altul ori, într-un mod excesiv și nerezonabil, contrar bunei-credințe.</p> <p>(Autori: deputații Daniel Buda și Ciprian Dobre.)</p>	
19.	Vinovăția	<p>Art.15 – (1) Dacă prin lege nu se prevede altfel, persoana răspunde numai pentru faptele sale săvârșite cu intenție sau din culpă.</p> <p>(2) Fapta este săvârșită cu intenție când autorul prevede rezultatul faptei sale</p>		S-a amânat dezbaterile la solicitarea domnului deputat Ciprian

		<p>și fie urmărește producerea lui prin intermediul faptei, fie, deși nu o urmărește, acceptă posibilitatea producerii acestui rezultat.</p> <p>(3) Fapta este săvârșită din culpă când autorul fie prevede rezultatul faptei sale, dar nu îl acceptă, socotind fără temeii că nu se va produce, fie nu prevede rezultatul faptei, deși trebuia să îl prevadă. Culpă este gravă atunci când autorul a acționat cu o neglijență sau imprudență pe care nici persoana cea mai lipsită de dibăcie nu ar fi manifestat-o față de propriile interese.</p> <p>(4) Atunci când legea condiționează efectele juridice ale unei fapte de săvârșirea sa din culpă, condiția este îndeplinită și dacă fapta a fost săvârșită cu intenție.</p>	<p>(3) Fapta este săvârșită din culpă când autorul fie prevede rezultatul faptei sale, dar nu îl acceptă, socotind fără temeii că nu se va produce, fie nu prevede rezultatul faptei, deși trebuia să îl prevadă.</p> <p>(Autor: MAI)</p> <p><i>A se vedea și art. 1366</i></p>	<p>Dobre.</p>
<p>20.</p>	<p>Eroarea comună și invincibilă</p>	<p>Art.16 – (1) Nimeni nu poate conferi altuia mai multe drepturi decât are el însuși.</p> <p>(2) Cu toate acestea, când cineva, împărtășind o credință comună și invincibilă, a considerat că o persoană are un anumit drept sau o anumită calitate juridică, instanța judecătorească, ținând seama de împrejurări, va putea hotărî că actul încheiat în această stare va produce, față de cel aflat în eroare, aceleași efecte ca și când ar fi valabil, afară de cazul în care desființarea lui nu i-ar cauza nici un</p>	<p>(2) Cu toate acestea, când cineva, împărtășind o credință comună și invincibilă, a considerat că o persoană are un anumit drept sau o anumită calitate juridică, instanța judecătorească, ținând seama de împrejurări, va putea hotărî că actul încheiat în această stare va produce, față de cel aflat în eroare, aceleași efecte ca și când ar fi valabil, afară de cazul în care desființarea lui nu i-ar</p>	

		<p>prejudiciu.</p> <p>(3) Eroarea comună și invincibilă nu se prezumă.</p> <p>(4) Dispozițiile prezentului articol nu sunt aplicabile în materie de carte funciară și nici în alte materii în care legea reglementează un sistem de publicitate.</p>	<p>cauza niciun prejudiciu.</p> <p><i>Autor: Comisia.</i></p>	
21.	<p>Capitolul IV</p> <p>Publicitatea drepturilor, a actelor și a faptelor juridice</p>			
22.	Obiectul publicității	<p>Art.17 – (1) Drepturile, actele și faptele privitoare la starea și capacitatea persoanelor, cele în legătură cu bunurile care aparțin acestora, precum și orice alte raporturi juridice sunt supuse publicității în cazurile anume prevăzute de lege.</p> <p>(2) Publicitatea se realizează prin cartea funciară, Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare, denumită în continuare arhivă, registrul comerțului, precum și prin alte forme de publicitate prevăzute de lege.</p>	<p>Art.17 – (1) Drepturile, actele și faptele privitoare la starea și capacitatea persoanelor, cele în legătură cu bunurile care aparțin acestora, precum și orice alte raporturi juridice sunt supuse publicității în cazurile expres prevăzute de lege.</p> <p><i>(Autor: deputat Daniel Buda.)</i></p>	
23.	Condiții de publicitate	<p>Art.18 – (1) Procedura și condițiile de publicitate se stabilesc prin lege.</p> <p>(2) Îndeplinirea formalității de publicitate poate fi cerută de orice persoană, chiar dacă este lipsită de capacitatea de exercițiu.</p> <p>(3) Orice renunțare sau restrângere a dreptului de a îndeplini o formalitate</p>	<p>(3) Orice renunțare sau restrângere a dreptului de a îndeplini o formalitate de</p>	

		de publicitate, precum și orice clauză penală sau altă sancțiune stipulată pentru a împiedica exercitarea acestui drept sunt considerate nescrise. ????	publicitate, precum și orice clauză penală sau altă sancțiune stipulată pentru a împiedica exercitarea acestui drept sunt nule. <i>(Autor : M.A.J)</i>	
		(4) Nimeni nu poate invoca faptul că nu a cunoscut dreptul, actul sau faptul supus publicității, dacă formalitatea de publicitate a fost legal îndeplinită.		
24.	Efectele publicității	Art.19 – (1) Publicitatea asigură opozabilitatea dreptului, actului sau faptului supus publicității, stabilește rangul acestora și, dacă legea prevede în mod expres, condiționează efectele lor juridice. (2) Între părți sau succesorii lor, universalii ori cu titlu universal, după caz, drepturile, actele sau faptele juridice produc depline efecte , chiar dacă nu au fost îndeplinite formalitățile de publicitate, afară de cazul în care prin lege se dispune altfel.	Art.19 – (1) Publicitatea asigură opozabilitatea dreptului, actului sau faptului supus publicității, stabilește rangul acestora și, dacă legea prevede în mod expres, condiționează constituirea sau efectele lor juridice <i>Autor: senator Toni Greblă.</i> (2) Între părți sau succesorii lor, universalii ori cu titlu universal, după caz, drepturile, actele sau faptele juridice produc efecte depline , chiar dacă nu au fost îndeplinite formalitățile de publicitate, afară de cazul în care prin lege se dispune altfel. <i>(Autor:deputat Daniel Buda.)</i>	Necorelare între prevederile art. 19 alin 1 și 22 alin 1 din Cod: Art. 22 alin. 1 din Cod prevede ca „ Dacă formalitatea de publicitate nu a fost realizată, iar aceasta nu era prevăzută de lege cu caracter <u>constitutiv</u> , drepturile, actele, faptele sau alte raporturi juridice supuse publicității sunt inopozabile terților, afară de cazul în care se dovedește că aceștia le-au cunoscut pe altă cale.”
25.	Alte efecte ale publicității	Art.20 – (1) Publicitatea nu validează dreptul, actul sau faptul supus ori admis la publicitate. Cu toate acestea, în cazurile și condițiile anume prevăzute de lege, ea poate produce efecte	Art.20 – (1) Publicitatea nu validează dreptul, actul sau faptul supus ori admis la publicitate. Cu toate acestea, în cazurile și condițiile expres prevăzute de lege, ea poate produce	

		achizitive în favoarea terților dobânditori de bună-credință. (2) Publicitatea nu întrerupe cursul prescripției extinctive, afară de cazul în care prin lege se dispune altfel.	efecte achizitive în favoarea terților dobânditori de bună-credință. <i>Autor: deputat Daniel Buda.</i>	
26.	Prezumții	Art.21 – (1) Dacă un drept, act sau fapt a fost înscris într-un registru public, se prezumă că el există, cât timp nu a fost radiat sau modificat. (2) În cazul în care un drept, act sau fapt a fost radiat, se prezumă că, de la data radierii, că el nu există.	Art.21 – (1) Dacă un drept, act sau fapt a fost înscris într-un registru public, se prezumă că el există, cât timp nu a fost radiat sau modificat în condițiile legii. <i>Autor: Comisia.</i>	
27.	Lipsa publicității. Sanțiuni	Art.22 – (1) Dacă formalitatea de publicitate nu a fost realizată, iar aceasta nu era prevăzută de lege cu caracter constitutiv, drepturile, actele, faptele sau alte raporturi juridice supuse publicității sunt inopozabile terților, afară de cazul în care se dovedește că aceștia le-au cunoscut pe altă cale. (2) Atunci când legea prevede că simpla cunoaștere de fapt nu suplinește lipsa de publicitate, absența acesteia poate fi invocată de orice persoană interesată, inclusiv de terțul care a cunoscut, pe altă cale, dreptul, actul, faptul sau raportul juridic supus publicității. (3) În toate cazurile însă, simpla cunoaștere a dreptului, actului, faptului sau raportului juridic nu suplinește lipsa		

		de publicitate față de alte persoane decât terțul care, în fapt, le-a cunoscut.		
28.	Concursul dintre formele de publicitate	Art.23 – Dacă un drept, act sau fapt este supus în același timp unor formalități de publicitate diferite, neefectuarea unei cerințe de publicitate nu este acoperită de îndeplinirea alteia.	Art.23 – Dacă un drept, act, fapt sau orice raport juridic este supus în același timp unor formalități de publicitate diferite, neefectuarea unei cerințe de publicitate nu este acoperită de îndeplinirea alteia. <i>Autor: Comisia.</i> OBSERVAȚIE: <i>Potrivit art. 18 alin. 4 din Cod, „Nimeni nu poate invoca faptul că nu a cunoscut dreptul, actul sau faptul supus publicității, dacă formalitatea de publicitate a fost legal îndeplinită.” In consecinta, fata de prezumtia absoluta de cunoastere a respectivului drept, act sau fapt supus publicitatii, care sunt efectele juridice ale unei asemenea inregistrari efectuate, in situatia descrisa de art. 23 din Cod?</i> <i>Autor: senator Toni Greblă.</i>	
29.	Consultarea registrelor publice	Art.24 – Orice persoană, chiar fără a justifica un interes, poate, în condițiile legii, să consulte registrele publice privitoare la un drept, act, fapt sau o anumită situație juridică și să obțină extrase sau copii certificate de pe acestea, cu plata taxelor legale.	Art.24 – Orice persoană poate, în condițiile legii, să consulte registrele publice privitoare la un drept, act, fapt sau o anumită situație juridică și să obțină extrase sau copii certificate de pe acestea, cu plata taxelor legale.	

			(Autori: senator Ion Rușet și deputat Ciprian Nica.)	
30.		CARTEA I Despre persoane		
31.		TITLUL I Dispoziții generale		
32.	Subiectele de drept civil	Art.25 – (1) Subiectele de drept civil sunt persoanele fizice și persoanele juridice. (2) Persoana fizică este omul, privit individual, ca titular de drepturi și de obligații civile. (3) Persoana juridică este orice formă de organizare care, întrunind condițiile cerute de lege, este titulară de drepturi și de obligații civile.		
33.	Recunoașterea drepturilor civile	Art.26 – Drepturile civile ale persoanelor fizice și ale persoanelor juridice sunt ocrotite și garantate de lege.	Recunoaștere a drepturilor și libertăților civile Art.26 – Drepturile și libertățile civile ale persoanelor fizice și ale persoanelor juridice sunt ocrotite și garantate de lege. (Autor: senator Iulian Urban.) Art.26 – Drepturile și libertățile civile ale persoanelor fizice, precum și drepturile persoanelor juridice sunt	Completarea titlului, cât și a textului de lege cu noțiunea de libertăți în condițiile în care chiar Constituția României face referire în Capitolul II la <i>Drepturi și libertăți...</i>

			ocrotite și garantate de lege. <i>(Autori: senatorii Iulian Urban, Mutu Gabriel, Băbescu Iulian și Vasile Nistor.)</i>	
34.	Cetățenii străini și apatrizii	Art.27 - (1) Cetățenii străini și apatrizii sunt asimilați, în condițiile legii, cu cetățenii români, în ceea ce privește drepturile lor civile. (2) Asimilarea se aplică în mod corespunzător și persoanelor juridice străine.	Art.27 - (1) Cetățenii străini și apatrizii sunt asimilați, în condițiile legii, cu cetățenii români, în ceea ce privește drepturile și libertățile lor civile. <i>Autor: senator Iulian Urban.</i>	
35.	Capacitatea civilă	Art.28 – (1) Capacitatea civilă este recunoscută tuturor persoanelor. (2) Orice persoană are capacitate de folosință și, în afară de cazurile prevăzute de lege, capacitate de exercițiu.		
36.	Limitele capacității civile	Art.29 – (1) Nimeni nu poate fi îngrădit în capacitatea de folosință sau lipsit, în tot sau în parte, de capacitatea de exercițiu, decât în cazurile și condițiile prevăzute expres de lege. (2) Nimeni nu poate renunța, în tot sau în parte, la capacitatea de folosință sau la capacitatea de exercițiu.	Art.29 – (1) Nimeni nu poate fi îngrădit în capacitatea de folosință sau lipsit, în tot sau în parte, de capacitatea de exercițiu, decât în cazurile și condițiile expres prevăzute de lege. <i>Autor: deputat Daniel Buda.</i>	
37.	Egalitatea în fața legii civile	Art.30 – Rasa, culoarea, naționalitatea, originea etnică, limba, religia, vârsta, sexul sau orientarea sexuală, opinia,		

		convingerile personale, apartenența politică, sindicală, la o categorie socială ori la o categorie defavorizată, averea, originea socială, gradul de cultură, precum și orice altă situație similară, nu au nici o influență asupra capacității civile.		
38.	Patrimoniul	<p>Art.31 – (1) Orice persoană fizică sau persoană juridică este titulară a unui patrimoniu.</p> <p>(2) Acesta poate face obiectul unei diviziuni sau afecțiuni, însă numai în cazurile și condițiile prevăzute de lege. Atunci când o asemenea diviziune sau afecțiune există, transferul drepturilor și obligațiilor dintr-o masă patrimonială în alta se face cu respectarea condițiilor prevăzute de lege și fără a prejudicia drepturile creditorilor asupra fiecărei mase patrimoniale.</p> <p>(3) În toate cazurile prevăzute la alin. (2), transferul drepturilor și obligațiilor dintr-o masă patrimonială în alta nu constituie o înstrăinare.</p>	<p>(3) În toate cazurile prevăzute la alin. (2), trecerea/exercitarea/transferul drepturilor și obligațiilor dintr-o masă patrimonială în alta în cadrul aceluiași patrimoniu nu constituie o înstrăinare.</p> <p><i>Autori: deputații Gheorghe Gabor și Mate Andras Levente</i></p>	<p>Autorul proiectului trebuie să clarifice noțiunea de "înstrăinare";</p> <p><i>Autor: Baroul București.</i></p>
39.	Patrimoniul de afecțiune	Art.32 – Sunt patrimoniile de afecțiune masele patrimoniale fiduciare, constituite potrivit dispozițiilor Titlului	Art.32 – Sunt patrimoniile de afecțiune masele patrimoniale fiduciare, constituite potrivit dispozițiilor Titlului	

		IV al Cărții III, cele afectate exercitării unei profesii autorizate, precum și alte patrimonii astfel determinate de lege.	IV al Cărții a III-a, cele afectate exercitării unei profesii autorizate, precum și alte patrimonii astfel determinate de lege. <i>Autor: Comisia specială</i>	
40.	Patrimoniul profesional individual	<p>Art.33 – (1) Constituirea masei patrimoniale afectate exercitării în mod individual a unei profesii autorizate se stabilește prin actul încheiat de titular, cu respectarea condițiilor de formă și de publicitate prevăzute de lege.</p> <p>(2) Dispozițiile alin.(1) se aplică în mod corespunzător și în cazul măririi, micșorării sau lichidării patrimoniului profesional individual.</p>	<p>(2) Dispozițiile alin.(1) se aplică în mod corespunzător și în cazul măririi sau micșorării patrimoniului profesional individual.</p> <p><i>Autor : deputat Daniel Buda.</i></p> <p>„(3) Lichidarea patrimoniului profesional individual se face în condițiile prevăzute de legea specială.”</p> <p><i>Autor : deputat Daniel Buda.</i></p> <p>(3) Lichidarea patrimoniului profesional individual se face în condițiile prevăzute prin lege specială.</p> <p><i>Autor: Uniunea Națională a Notarilor Publici din România</i></p>	Nu există o reglementare generală a lichidării patrimoniului persoanei fizice.

41.	TITLUL II Persoana fizică			
42.	Capitolul I Capacitatea civilă a persoanei fizice			
43.	Secțiunea 1 Capacitatea de folosință			
44.	Noțiune	Art.34 – Capacitatea de folosință este aptitudinea persoanei de a avea drepturi și obligații civile.		
45.	Durata capacității de folosință	Art.35 – Capacitatea de folosință începe la nașterea persoanei și încetează odată cu moartea acesteia.		
46.	Drepturile copilului conceput	Art.36 – Drepturile copilului sunt recunoscute de la concepțiune, însă numai dacă el se naște viabil . Dispozițiile art.427 referitoare la timpul legal al concepțiunii sunt aplicabile.	Art.36 – Drepturile copilului sunt recunoscute de la concepțiune, însă numai dacă el se naște viu . Dispozițiile art.427 referitoare la timpul legal al concepțiunii sunt aplicabile. <i>(Autori: deputat Daniel Buda și senator Iulian Urban)</i>	Pentru a evita eventuale contradicții sau interpretări ale textului de lege, propunem înlocuirea noțiunii „viabil” cu aceea de „viu” – în condițiile în care nu există o definiție juridică a expresiei „viabil”
47.	Secțiunea a 2-a Capacitatea de exercițiu			
48.	Noțiune	Art.37 – Capacitatea de exercițiu este aptitudinea persoanei de a încheia		

		singură acte juridice civile.		
49.	Începutul capacității de exercițiu	Art.38 – (1) Capacitatea de exercițiu deplină începe la data când persoana devine majoră. (2) Persoana devine majoră la împlinirea vârstei de 18 ani.		
50.	Situația minorului căsătorit	Art.39 – (1) Minorul dobândește, prin căsătorie, capacitatea deplină de exercițiu. (2) În cazul în care căsătoria este anulată, minorul care a fost de bunăcredință la încheierea căsătoriei păstrează capacitatea deplină de exercițiu.	Art.39- (1) Minorul dobândește, prin căsătorie, capacitatea deplină de exercițiu cu excepția faptelor de comerț. (Autor: Adrian Țuțuianu.)	
51.	Capacitatea de exercițiu anticipată	Art.40 – Pentru motive temeinice, instanța tutelară poate recunoaște minorului care a împlinit vârsta de 16 ani capacitatea deplină de exercițiu. În acest scop, vor fi ascultați și părinții sau tutorele minorului, luându-se, când este cazul, și avizul consiliului de familie.	Art.40 – Pentru motive temeinice, instanța de tutelă poate recunoaște minorului care a împlinit vârsta de 16 ani capacitatea deplină de exercițiu. În acest scop, vor fi ascultați și părinții sau tutorele minorului, luându-se, când este cazul, și avizul consiliului de familie. Autor: Comisia.	
52.	Capacitatea de exercițiu restrânsă	Art.41 – (1) Minorul care a împlinit vârsta de 14 ani are capacitatea de exercițiu restrânsă. (2) Actele juridice ale minorului cu capacitate de exercițiu restrânsă se încheie de către acesta, cu încuviințarea părinților sau, după caz, a tutorelui, iar	(2) Actele juridice ale minorului cu capacitate de exercițiu restrânsă se încheie de către acesta, cu încuviințarea părinților sau, după caz, a tutorelui, iar	

		<p>în cazurile prevăzute de lege, și cu autorizarea instanței tutelare. Încuviințarea sau autorizarea poate fi dată, cel mai târziu, în momentul încheierii actului.</p> <p>(3) Cu toate acestea, minorul cu capacitate de exercițiu restrânsă poate face singur acte de conservare, acte de administrare care nu îl prejudiciază, precum și acte de dispoziție de mică valoare, cu caracter curent și care se execută la data încheierii lor.</p>	<p>în cazurile prevăzute de lege, și cu autorizarea instanței de tutelă. Încuviințarea sau autorizarea poate fi dată, cel mai târziu, în momentul încheierii actului.</p> <p><i>Autor: Comisia.</i></p>	
53.	Actele minorului care a împlinit 15 ani	<p>Art.42 – (1) Minorul care a împlinit 15 ani poate să încheie acte juridice referitoare la munca, la îndeletnicirile artistice sau sportive ori la profesia sa, cu încuviințarea părinților sau a tutorelui, precum și cu respectarea dispozițiilor legii speciale, dacă este cazul.</p> <p>(2) În acest caz, minorul exercită singur drepturile și execută tot astfel obligațiile izvorâte din aceste acte și poate dispune singur de veniturile dobândite.</p>	<p>Art.42 – (1) Minorul care a împlinit 15 ani poate să încheie acte juridice referitoare la munca <i>prestată în baza contractelor individuale de muncă (în general) și/sau de cea prestată în baza altor tipuri de contracte</i>, la îndeletnicirile artistice sau sportive ori la profesia sa, cu încuviințarea părinților sau a tutorelui, precum și cu respectarea dispozițiilor legii speciale, dacă este cazul.</p> <p><i>(Autor MAI)</i></p>	<u>RESPINS !</u>

54.	Lipsa capacității de exercițiu	<p>Art.43 – (1) În afara altor cazuri prevăzute de lege, nu au capacitate de exercițiu:</p> <p>a) minorul care nu a împlinit vârsta de 14 ani;</p> <p>b) interzisul judecătoresc.</p> <p>(2) Pentru cei care nu au capacitate de exercițiu, actele juridice se încheie, în numele acestora, de reprezentanții lor legali, în condițiile prevăzute de lege.</p> <p>(3) Cu toate acestea, persoana lipsită de capacitatea de exercițiu poate încheia singură actele anume prevăzute de lege, actele de conservare, precum și actele de dispoziție de mică valoare, cu caracter curent și care se execută la momentul încheierii lor.</p> <p>(4) Actele care pot fi încheiate singur de către minor pot fi făcute și de reprezentantul său legal, afară de cazul în care legea ar dispune altfel sau natura actului nu i-ar permite acest lucru.</p>	<p>(4) Actele pe care minorul le poate încheia singur pot fi făcute și de reprezentantul său legal, afară de cazul în care legea ar dispune altfel sau natura actului nu i-ar permite acest lucru.</p> <p><i>Autor: deputat Gheorghe Gabor</i></p>	
55.	Sanctiunea	<p>Art.44 – Actele făcute de persoana lipsită de capacitate de exercițiu sau cu capacitate de exercițiu restrânsă, altele decât cele prevăzute la art.41 alin.(3) și la art.43 alin.(3), precum și actele făcute de tutore fără autorizarea instanței tutelare, atunci când această autorizare</p>	<p>Art.44 – Actele făcute de persoana lipsită de capacitate de exercițiu sau cu capacitate de exercițiu restrânsă, altele decât cele prevăzute la art.41 alin.(3) și la art.43 alin.(3), precum și actele făcute de tutore fără autorizarea instanței de tutelă, atunci când această</p>	

		este cerută de lege, sunt lovite de nulitate relativă, chiar fără dovedirea unui prejudiciu.	autorizare este cerută de lege, sunt lovite de nulitate relativă, chiar fără dovedirea unui prejudiciu. <i>Autor: Comisia.</i>	
56.	Frauda comisă de incapabil	Art.45 – Nulitatea relativă nu este înlăturată de simpla declarație a celui lipsit de capacitate de exercițiu sau cu capacitate de exercițiu restrânsă că este capabil să contracteze. Dacă însă a folosit manopere dolosive, instanța, la cererea părții induse în eroare, poate considera valabil contractul atunci când apreciază că aceasta ar constitui o sancțiune adecvată.	Art.45 – Nulitatea relativă nu este înlăturată de simpla declarație a celui lipsit de capacitate de exercițiu sau cu capacitate de exercițiu restrânsă că este capabil să contracteze. Dacă însă a folosit manopere dolosive, instanța, la cererea părții induse în eroare, poate considera valabil contractul atunci când apreciază că aceasta ar constitui o sancțiune civilă adecvată. <i>(Autori: senatorii Iulian Urban și Adrian Țuțuianu.)</i>	
57.	Regimul nulității	Art.46 – (1) Cel lipsit de capacitate de exercițiu sau cu capacitate de exercițiu restrânsă poate invoca și singur, în apărare, nulitatea actului pentru incapacitatea sa rezultată din minoritate ori din punerea sub interdicție judecătorească. (2) Persoanele capabile de a contracta nu pot opune minorului sau celui pus sub interdicție judecătorească incapacitatea acestuia. (3) Acțiunea în anulare poate fi exercitată de reprezentantul legal, de minorul care a împlinit 14 ani, precum și de ocrotitorul legal. (4) Atunci când actul s-a încheiat	(4) Atunci când actul s-a încheiat fără autorizarea instanței de tutelă,	

		fără autorizarea instanței tutelare , necesară potrivit legii, aceasta va sesiza procurorul în vederea exercitării acțiunii în anulare.	necesară potrivit legii, aceasta va sesiza procurorul în vederea exercitării acțiunii în anulare. <i>Autor: Comisia.</i>	
58.	Limitele obligației de restituire	Art.47 – Persoana lipsită de capacitate de exercițiu sau cu capacitate de exercițiu restrânsă nu este obligată la restituire, decât în limita folosului realizat. Dispozițiile art.1638-1652 se aplică în mod corespunzător.	Art.47 – Persoana lipsită de capacitate de exercițiu sau cu capacitate de exercițiu restrânsă este obligată la restituire, pana la acoperirea integrala a prejudiciului cauzat. Dispozițiile art.1646-1660 se aplică în mod corespunzător. <i>(Autor: Iulian Urban.)</i>	Propunem amendarea textului astfel incat prejudiciul creat terței persoane urmare a contractarii cu o persoana lipsita de capacitate de exercitiu sau cu capacitate de exercitiu restransa sa fie acoperit integral.
59.	Confirmarea actului anulabil	Art.48 – Minorul devenit major poate confirma actul făcut singur în timpul minorității, atunci când el trebuia să fie reprezentat sau asistat. După descărcarea tutorelui, el poate, de asemenea, să confirme actul făcut de tutorele său fără respectarea tuturor formalităților cerute pentru încheierea lui valabilă. În timpul minorității, confirmarea actului anulabil se poate face numai în condițiile art.1268-1269.		
60.	Secțiunea a 3-a Declararea judecătorească a morții			
61.	Cazul general	Art.49 – (1) În cazul în care o persoană este dispărută și există indicii că a	Art.49 – (1) În cazul în care o persoană este dispărută și există indicii că a	Reducerea termenului de declarare judecătoreasca a mortii

		<p>încetat din viață, aceasta poate fi declarată moartă prin hotărâre judecătorească, la cererea oricărei persoane interesate, dacă au trecut cel puțin patru ani de la data primirii ultimelor știri din care rezultă că era în viață.</p> <p>(2) Dacă data primirii ultimelor știri despre cel dispărut nu se poate stabili cu exactitate, termenul prevăzut în alin.(1) se socotește de la sfârșitul lunii în care s-au primit ultimele știri, iar în cazul în care nu se poate stabili nici luna, de la sfârșitul anului calendaristic.</p>	<p>încetat din viață, aceasta poate fi declarată moartă prin hotărâre judecătorească, la cererea oricărei persoane interesate, dacă au trecut cel puțin doi ani de la data primirii ultimelor informații sau indicii din care rezultă că era în viață.</p> <p>(2) Dacă data primirii ultimelor informații sau indicii despre cel dispărut nu se poate stabili cu exactitate, termenul prevăzut în alin.(1) se socotește de la sfârșitul lunii în care s-au primit ultimele informații sau indicii, iar în cazul în care nu se poate stabili nici luna, de la sfârșitul anului calendaristic.</p> <p><i>(Autor: senator Iulian Urban.)</i></p>	<p>de la patru ani la doi ani este justificata de faptul ca termenul propus este unul rezonabil, in conditiile in care in prezent prin intermediul mijloacelor tehnice este usor de obtinut date si informatii, eventual de identificat o persoana disparuta.</p> <p>De asemenea, modificarea termenului se impune si pentru evitarea problemelor succesoriale ce pot interveni la nivel de familie.</p>
62.	Cazuri speciale	<p>Art.50 – (1) Cel dispărut în împrejurări deosebite, cum sunt inundațiile, cutremurul, catastrofa de cale ferată ori aeriană, naufragiul, în cursul unor fapte de război sau într-o altă împrejurare asemănătoare, ce îndreptățește a se presupune decesul, poate fi declarat mort, dacă au trecut cel puțin șase luni de la data împrejurării în care a avut loc dispariția.</p> <p>(2) Dacă ziua în care a intervenit împrejurarea când a avut loc dispariția</p>	<p>Art.50 – (1) Cel dispărut în împrejurări deosebite, cum sunt inundațiile, cutremurul, catastrofa de cale ferată ori aeriană, naufragiul, în cursul unor fapte de război sau într-o altă împrejurare asemănătoare, ce îndreptățește a se presupune decesul, poate fi declarat mort, dacă a trecut <i>cel puțin un an</i> de la data împrejurării în care a avut loc dispariția.</p> <p><i>Autor: Uniunea Națională a Judecătorilor din România</i></p>	<p>Art. 50 – (1) Stabilirea unui termen de numai 6 luni este prea scurt pentru declararea morții în condițiile în care termenul general este de 4 ani. Ar fi de preferat stabilirea unui termen de un an.</p>

		<p>nu poate fi stabilită, sunt aplicabile, în mod corespunzător, dispozițiile art.49 alin.(2).</p> <p>(3) Atunci când este sigur că decesul s-a produs, deși cadavrul nu poate fi găsit sau identificat, moartea poate fi declarată prin hotărâre judecătorească fără a se aștepta împlinirea vreunui termen de la dispariție.</p>		
63.	Procedura de declarare a morții	<p>Art.51 – Soluționarea cererii de declarare a morții se face potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă.</p>		
64.	Data prezumată a morții celui dispărut	<p>Art.52 – (1) Cel declarat mort este socotit că a încetat din viață la data pe care hotărârea rămasă definitivă a stabilit-o ca fiind aceea a morții. Dacă hotărârea nu arată și ora morții, se socotește că cel declarat mort a încetat din viață în ultima oră a zilei stabilite ca fiind aceea a morții.</p> <p>(2) În lipsa unor indicii îndestulătoare, se va stabili că cel declarat mort a încetat din viață în ultima oră a celei din urmă zile a termenului prevăzut de art.49 sau art.50, după caz.</p> <p>(3) Instanța judecătorească poate rectifica data morții stabilită potrivit dispozițiilor alin.(1) și (2), dacă se</p>		

		dovedește că nu era posibil ca persoana declarată moartă să fi decedat la acea dată. În acest caz, data morții este cea stabilită prin hotărârea de rectificare.		
65.	Prezumție	Art.53 – Cel dispărut este socotit a fi în viață, dacă nu a intervenit o hotărâre declarativă de moarte rămasă definitivă.		
66.	Anularea hotărârii declarative de a morții	Art.54 – (1) Dacă cel declarat mort este în viață se poate cere, oricând, anularea hotărârii prin care s-a declarat moartea. (2) Cel care a fost declarat mort poate cere, după anularea hotărârii declarative de moarte, înapoierea bunurilor sale în natură, iar dacă aceasta nu este cu putință, restituirea lor prin echivalent. Cu toate acestea, dobânditorul cu titlu oneros nu este obligat să le înapoieze decât dacă, sub rezerva dispozițiilor în materie de carte funciară, se va face dovada că la data dobândirii știa ori trebuia să știe că persoana declarată moartă este în viață.	(2) Cel care a fost declarat mort poate cere, după anularea hotărârii declarative de moarte, înapoierea bunurilor sale în natură, iar dacă aceasta nu este cu putință, restituirea lor prin echivalent. Cu toate acestea, dobânditorul cu titlu oneros nu este obligat să le înapoieze decât dacă, sub rezerva dispozițiilor în materie de carte funciară <i>în cazul bunurilor imobile</i> , se va face dovada că la data dobândirii știa ori trebuia să știe că persoana declarată moartă este în viață. <i>Autor: Uniunea Națională a Judecătorilor din România</i>	Art. 54 alin. 2 teza a II-a - Textul legal face referire numai la ipoteza bunurilor imobile. Chiar dacă în materia bunurilor mobile s-ar aplica principiul <i>en fait des meubles, la possession vaut titre</i> , pentru a se evita interpretări contrarii (cum ar fi cea din aplicarea raționamentului <i>per a contrario</i>), textul ar trebui completat în sensul unei reglementări exprese și cu privire la bunurile mobile.
67.	Descoperirea certificatului de deces	Art.55 - Orice persoană interesată poate cere oricând anularea hotărârii declarative de moarte, în cazul în care se descoperă certificatul de deces al celui		

		declarat mort.		
68.	Plata făcută moștenitorilor aparenti	Art.56 – Plata făcută moștenitorilor legali sau legatarilor unei persoane, care reapare ulterior hotărârii declarative de moarte, este valabilă și liberatorie, dacă a fost făcută înainte de radierea din registrul de stare civilă a mențiunii privitoare la deces, cu excepția cazului în care cel care a făcut plata a cunoscut faptul că persoana declarată moartă este în viață.		
69.	Drepturile moștenitorului aparent	Art.57 – Moștenitorul aparent care află că persoana care a fost declarată decedată prin hotărâre judecătorească este în viață păstrează posesia bunurilor și dobândește fructele acestora, cât timp cel reapărut nu solicită restituirea lor.		
70.	CAPITOLUL II Respectul ființei umane și al drepturilor ei inerente			
71.	Secțiunea 1 Dispoziții comune			
72.	Drepturile personalității	Art.58 – (1) Orice persoană are dreptul la viață, la sănătate, la integritate fizică și psihică, la onoare și reputație, precum și la respectarea vieții sale private. (2) Aceste drepturi sunt incesibile.	(2) Aceste drepturi sunt netransmisibile.	

			(Autor: deputat Daniel Buda.)	
73.	Atributele de identificare	Art.59 – De asemenea, orice persoană are dreptul la nume, la domiciliu, la reședință, precum și la o anumită stare civilă, dobândite în condițiile legii.	Art.59 – Orice persoană are dreptul la nume, la domiciliu, la reședință, precum și la stare civilă , dobândite în condițiile legii. (Autor: deputat Daniel Buda.)	
74.	Dreptul de a dispune de sine însuși	Art.60 – Persoana fizică are dreptul să dispună de sine însăși, dacă nu încalcă drepturile și libertățile altora, ordinea publică sau bunele moravuri.		
75.	Secțiunea a 2-a Drepturile la viață, la sănătate și la integritate ale persoanei fizice			
76.	Garantarea drepturilor inerente ființei umane	Art.61 – (1) Viața, sănătatea și integritatea fizică și psihică a oricărei persoane sunt garantate și ocrotite în mod egal de lege. (2) Interesul și binele ființei umane trebuie să primeze asupra interesului unic al societății sau al științei.		
77.	Interzicerea practicii eugenice	Art.62 – (1) Nimeni nu poate aduce atingere speciei umane. (2) Este interzisă orice practică euristică prin care se tinde la organizarea selecției persoanelor.		
78.	Intervențiile asupra	Art.63 – (1) Sunt interzise orice intervenții medicale asupra caracterelor		

	caracterelor genetice	<p>genetice având drept scop modificarea descendenței persoanei, cu excepția celor care privesc prevenirea și tratamentul maladiilor genetice.</p> <p>(2) Este interzisă orice intervenție având drept scop crearea unei ființe umane genetic identice unei alte ființe umane vii sau moarte, precum și crearea de embrioni umani în scopuri de cercetare.</p> <p>(3) Utilizarea tehnicilor de procreație asistată medical nu este admisă pentru alegerea sexului viitorului copil decât în scopul evitării unei boli ereditare grave legate de sexul acestuia.</p>		
79.	Inviolabilitatea corpului uman	<p>Art.64 – (1) Corpul uman este inviolabil.</p> <p>(2) Orice persoană are dreptul la integritatea sa fizică și psihică. Nu se poate aduce atingere integrității ființei umane, decât în caz de necesitate terapeutică și numai în acest scop.</p>		
80.	Examenul caracteristicilor genetice	<p>Art.65 – (1) Examenul caracteristicilor genetice ale unei persoane nu poate fi întreprins decât în scopuri medicale sau de cercetare științifică, efectuate în condițiile legii.</p> <p>(2) Identificarea unei persoane pe</p>	<p>Art.65 – (1) Examenul caracteristicilor genetice ale unei persoane nu poate fi realizat decât în scopuri medicale, de cercetare științifică, sau în cadrul unei proceduri judiciare efectuate în condițiile legii.</p> <p>(Autor : M.A.I.)</p>	

		baza amprentelor sale genetice nu poate fi efectuată decât în cadrul unei proceduri judiciare civile sau penale, după caz, sau în scopuri medicale ori de cercetare științifică, efectuate în condițiile legii.		
81.	Interzicerea unor acte patrimoniale	Art.66 – Orice acte care au ca obiect conferirea unei valori patrimoniale corpului uman, elementelor sau produselor sale sunt lovite de nulitate absolută, cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege.		
82.	Intervențiile asupra unei persoane majore. Condiții	<p>Art.67 – (1) Nicio persoană nu poate fi supusă experiențelor, testelor, prelevărilor, tratamentelor sau altor intervenții în scop terapeutic sau în scop de cercetare științifică, decât după ce aceasta și-a dat consimțământul în scris, în mod liber și în cunoștință de cauză, și numai dacă nu i se aduce atingere vieții sau integrității sale fizice și psihice.</p> <p>(2) Persoana în cauză trebuie să fie în prealabil și în mod corespunzător informată cu privire la scopul, natura, consecințele și riscurile intervenției medicale.</p> <p>(3) Până în momentul intervenției medicale consimțământul poate fi revocat oricând, chiar și verbal, dacă, după împrejurări, revocarea scrisă nu era cu putință.</p>	<p><u>Art. 67 – Se elimină.</u></p> <p><i><u>Autor :Ministerul Sănătății</u></i></p>	În nicio situație persoana umană nu poate fi supusă experiențelor, testelor, prelevărilor, această prevedere fiind în contradicție cu regulile de bioetică medicală.

		<p>(4) Cel care a suferit daune nejustificate în urma unei intervenții are dreptul la o reparație echitabilă care să compenseze pierderile sau constrângerile fizice și psihice suferite. Indemnizația se stabilește de comun acord, iar în lipsă, de către instanța judecătorească.</p>		
83.	Consimțământul exprimat anterior intervenției medicale	<p>Art.68 – În cazurile excepționale, când persoana în cauză nu-și poate da consimțământul la efectuarea unei intervenții terapeutice, poate fi luată în considerare, după împrejurări, voința anterior exprimată de către aceasta.</p>		
84.	Intervenția medicală făcută în stare de necesitate	<p>Art.69 – (1) În cazul în care este amenințată grav viața, sănătatea sau integritatea unei persoane aflate în imposibilitate de a-și exprima consimțământul în timp util, aceasta poate fi supusă unor tratamente sau intervenții în scop terapeutic, cu condiția ca ele să fie efectuate în beneficiul său direct.</p> <p>(2) Cu toate acestea, este interzisă folosirea de tratamente, intervenții sau tehnici neomologate ori ale căror consecințe ar fi intolerabile pentru persoana în cauză, după caz.</p>	<p>(2) Cu toate acestea, este interzisă folosirea de tratamente, intervenții sau tehnici neomologate ori ale căror consecințe ar fi intolerabile pentru persoana în cauză.</p> <p><i>Autor: Comisia specială</i></p>	
85.	Intervențiile în	<p>Art.70 – (1) Intervențiile în scop</p>	<p>Art.70 – (1) Intervențiile în scop</p>	

	<p>scop terapeutic asupra unui minor</p>	<p>terapeutic asupra minorului care nu a împlinit vârsta de 14 ani sau asupra unei persoane lipsite de discernământ din cauza unui handicap, unei tulburări mintale grave sau dintr-un alt motiv similar se pot efectua numai cu consimțământul reprezentantului, al ocrotitorului legal sau, după caz, al mandatarului ori curatorului, precum și cu autorizarea instanței tutelare dacă intervențiile respective prezintă un risc serios pentru sănătatea persoanei ori dacă ar putea avea efecte grave și ireversibile. Dispozițiile art.67 alin.(2) și (3) se aplică în mod corespunzător.</p> <p>(2) Minorul care a împlinit vârsta de 14 ani poate consimți singur la efectuarea intervențiilor în scop terapeutic. Cu toate acestea, este necesar și consimțământul părinților sau, după caz, al ocrotitorului legal, precum și autorizarea instanței tutelare dacă intervenția în scop terapeutic prezintă un risc serios pentru sănătatea minorului ori dacă aceasta ar putea avea efecte grave și ireversibile.</p> <p>(3) Dacă minorul care a împlinit</p>	<p>terapeutic asupra minorului care nu a împlinit vârsta de 14 ani sau asupra unei persoane lipsite de discernământ din cauza unui handicap, unei tulburări mintale grave sau dintr-un alt motiv similar se pot efectua numai cu consimțământul reprezentantului, al ocrotitorului legal sau, după caz, al mandatarului ori curatorului, precum și cu autorizarea instanței de tutelă dacă intervențiile respective prezintă un risc serios pentru sănătatea persoanei ori dacă ar putea avea efecte grave și ireversibile. Dispozițiile art.67 alin.(2) și (3) se aplică în mod corespunzător.</p> <p><i>Autor: Comisia</i></p> <p>(2) Minorul care a împlinit vârsta de 14 ani poate consimți singur la efectuarea intervențiilor în scop terapeutic. Cu toate acestea, este necesar și consimțământul părinților sau, după caz, al ocrotitorului legal, precum și autorizarea instanței de tutelă dacă intervenția în scop terapeutic prezintă un risc serios pentru sănătatea minorului ori dacă aceasta ar putea avea efecte grave și ireversibile.</p> <p><i>Autor: Comisia</i></p> <p>(3) Dacă minorul care a împlinit vârsta de 14 ani refuză să-și dea consimțământul, intervențiile nu se pot face decât cu autorizarea prealabilă a</p>	
--	---	---	--	--

		vârsta de 14 ani refuză să-și dea consimțământul, intervențiile nu se pot face decât cu autorizarea prealabilă a instanței tutelare , în condițiile art.74, cu excepția cazurilor urgente în care viața sau integritatea fizică a minorului este grav amenințată, situație în care consimțământul părinților sau, după caz, al ocrotitorului legal este suficient.	instanței de tutelă , în condițiile art.74, cu excepția cazurilor urgente în care viața sau integritatea fizică a minorului este grav amenințată, situație în care consimțământul părinților sau, după caz, al ocrotitorului legal este suficient. <i>Autor: Comisia</i>	
86.	Intervențiile în scop de cercetare științifică asupra unui minor	Art.71 – (1) Intervențiile în scop de cercetare științifică asupra unui minor sau asupra unei persoane lipsite de discernământ din cauza unui handicap, unei tulburări mintale grave sau dintr-un alt motiv se pot efectua, în condițiile legii, numai cu consimțământul reprezentantului, al ocrotitorului său legal sau, după caz, al mandatarului ori curatorului. Dispozițiile art.67 alin.(2) și (3) se aplică în mod corespunzător. (2) Refuzul minorului sau al persoanei lipsite de discernământ împiedică efectuarea acestor operații.		
87.	Condițiile generale ale intervențiilor în scop de cercetare științifică	Art.72 – Intervențiile în scop de cercetare științifică pot fi efectuate numai dacă nu există o altă metodă cu efecte comparabile, dacă riscurile pentru persoana în cauză nu sunt disproporționate în raport cu avantajele posibile ale cercetării și dacă intervenția este acceptabilă din punct de vedere științific și al eticii medicale.		

88.	Condițiile intervențiilor în scop de cercetare științifică asupra unui minor	Art.73 – Intervențiile în scop de cercetare științifică asupra unui minor sau asupra unei persoane lipsite de discernământ din cauza unui handicap mintal, unei tulburări mintale grave sau dintr-un alt motiv similar, se pot efectua numai dacă, pe lângă condițiile prevăzute la art.72 rezultatele previzibile sunt de natură fie să aducă un beneficiu real și direct sănătății sale, fie să contribuie în mod semnificativ și cu un risc minim pentru persoana în cauză, la dezvoltarea științei medicale.		
89.	Autorizarea instanței judecătorești	<p>Art.74 – (1) Instanța tutelară va putea autoriza, la cererea persoanei interesate, efectuarea operațiilor în scop terapeutic sau de cercetare științifică, dacă persoanele al căror consimțământ este cerut de lege sunt în imposibilitate de a-și exprima voința sau refuză în mod nejustificat să-și dea acordul.</p> <p>(2) Instanța va administra orice probă admisă de lege și va putea asculta membri ai familiei, rude, afini sau alte persoane, ținând seama de relațiile personale și interesul pe care îl manifestă față de cel în cauză.</p>	<p>Art.74 – (1) Instanța de tutelă va putea autoriza, la cererea persoanei interesate, efectuarea intervențiilor sau tratamentelor în scop terapeutic, dacă persoanele al căror consimțământ este cerut de lege sunt în imposibilitate de a-și exprima voința sau refuză în mod nejustificat să-și dea acordul.</p> <p><i>Autori : deputații Daniel Buda și Gheorghe Gabor</i></p> <p>(3) Instanța se va pronunța asupra autorizării numai în situația în care constată ca în lipsa acesteia s-ar aduce atingere vieții persoanei.</p> <p><i>Autor: senator Iulian Urban.</i></p>	<p>Eliminarea posibilelor abuzuri asupra persoanei în cauză, astfel încât intervenția instanței de judecată să fie efectuată doar în situația în care subiectul este în imposibilitate de a-și exprima consimțământul și viața</p>

				i-ar fi pusa in primejdie.
90.	Prelevarea și transplantul de la persoanele în viață	<p>Art.75 – (1) Prelevarea și transplantul de organe, țesuturi și celule de origine umană de la donatori în viață se face numai în cazurile și condițiile prevăzute de lege.</p> <p>(2) Se interzice prelevarea de organe, țesuturi și celule de origine umană de la minori, precum și de la persoanele aflate în viață, lipsite de discernământ din cauza unui handicap mintal, unei tulburări mintale grave sau dintr-un alt motiv similar, în afara cazurilor expres prevăzute de lege.</p>		
91.	Sesizarea instanței judecătorești	<p>Art.76 – La cererea persoanei interesate, instanța poate lua toate măsurile necesare pentru a împiedica sau a face să înceteze orice atingere ilicită adusă integrității corpului uman, precum și pentru a dispune repararea, în condițiile prevăzute art.262-273, a daunelor materiale și morale suferite.</p>		
92.	<p>Secțiunea a 3-a</p> <p>Respectul vieții private și al demnității persoanei umane</p>			
93.	Dreptul la viața privată	<p>Art.77 – (1) Orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private.</p> <p>(2) Nimeni nu poate fi supus vreunor imixțiuni în viața intimă, personală sau de familie, nici în domiciliul sau corespondența sa, fără să</p>	<p>(2) Nimeni nu poate fi supus vreunor imixțiuni în viața intimă, personală sau de familie, nici în domiciliul, reședința sau corespondența sa, fără să existe</p>	

		<p>existe consimțământul său ori fără ca legea să permită acest lucru.</p>	<p>consimțământul său ori în cazuri expres și limitativ prevăzute de lege.</p> <p><i>Autori: senator Iulian Urban și deputat Gheorghe Gabor.</i></p> <p><u>SAU</u></p> <p>(2) Nimeni nu poate fi supus vreunor imixtiuni în viața intimă, personală sau de familie, nici în domiciliul, reședința sau corespondența sa, fără să existe consimțământul său și fără ca legea să permită acest lucru.</p> <p><i>Autor: senator Iulian Urban.</i></p> <p><u>SAU</u></p> <p>„(2) Nimeni nu poate fi supus vreunor imixtiuni în viața sa intimă, familială și privată, nici în domiciliul sau corespondența sa, fără să existe consimțământul său ori fără ca legea să permită acest lucru, sau în cazul în care există un interes public pentru aceasta.”</p> <p><i>Autor: deputat Mirel Taloș.</i></p> <p>(3) Fac excepție de la prevederile alin. (1) și (2) cazurile care prezintă o influență semnificativa asupra societatii.</p> <p><i>Autori: deputații Lucia Ana și Nicolae Jolta</i></p>	<p>Obligativitatea dublei condiționări - consimțământul și lege – pentru a fi posibilă imixtiunea în viața intimă, ...</p> <p>Corelare cu formularea din art. 26 al Constituția României.</p> <p>Consideram ca influența semnificativă asupra societății trebuie să excedă dreptului la viață privată.</p>
--	--	--	--	---

94.	Dreptul demnitate la	<p>Art.78 – (1) Orice persoană are dreptul la respectarea demnității sale.</p> <p>(2) Este interzisă orice atingere adusă imaginii, onoarei și reputației unei persoane, fără consimțământul acesteia sau fără ca legea să permită acest lucru.</p>	<p>(2) Se elimină.</p> <p><i>Autor: deputat Mirel Taloș</i></p> <p>(3) Fac excepție de la prevederile alin. (1) și (2) cazurile care prezintă o influență semnificativă asupra societății.</p> <p><i>Autori: deputații Lucia Ana și Nicolae Jolta</i></p>	<p>Interzicerea atingerii aduse imaginii, onoarei sau reputației încalcă dreptul constituțional la liberă exprimare. Atingerea adusă imaginii onoarei și reputației nu trebuie interzisă ci acceptată ca un rău necesar pentru discutarea unor probleme de interes public. Ea trebuie pusă în balanță cu dreptul publicului de a fi informat. Consideram ca influența semnificativă asupra societății trebuie să excedă, în anumite condiții dreptului la respectarea demnității.</p>
95.	Publicitatea vieții private	<p>Art.79 – (1) Este interzisă utilizarea, în mod public, a înregistrărilor imaginii sau vocii unei persoane, fără acordul acesteia.</p> <p>(2) Este, de asemenea, interzisă utilizarea, în mod public, a corespondenței, manuscriselor sau altor documente personale, precum și a informațiilor din viața privată a unei persoane, fără acordul acesteia, dacă sunt de natură să aducă atingere imaginii sau reputației sale.</p> <p>(3) Fac excepție de la prevederile alin. (1) și (2) cazurile în care utilizarea este permisă prin lege sau când</p>	<p>Art. 79. – Se elimină.</p> <p><i>Autor: deputat Mirel Taloș</i></p> <p>(3) Fac excepție de la prevederile alin. (1) și (2) cazurile în care utilizarea este permisă prin lege.</p>	<p>Toate chestiunile legate de atingerea adusă unor drepturi poate fi rezolvată prin răspunderea civilă, pe principiul „cel care a produs paguba trebuie să o repare, în condițiile demonstrării daunelor”. Formula „interes public” nu suportă grade de comparație, deci nu există interes public justificat.</p> <p>Amendarea alin. 3 în sensul eliminării posibilității de a permite utilizarea în mod public a înregistrărilor imaginii sau vocii persoanei în cazul prezentării unui interes public justificat. Apreciem suficientă</p>

		prezintă un interes public justificat.	<i>(Autor: deputat Mate Andras Levente și senator Iulian Urban)</i>	permisiunea utilizării pe cale de excepție doar în situațiile permise de lege.
96.	Atingeri aduse vieții private sau reputației	<p>Art.80 – Pot fi îndeosebi considerate ca atingeri aduse vieții private:</p> <p>a) intrarea fără drept în locuință sau luarea din aceasta a oricărui obiect fără acordul celui care o ocupă în mod legal;</p> <p>b) interceptarea fără drept a unei convorbiri private săvârșite prin orice mijloace tehnice;</p> <p>c) captarea ori utilizarea imaginii sau a vocii unei persoane, dacă aceasta nu se află într-un loc public;</p> <p>d) difuzarea de imagini ale persoanei, filmată în propria locuință sau</p>	<p>a) intrarea sau rămânerea fără drept în locuință sau luarea din aceasta a oricărui obiect fără acordul celui care o ocupă în mod legal;</p> <p><i>(Autori: deputații Daniel Buda și Mate Andras Levente).</i></p> <p>c) captarea ori utilizarea imaginii sau a vocii unei persoane, fără drept; <i>(Autor: deputat Liana Dumitrescu.)</i></p> <p style="text-align: center;"><u>SAU</u></p> <p>c) captarea ori utilizarea imaginii sau a vocii unei persoane, dacă aceasta nu s-a aflat la momentul captării într-un loc public și dacă sunt făcute fără acordul persoanei, și în cazul captării, dacă este făcută de persoane care nu aparțin de cercul celor care participă la viața sa privată, respectiv prietenii, familia.</p> <p><i>Autor : senator Mircea Diaconu.</i></p>	<p>Captările imaginii sau ale vocii în spații private nu pot fi în ele însele atingeri ale vieții private, decât dacă sunt făcute fără acordul persoanei sau de către alte persoane decât cele din cercul celor care participă la viața privată, prieteni, familie. Altfel, o simplă fotografiere în familie ar putea fi incriminată, ceea ce este absurd.</p> <p>Difuzarea de imagini de acest tip nu trebuie restricționată</p>

		<p>în orice alte locuri private, fără acordul acesteia;</p> <p>e) difuzarea de imagini care prezintă interioare sau aspecte exterioare ale locuinței private, fără acordul celui care o ocupă în mod legal;</p> <p>f) ținerea vieții private sub observație, prin orice mijloace, în afară de cazurile prevăzute expres de lege;</p> <p>g) difuzarea de știri, dezbateri, anchete sau de reportaje scrise sau audiovizuale privind viața intimă, personală sau de familie, fără acordul persoanei în cauză;</p> <p>h) difuzarea de materiale conținând imagini privind o persoană aflată la tratament în unitățile de asistență medicală, precum și a datelor cu caracter personal privind starea de sănătate, problemele de diagnostic, prognostic, tratament, circumstanțe în</p>	<p>e) difuzarea de imagini care prezintă interioare sau aspecte exterioare ale locuinței private, fără acordul celui care o ocupă în mod legal și dacă ea vizează explicit aspecte semnificative privind viața privată a acesteia, cu excepția situației că această difuzare nu are decât un rol ilustrativ pentru teme sau informații de interes public care nu au legătură directă cu persoana care ocupă locuința;</p> <p><i>Autor : senator Mircea Diaconu.</i></p>	<p>deoarece ele sunt o fațetă publică asumată a condiției de locuire a persoanelor respective – numai utilizarea lor pentru depășirea caracterului public asumat, cu scopul unei reprezentări a unor aspecte de viață privată, poate fi incriminată.</p> <p>Aplicarea acestor prevederi ar interzice realizarea de emisiuni</p>
--	--	---	--	---

		<p>legătură cu boala și cu alte diverse fapte, inclusiv rezultatul autopsiei, fără acordul persoanei în cauză, iar în cazul în care aceasta este decedată, fără acordul familiei sau al persoanelor îndreptățite;</p> <p>i) utilizarea numelui, imaginii, vocii sau asemănării cu o altă persoană în alt scop decât informarea legitimă a publicului;</p> <p>j) difuzarea sau utilizarea corespondenței, manuscriselor sau a altor documente personale, inclusiv a datelor privind domiciliul, reședința, precum și numerele de telefon ale unei persoane sau ale membrilor familiei sale, fără acordul persoanei căreia acestea îi aparțin sau care, după caz, are dreptul de a dispune de ele.</p>	<p><u>i) Se elimină.</u></p> <p><i>Autor: deputat Mirel Talos</i></p> <p><u>SAU</u></p> <p>i) utilizarea publică, în mod intenționat, a numelui, imaginii, sau vocii unei persoane, fără acordul acesteia, sau a asemănării ei cu o altă persoană, pentru a induce informații neadevărate despre acea persoană sau despre alte persoane, cu excepția situațiilor când utilizarea este rezultatul unui act de creație a unei opere de ficțiune artistică, este o satiră sau un pamflet.</p> <p><i>Autor : senator Mircea Diaconu.</i></p> <p>k) ridicarea abuzivă a unor bunuri aflate în detenția persoanei fără concursul executorului judecătoresc.</p>	<p>tip pamflet, umoristice, parodii, care au drept scop divertismentul și nu informarea.</p> <p>Utilizarea unui colaj de înregistrări ale vocii, sau inducerea unei confuzii prin intermediul asemănării cu o altă persoană, în scopul inducerii unor informații neadevărate, trebuie diferențiate de referirea la numele unei persoane sau de imitarea ei (voce și comportament) în scop aprobator sau critic, inclusiv prin mijloacele pamfletului, satirei sau ficțiunii.</p> <p>Introducerea lit. k) în scopul eliminării abuzurilor produse în special de societățile de leasing care înțeleg să se impoședeze cu bunurile predate utilizatorilor prin mijloace proprii, fără concursul organelor executivale (executorilor judecătorești/ forța publică);</p>
--	--	--	---	---

			<i>Autor: senator Iulian Urban</i>	
97.	Prezumția de consimțământ	Art.81 – Când însuși cel la care se referă o informație sau un material le pune la dispoziția unei persoane fizice ori persoane juridice despre care are cunoștință că își desfășoară activitatea în domeniul informării publicului, consimțământul pentru utilizarea acestora este prezumat, nefiind necesar un acord scris.		
98.	Prelucrarea datelor personale	Art.82 – (1) Orice prelucrare a datelor cu caracter personal, prin mijloace automate sau neautomate, se poate face numai în cazurile și condițiile prevăzute de lege. (2) În sensul prezentului articol, prin date cu caracter personal se înțelege orice informație referitoare la o persoană fizică identificată sau, după caz, care poate fi identificată, în mod direct ori indirect, prin referire la un număr de identificare sau la unul ori mai multe elemente specifice identității sale fizice, fiziologice, psihice, economice, culturale, sociale sau politice.	Art. 82 . Se elimină. <i>Autor: deputat Mirel Taloș.</i>	Există deja o lege specială pentru protejarea datelor personale, mult mai detaliată. Păstrarea acestor prevederi în Codul Civil creează confuzii.
99.	Dosarele personale	Art.83 – (1) Nicio persoană, autoritate sau instituție publică având atribuții de prelucrare a datelor cu caracter personal nu poate întocmi, deține sau distruge un dosar privitor la o anumită persoană decât în cazurile și în condițiile	Art. 83 . Se elimină. <i>Autor: deputat Mirel Taloș.</i>	Aceste prevederi fac deja parte din legislația pentru protejarea

		<p>prevăzute prin lege.</p> <p>(2) În toate cazurile, ea nu poate aduna și conserva decât acele informații ce corespund scopului pentru care s-a constituit dosarul.</p>		<p>datelor personale.</p>
100.	Accesul la dosarul altuia	<p>Art.84 – Nimeni nu are dreptul ca, fără acordul persoanei cu privire la care s-a constituit dosarul sau fără autorizarea prevăzută de lege, să comunice date din acel dosar terților și nici să folosească informațiile pe care le deține în alte scopuri decât cele prevăzute în art.83 alin.(2).</p>	<p><u>Art. 84 . Se elimină.</u></p> <p><i>Autor: deputat Mirel Taloș.</i></p>	<p>Aceste prevederi fac deja parte din legislația pentru protejarea datelor personale.</p>
101.	Accesul la propriul dosar	<p>Art.85 – (1) Cel care deține un dosar privind o altă persoană nu îi poate interzice acesteia din urmă accesul la acel dosar decât dacă justifică un interes serios și legitim.</p> <p>(2) Accesul la informațiile cu caracter personal prelucrate sau deținute de o altă persoană, autoritate sau instituție publică, după caz, este gratuit.</p>	<p><u>Art. 85 . Se elimină.</u></p> <p><i>Autor: deputat Mirel Taloș.</i></p>	<p>Aceste prevederi fac deja parte din legislația pentru protejarea datelor personale</p>
102.	Dreptul de intervenție asupra datelor personale	<p>Art.86 – Orice persoană are dreptul, în mod gratuit, să verifice și să ceară, în condițiile legii, rectificarea sau actualizarea datelor inexacte, incomplete sau echivoce din dosarul său, radierea datelor primite sau nejustificate prin obiectul acelui dosar, precum și să formuleze, când este cazul, comentarii sau observații cu privire la informațiile pe care acesta le conține.</p>	<p><u>Art. 86 . Se elimină.</u></p> <p><i>Autor: deputat Mirel Taloș.</i></p>	<p>Dacă se elimină art. 82 acest articol rămâne fără obiect.</p>

103.	Dreptul de a se adresa justiției	<p>Art.87 – (1) Dacă legea nu prevede condițiile și modalitățile de exercitare a dreptului la consultarea sau rectificarea unui dosar, acestea vor fi determinate de instanța judecătorească, la cererea persoanei interesate.</p> <p>(2) În toate cazurile, dreptul la daune-interese al persoanei care a suferit un prejudiciu în urma unei prelucrări de date cu caracter personal sau a ținerii unui dosar, efectuate fără acordul persoanei interesate ori cu nerespectarea dispozițiilor legale, rămâne neatins și poate fi valorificat în condițiile dreptului comun. Orice clauză contrară este considerată nescrisă.</p>	<p><u>Art. 87 . Se elimină.</u></p> <p><i>Autor: deputat Mirel Taloș.</i></p>	<p>Dacă se elimină art. 82 acest articol rămâne fără obiect.</p>
104.	<p style="text-align: center;">Secțiunea a 4-a Respectul datorat persoanei și după decesul său</p>			
105.	Respectul datorat persoanei decedate	<p>Art.88 – Persoanei decedate i se datorează respect cu privire la memoria sa, precum și cu privire la corpul său.</p>	<p><u>Art. 88 . Se elimină.</u></p> <p><i>Autor: deputat Mirel Taloș.</i></p>	<p>O lege reflectă în principiu un răspuns la o presiune socială într-un anumit domeniu. În această situație nu există o asemenea presiune.</p>
106.	Interzicerea atingerii memoriei persoanei decedate	<p>Art.89 – (1) Este interzis a se aduce atingere memoriei persoanei decedate prin cuvinte, gesturi, prin expunere la batjocură ori prin atribuirea unui defect, a unei boli sau infirmități care, chiar dacă ar fi fost reale, nu ar fi trebuit să fie</p>	<p><u>Art. 89 . Se elimină.</u></p> <p><i>Autor: deputat Mirel Taloș.</i></p>	<p>Acest articol este excesiv. În jurisprudența CEDO, cazul Edition Plon vs. Franța, s-a considerat justificat oprirea de la difuzare a unei cărți</p>

		<p>relevante.</p> <p>(2) Constituie atingere adusă memoriei unei persoane decedate și afirmarea sau imputarea în public, prin orice mijloace, a unei fapte determinate privitoare la acea persoană, care, dacă ar fi fost adevărată, ar fi expus acea persoană, în timpul vieții, la o sancțiune penală, administrativă sau disciplinară, ori disprețului public.</p> <p>(3) Proba verității celor afirmate sau imputate este admisibilă dacă afirmarea sau imputarea au fost săvârșite pentru apărarea unui interes legitim.</p>	<p>(2) Constituie atingere adusă memoriei unei persoane decedate și atribuirea sau imputarea în public, prin orice mijloace, a unei fapte determinate privitoare la acea persoană, care, dacă ar fi fost adevărată, ar fi expus acea persoană, în timpul vieții, la o sancțiune penală, administrativă sau disciplinară, ori disprețului public.</p> <p><i>Autor : senator Mircea Diaconu.</i></p>	<p>referitoare la boala lui Mitterand imediat după moartea acestuia, dar excesivă la 6 luni după aceea. Este greu de stabilit un termen în care persoana decedată nu mai poate fi atinsă de calomnie, fiind mult mai important să fie permisă dezbaterea în interes public.</p> <p>Faptele nu pot fi afirmate - ele pot fi atribuite, sau se pot face afirmații despre ele</p>
107.	Respectarea voinței persoanei decedate	<p>Art.90 – (1) Orice persoană poate determina felul propriilor funeralii și poate dispune cu privire la corpul său după moarte. În cazul celor lipsiți de capacitate de exercițiu sau al celor cu capacitate de exercițiu restrânsă este necesar și consimțământul scris al părinților sau, după caz, al tutorelui.</p> <p>(2) În lipsa dorinței exprese a</p>		

		persoanei decedate, va fi respectată, în ordine, voința soțului, părinților, descendenților, rudelor în linie colaterală până la al patrulea grad inclusiv, legatarilor universali sau cu titlu universal ori dispoziția primarului comunei, orașului, municipiului sau a sectorului municipiului București în a cărui rază teritorială a avut loc decesul.		
108.	Prelevarea de la persoanele decedate	Art.91 – Prelevarea de organe, țesuturi și celule umane, în scop terapeutic sau științific, de la persoanele decedate se efectuează numai în condițiile prevăzute de lege.	Art.91 – Prelevarea de organe, țesuturi și celule umane, în scop terapeutic sau științific, de la persoanele decedate se efectuează numai în condițiile prevăzute de lege, cu acordul prealabil expres al persoanei decedate exprimat în timpul vieții sau în lipsa acestuia, cu acordul soțului, părinților, descendenților, rudelor în linie colaterală până la al patrulea grad inclusiv, în ordinea expusă.	Propunem amendarea textului în cauza pentru o corectă aplicare și evidențiere a „respectului datorat persoanei decedate” cu privire la memoria și corpul său, ce constituie chiar titlul secțiunii în cauza. Astfel, pe lângă condițiile prevăzute de lege, prelevarea de organe, țesuturi...,se va efectua doar cu acordul prealabil expres exprimat în timpul vieții, sau în lipsa acestuia, cu acordul soțului sau rudelor apropiate, acestea fiind persoane susceptibile să aprecieze asupra voinței celui decedat.
109.	Capitolul III Identificarea persoanei fizice			
110.	Secțiunea 1 Numele			

111.	Dreptul nume	la Art.92 – Orice persoană are dreptul la numele stabilit sau dobândit, potrivit legii.		
112.	Structura numelui	Art.93 – Numele cuprinde numele de familie și prenumele.		
113.	Dobândirea numelui	<p>Art.94 – (1) Numele de familie se dobândește prin efectul filiației și se modifică prin efectul schimbării stării civile, în condițiile prevăzute de lege.</p> <p>(2) Prenumele se stabilește la data înregistrării nașterii, pe baza declarației de naștere și poate fi alcătuit din cel mult trei cuvinte. Este interzisă înregistrarea de către ofițerul de stare civilă a prenumelor fanteziste, indecente, ridicole și a altor asemenea, de natură a afecta ordinea publică și bunele moravuri ori interesele copilului, după caz.</p> <p>(3) Numele de familie și prenumele copilului găsit, născut din părinți necunoscuți, precum și cele ale copilului care este părăsit de către mamă în spital, iar identitatea acesteia nu a fost stabilită în termenul prevăzut de lege, se stabilesc prin dispoziția primarului</p>	<p>Art.94 – (1) Numele de familie se dobândește prin efectul filiației și poate fi modificat prin efectul schimbării stării civile, în condițiile prevăzute de lege.</p> <p>(Autor: deputat Daniel Buda.)</p> <p>(2) Prenumele se stabilește la data înregistrării nașterii, pe baza declarației de naștere. Este interzisă înregistrarea de către ofițerul de stare civilă a prenumelor indecente, ridicole și a altor asemenea, de natură a afecta ordinea publică și bunele moravuri ori interesele copilului, după caz.</p> <p>(Autori: deputat Mate Andras Levente și senator Iulian Urban)</p>	<p>Intervenția în cadrul alin. 2 prin eliminarea condiționării limitării prenumelui la cel mult trei cuvinte, precum și eliminarea interdicției înregistrării numelor fanteziste - apucând că nu există indici de raportare pentru a aprecia dacă un prenume este sau nu fantezist.</p>

		comunei, orașului, municipiului sau a sectorului municipiului București în a cărei rază teritorială a fost găsit copilul ori, după caz, s-a constatat părăsirea lui, în condițiile legii speciale.		
114.	Schimbarea numelui pe cale administrativă	Art.95 – Cetățenii români pot obține, în condițiile legii, schimbarea pe cale administrativă a numelui de familie și a prenumelui sau numai a unuia dintre acestea.		
115.	Secțiunea a 2-a Domiciliul și reședința			
116.	Dreptul domiciliu reședință la și	Art.96 – (1) Cetățenii români au dreptul să-și stabilească ori să-și schimbe, în mod liber, domiciliul sau reședința, în țară sau în străinătate, cu excepția cazurilor anume prevăzute de lege. (2) Dacă prin lege nu se prevede altfel, o persoană fizică nu poate să aibă în același timp decât un singur domiciliu și o singură reședință, chiar și atunci când deține mai multe locuințe.		
117.	Domiciliul	Art.97 – Domiciliul persoanei fizice, în vederea exercitării drepturilor sale civile, este în locul unde își are principala așezare.	<u>OBSERVAȚIE:</u> Care este diferența între „principala așezare” și „locuința obișnuită”? cum se face această distincție în cazul persoanelor fizice? Aceste noțiuni ar trebui explicitate Autor: senator Toni Greblă.	

118.	Reședința	Art.98 – Reședința persoanei fizice este în locul unde își are locuința obișnuită .	Art.98 – Reședința persoanei fizice este în locul unde își are locuința secundară . <i>Autor: deputat Gabriel Andronache.</i>	În O.U.G. nr 97/2005 se prevede că reședința este adresa la care persoana fizică declară că are locuința secundară. Folosind termenul de obișnuită , se va confunda foarte ușor cu domiciliul, deoarece prin obișnuit se consideră ceva care este permanent, locuiește permanent în acea locuință.
119.	Stabilirea și schimbarea domiciliului	Art.99 – (1) Stabilirea sau schimbarea domiciliului se face cu respectarea dispozițiilor legii speciale. (2) Stabilirea sau schimbarea domiciliului nu operează decât atunci când cel care ocupă sau se mută într-un anumit loc a făcut-o cu intenția de a avea o așezare principală. (3) Dovada intenției rezultă din declarațiile persoanei făcute la organele administrative competente să opereze stabilirea sau schimbarea domiciliului, iar în lipsa acestor declarații, din orice alte împrejurări de fapt.		
120.	Prezumția de domiciliu	Art.100 – (1) Reședința va fi considerată domiciliu când acesta nu este cunoscut. (2) În lipsă de reședință, persoana fizică este considerată că domiciliază la locul unde ea se găsește, iar dacă acesta nu se cunoaște, la locul ultimului domiciliu.		
121.	Dovada	Art.101 – (1) Dovada domiciliului și a reședinței se face cu mențiunile cuprinse		Modalitatea de formulare a textului legal conduce la

		<p>în cartea de identitate.</p> <p>(2) În lipsa acestor mențiuni ori atunci când acestea nu corespund realității, stabilirea sau schimbarea domiciliului ori a reședinței nu va putea fi opusă altor persoane.</p>	<p>(2) În lipsa acestor mențiuni ori atunci când acestea nu corespund realității, stabilirea sau schimbarea domiciliului ori a reședinței nu va putea fi opusă altor persoane. <i>Aceasta dispoziție nu se aplică în care domiciliul sau reședința reala a fost cunoscută prin alte mijloace</i> de cel căruia i se opune.</p> <p><i>Autor: Uniunea Națională a Judecătorilor din România</i></p>	<p>concluzia că terțul s-ar putea prevala de inexistența operării modificărilor chiar și în situația în care ar cunoaște domiciliul și reședința reală a persoanei respective. Or, scopul oricărui sistem de publicitate este de a aduce la cunoștința terților modificările intervenite.</p>
122.	Domiciliul minorului și al celui pus sub interdicție judecătorească	<p>Art.102 - (1) Domiciliul minorului care nu a dobândit capacitate deplină de exercițiu în condițiile prevăzute de lege este la părinții săi sau la acela dintre părinți la care el locuiește în mod statornic.</p> <p>(2) În cazul în care părinții au domiciliu separate și nu se înțeleg la care dintre ei va avea domiciliul copilul, instanța tutelară, ascultând pe părinți, precum și pe copil, dacă acesta a împlinit vârsta de 10 ani, va decide ținând seama de interesele copilului. Până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, minorul este prezumat că are domiciliul la părintele la care locuiește în mod statornic.</p> <p>(3) În situațiile prevăzute de lege, domiciliul minorului poate fi la bunici,</p>	<p>(2) În cazul în care părinții au domiciliu separate și nu se înțeleg la care dintre ei va avea domiciliul copilul, instanța de tutelă, ascultând pe părinți, precum și pe copil, dacă acesta a împlinit vârsta de 10 ani, va decide ținând seama de interesele copilului. Până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, minorul este prezumat că are domiciliul la părintele la care locuiește în mod statornic.</p> <p><i>Autor: Comisia</i></p>	<p>Considerăm că un cod nu mai trebuie să facă trimitere la alte legi. Este mai corect să se descrie situațiile prevăzute de lege.</p>

		<p>la alte rude ori persoane de încredere, cu consimțământul acestora, ori, după caz, la o instituție de ocrotire.</p> <p>(4) Domiciliul minorului, în cazul în care numai unul dintre părinții săi îl reprezintă ori în cazul în care se află sub tutelă, precum și domiciliul persoanei puse sub interdicție judecătorească, este la reprezentantul legal.</p>	<p>(3) Domiciliul minorului poate fi la bunici, la alte rude ori persoane de încredere, cu consimțământul acestora, ori, după caz, la o instituție de ocrotire.</p> <p><i>Autor: deputat Gabriel Andronache.</i></p>	
123.	Cazuri speciale	Art.103 – Domiciliul copilului lipsit, temporar sau definitiv, de ocrotirea părinților săi și supus unor măsuri de protecție specială, în cazurile prevăzute de lege, se află la familia sau la persoanele cărora le-a fost dat în plasament ori încredințat, după caz.		
124.	Domiciliul persoanei puse sub curatelă	Art.104 - În cazul în care s-a instituit o curatelă asupra bunurilor celui care a dispărut, acesta are domiciliul la curator, în măsura în care acesta este îndreptățit să-l reprezinte.		
125.	Domiciliul la custode sau curator	Art.105 - Dacă a fost numit un custode sau un curator pentru administrarea bunurilor succesoriale, cei chemați la moștenire au domiciliul la custode sau,		

		după caz, la curator, în măsura în care acesta este îndreptățit să îi reprezinte.		
126.	Domiciliul profesional	Art.106 – Cel care exploatează o întreprindere are domiciliul și la locul acelei întreprinderi, în tot ceea ce privește obligațiile patrimoniale ce s-au născut sau urmează a se executa în acel loc.		
127.	Alegerea de domiciliu	Art.107 – (1) Părțile unui act juridic pot să aleagă un domiciliu în vederea exercitării drepturilor sau a executării obligațiilor născute din acel act. (2) Alegerea domiciliului nu se prezumă, ci trebuie făcută în scris.		
128.	Secțiunea a 3-a Actele de stare civilă			
129.	Starea civilă	Art.108 – Starea civilă este dreptul persoanei de a se individualiza, în familie și societate, prin calitățile strict personale care decurg din actele și faptele de stare civilă.		
130.	Dovada stării civile	Art.109 – (1) Starea civilă se dovedește prin actele de naștere, căsătorie și deces întocmite, potrivit legii, în registrele de stare civilă, precum și prin certificatele de stare civilă eliberate pe baza acestora.		

		<p>(2) Actele de stare civilă sunt înscrisuri autentice și fac dovada până la înscrierea în fals, pentru ceea ce reprezintă constatările personale ale ofițerului de stare civilă și, până la proba contrară, pentru celelalte mențiuni.</p> <p>(3) Hotărârea judecătorească dată cu privire la starea civilă a unei persoane este opozabilă oricărei alte persoane cât timp printr-o nouă hotărâre nu s-a stabilit contrariul.</p> <p>(4) Dacă printr-o hotărâre judecătorească s-a stabilit o anumită stare civilă a unei persoane, iar printr-o hotărâre judecătorească ulterioară este admisă o acțiune prin care s-a contestat starea civilă astfel stabilită, prima hotărâre își pierde efectele la data rămânerii definitive a celei de a doua hotărâri.</p>		
131.	Anularea, completarea, modificarea sau rectificarea actelor de stare civilă	<p>Art.110 – (1) Anularea, completarea sau modificarea actelor de stare civilă și a mențiunilor înscrise pe acestea se poate face numai în temeiul unei hotărâri judecătorești definitive.</p> <p>(2) Rectificarea actelor de stare civilă și a mențiunilor înscrise pe marginea acestora se poate face, din oficiu sau la cerere, numai în temeiul dispoziției primarului de la primăria care are în păstrare actul de stare civilă.</p>		

		<p>(3) Starea civilă poate fi modificată în baza unei hotărâri de anulare, completare sau modificare a unui act de stare civilă ori, după caz, a unei dispoziții de rectificare a unui act de stare civilă numai dacă a fost formulată și o acțiune de modificare a stării civile, care a fost admisă printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă.</p> <p>(4) Hotărârea judecătorească prin care se dispune anularea, completarea, modificarea sau, după caz, rectificarea unui act de stare civilă, precum și înregistrarea făcută în temeiul unei asemenea hotărâri sunt opozabile oricărei alte persoane cât timp printr-o nouă hotărâre nu s-a stabilit contrariul.</p>	<p>(3) Starea civilă poate fi modificată în baza unei hotărâri de anulare, completare sau modificare a unui act de stare civilă ori, după caz, a unei dispoziții de rectificare a unui act de stare civilă.</p> <p><i>Autor: deputat Gabriel Andronache.</i></p>	<p><i>Rectificarea unui act de stare civilă se face pe cale administrativă, în baza unei dispoziții de rectificare.</i></p> <p><i>Modificarea stării civile în baza unei dispoziții de rectificare a unui act de stare numai dacă a fost formulată și o acțiune de modificare a stării civile, care a fost admisă printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă, ar însemna ca actul de dispoziție să recunoască de fapt o hotărâre judecătorească. Or, noile reglementări sunt menite să descongese acticitatea judecătorească, prin procedura administrativă de rectificare a actelor de stare civilă.</i></p>
132.	Înscrierea mențiunilor pe actul de stare civilă	<p>Art.111 - Anularea, completarea, modificarea și rectificarea unui act de stare civilă sau a unei mențiuni înscrise pe acesta, dispuse prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă ori, după caz, prin dispoziție a primarului, se înscrie numai prin mențiune pe actul de stare civilă corespunzător. În acest scop, hotărârea judecătorească rămasă definitivă se comunică de îndată, din oficiu, de către instanța care s-a pronunțat ultima asupra fondului.</p>		

133.	Actele întocmite de un ofițer de stare civilă necompetent	Art.112 – Actele de stare civilă întocmite de o persoană care a exercitat în mod public atribuțiile de ofițer de stare civilă, cu respectarea tuturor prevederilor legale, sunt valabile, chiar dacă acea persoană nu avea această calitate, afară de cazul în care beneficiarii acestor acte au cunoscut, în momentul întocmirii lor, lipsa acestei calități.		
134.	Alte mijloace de dovadă a stării civile	Art.113 – Starea civilă se poate dovedi, înaintea instanței judecătorești, prin orice mijloace de probă, dacă: a) nu au existat registre de stare civilă; b) registrele de stare civilă s-au pierdut ori au fost distruse, în tot sau în parte; c) nu este posibilă procurarea din străinătate a certificatului de stare civilă sau a extrasului de pe actul de stare civilă; d) întocmirea actului de stare civilă a fost omisă sau, după caz, refuzată.		
135.	TITLUL III Ocrotirea persoanei fizice			
136.	CAPITOLUL I Dispoziții generale			
137.	Interesul persoanei	Art.114 – (1) Orice măsură de ocrotire a persoanei fizice se stabilește numai în		

	ocrotite	<p>interesul acesteia.</p> <p>(2) La luarea unei măsuri de ocrotire, trebuie să se țină seama de posibilitatea persoanei fizice de a-și exercita drepturile și de a-și îndeplini obligațiile cu privire la persoana și bunurile sale.</p>		
138.	Persoanele ocrotite	<p>Art.115 – Sunt supuși unor măsuri speciale de ocrotire minorii și cei care, deși capabili, din cauza bătrâneții, a bolii sau a altor motive prevăzute de lege nu pot să-și administreze bunurile și nici să-și apere interesele în condiții corespunzătoare.</p>		
139.	Măsuri de ocrotire	<p>Art.116 – (1) Ocrotirea minorului se realizează prin părinți, prin instituirea tutelei, prin darea în plasament sau, după caz, prin alte măsuri de protecție specială anume prevăzute de lege.</p> <p>(2) Ocrotirea majorului are loc prin punerea sub interdicție judecătorească sau prin instituirea curatelei, în condițiile prevăzute de prezentul cod.</p>		
140.	Instanța tutelară	<p>Art.117 – Procedurile prevăzute de prezentul cod privind ocrotirea persoanei prin tutelă și curatelă sunt de competența instanței tutelare și de familie stabilite potrivit legii, denumită în continuare instanță tutelară.</p>	Instanța de tutelă	<p>Art.117 – Procedurile prevăzute de prezentul cod privind ocrotirea persoanei prin tutelă și curatelă sunt de competența instanței de tutelă și de familie stabilite potrivit legii,</p>

				denumită în continuare instanța de tutelă. <i>Autor: Comisia.</i>	
141.	Ocrotirea persoanei prin tutelă	<p>Art.118 - (1) Ocrotirea persoanei prin tutelă se realizează de către tutore, desemnat sau numit, în condițiile prezentului cod, precum și de către consiliul de familie, ca organ consultativ.</p> <p>(2) Consiliul de familie poate fi constituit de către instanța tutelară numai la cererea persoanelor interesate.</p> <p>(3) În cazul în care nu se constituie consiliul de familie, atribuțiile acestuia vor fi exercitate de către instanța tutelară.</p>	<p>(2) Consiliul de familie poate fi constituit de către instanța de tutelă numai la cererea persoanelor interesate. <i>Autor: Comisia.</i></p> <p>(3) În cazul în care nu se constituie consiliul de familie, atribuțiile acestuia vor fi exercitate de către instanța de tutelă. <i>Autor: Comisia.</i></p>		
142.	Ocrotirea persoanei prin curatelă	Art.119 – Ocrotirea persoanei prin curatelă are loc numai în cazurile și condițiile prevăzute de lege.			
143.	CAPITOLUL II Tutela minorului				18 martie 2009. Aici s-au finalizat dezbaterile.
144.	Secțiunea 1 Deschiderea tutelei				
145.	Cazuri de instituire	Art.120 – Tutela minorului se instituie atunci când ambii părinți sunt, după caz, decedați, necunoscuți, decăzuți din			

		exercițiul drepturilor părintești sau li s-a aplicat pedeapsa penală a interzicerii drepturilor părintești, puși sub interdicție judecătorească, dispăruți ori declarați judecătorește morți, precum și în cazul în care, la încetarea adopției, instanța hotărăște că este în interesul minorului instituirea unei tutele.		
146.	Persoanele obligate să înștiințeze instanța tutelară	<p>Art.121 – Au obligația ca, în termen de cel mult cinci zile de la data când află de existența unui minor lipsit de îngrijire părintească în cazurile prevăzute în art.120, să înștiințeze instanța tutelară:</p> <p>a) persoanele apropiate minorului, precum și administratorii și locatarii casei în care locuiește minorul;</p> <p>b) serviciul de stare civilă, cu prilejul înregistrării morții unei persoane, precum și notarul public, cu prilejul deschiderii unei proceduri succesoriale;</p> <p>c) instanțele judecătorești, reprezentanții Ministerului Public și ai poliției, cu prilejul pronunțării, luării sau executării unei măsuri privative de libertate;</p> <p>organele administrației publice locale, instituțiile de ocrotire, precum și orice altă persoană.</p>	Persoanele obligate să înștiințeze instanța de tutelă	<p>Art.121 – Au obligația ca, de îndată ce află de existența unui minor lipsit de îngrijire părintească în cazurile prevăzute la art.120 să înștiințeze instanța de tutelă:</p> <p>a) persoanele apropiate minorului, precum și administratorii și locatarii casei în care locuiește minorul;</p> <p>b) serviciul de stare civilă, cu prilejul înregistrării morții unei persoane, precum și notarul public, cu prilejul deschiderii unei proceduri succesoriale;</p> <p>c) instanțele judecătorești, reprezentanții Ministerului Public și ai</p>

			<p>poliției, cu prilejul pronunțării, luării sau executării unei măsuri privative de libertate;</p> <p>d) organele administrației publice locale, instituțiile de ocrotire, precum și orice altă persoană.</p> <p><i>Autor: Comisia.</i></p>	
147.	<p>Secțiunea a 2-a</p> <p>Tutorele</p>			
148.	<p>Persoana care poate fi numită tutore</p>	<p>Art.122 – (1) Poate fi tutore o persoană fizică sau soțul și soția, împreună, dacă nu se află în vreunul din cazurile de incompatibilitate prevăzute de prezentul cod.</p> <p>(2) În cazul în care, în situația prevăzută la art.120 se află mai mulți minori care sunt frați sau surori, se numește, de regulă, un singur tutore.</p>	<p>Art.122 – (1) Poate fi tutore o persoană fizică sau soțul și soția, împreună, dacă nu se află în vreunul din cazurile de incompatibilitate prevăzute de prezentul cod și prezintă condițiile materiale și garanțiile morale necesare creșterii și dezvoltării minorului.</p> <p><i>Autor: CSM.</i></p>	
149.	<p>Persoanele care nu pot fi numite tutore</p>	<p>Art.123 – (1) Nu poate fi tutore:</p> <p>a) minorul, persoana pusă sub interdicție judecătorească sau cel pus sub curatelă;</p> <p>b) cel decăzut din exercițiul drepturilor părintești sau declarat incapabil de a fi tutore;</p> <p>c) cel căruia i s-a restrâns exercițiul unor</p>	<p>c) cel căruia i s-a restrâns exercițiul</p>	

		<p>drepturi politice sau civile, fie în temeiul legii, fie prin hotărâre judecătorească, precum și cel cu rele purtări;</p> <p>d) cel care, exercitând o tutelă, a fost îndepărtat din aceasta;</p> <p>e) cel aflat într-o stare de insolvabilitate îndeobște cunoscută;</p> <p>f) cel care, din cauza intereselor potrivnice cu cele ale minorului, nu ar putea îndeplini sarcina tutelei;</p> <p>g) cel înlăturat prin înscris autentic sau prin testament de către părintele care exercita singur, în momentul morții, autoritatea părintească.</p> <p>(2) Dacă una din împrejurările prevăzute la alin.(1) survine sau este descoperită în timpul tutelei, tutorele va fi îndepărtat, respectându-se aceeași procedură ca și la numirea lui.</p>	<p>unor drepturi civile, fie în temeiul legii, fie prin hotărâre judecătorească, precum și cel cu rele purtări reținute ca atare de către o instanță judecătorească;</p> <p><i>(Autori: senator Iulian Urban și deputat Bogdan Ciucă.)</i></p> <p>d) cel care, exercitând o tutelă, a fost îndepărtat din aceasta în condițiile art. 168;</p> <p><i>(Autor: deputat Gheorghe Gabor.)</i></p> <p>e) cel aflat într-o stare de insolvabilitate;</p> <p><i>Autor: Iulian Urban.</i></p>	
150.	Desemnarea	Art.124 – (1) Părintele poate desemna,		

	tutorelui de către părinte	<p>prin act unilateral sau prin contract de mandat, încheiate în formă autentică, ori, după caz, prin testament, persoana care urmează a fi numită tutore al copiilor săi.</p> <p>(2) Desemnarea făcută de părintele care în momentul morții era decăzut din drepturile părintești sau pus sub interdicție judecătorească, este lipsită de efecte.</p> <p>(3) Desemnarea făcută în condițiile prezentului articol poate fi revocată oricând de către părinte, chiar și printr-un înscris sub semnătură privată.</p>		
151.	Desemnarea mai multor tutori	<p>Art.125 – În cazul în care au fost desemnate mai multe persoane ca tutore, fără vreo preferință, ori există mai multe rude, afini sau prieteni ai familiei minorului în stare să îndeplinească sarcinile tutelei și care își exprimă dorința de a fi tutore, instanța tutelară va hotărî ținând seama de condițiile lor materiale, precum și de garanțiile morale necesare dezvoltării armonioase a minorului.</p>	<p>Art.125 – În cazul în care au fost desemnate mai multe persoane ca tutore, fără vreo preferință, ori există mai multe rude, afini sau prieteni ai familiei minorului în stare să îndeplinească sarcinile tutelei și care își exprimă dorința de a fi tutore, instanța de tutelă va hotărî ținând seama de condițiile lor materiale, precum și de garanțiile morale necesare dezvoltării armonioase a minorului.</p> <p><i>Autor: Comisia.</i></p>	
152.	Măsurile provizorii	<p>Art.126 – (1) Cel chemat la tutelă în conformitate cu dispozițiile art.124 nu poate fi înlăturat fără acordul său, decât dacă se află în vreunul din cazurile prevăzute la art.123 sau dacă prin numirea sa interesele minorului ar fi periclitat.</p>	<p>Art.126 – (1) Cel chemat la tutelă în conformitate cu dispozițiile art.124 nu poate fi înlăturat de către instanță fără acordul său, decât dacă se află în vreunul din cazurile prevăzute la art.123 sau dacă prin numirea sa interesele minorului ar fi periclitat.</p>	

		<p>(2) În cazul în care cel chemat la tutelă este numai temporar împiedicat în exercitarea atribuțiilor ce i-au fost conferite, instanța tutelară, după încetarea împiedicării, îl numește tutore la cererea sa, dar nu mai târziu de șase luni de la deschiderea tutelei. Până atunci, instanța desemnează un tutore provizoriu.</p> <p>(3) După trecerea celor șase luni, dacă persoana desemnată nu a cerut numirea sa ca tutore, cel numit provizoriu tutore rămâne să îndeplinească în continuare sarcinile tutelei până la numirea unui tutore în condițiile art.127.</p>	<p><i>Autor: Iulian Urban.</i></p> <p>(2) În cazul în care cel chemat la tutelă este numai temporar împiedicat în exercitarea atribuțiilor ce i-au fost conferite, instanța de tutelă, după încetarea împiedicării, îl numește tutore la cererea sa, dar nu mai târziu de șase luni de la deschiderea tutelei. Până atunci, instanța desemnează un tutore provizoriu.</p> <p><i>Autor: Comisia.</i></p>	
153.	Numirea tutorelui de către instanța tutelară	<u>Art.127</u> – În lipsa unui tutore desemnat, instanța tutelară , numește cu prioritate ca tutore, dacă nu se opun motive întemeiate, o rudă sau un afin ori un prieten al familiei minorului, în stare să îndeplinească această sarcină ținând seama de relațiile personale, de apropierea domiciliilor, de condițiile materiale și de garanțiile morale pe care le prezintă cel chemat la tutelă.	<u>Art.127</u> – În lipsa unui tutore desemnat, instanța de tutelă numește cu prioritate ca tutore, dacă nu se opun motive întemeiate, o rudă sau un afin ori un prieten al familiei minorului, în stare să îndeplinească această sarcină ținând seama, după caz , de relațiile personale, de apropierea domiciliilor, de condițiile materiale și de garanțiile morale pe care le prezintă cel chemat la tutelă.	

		<p>Art.128 – (1) Numirea tutorelui se face, cu acordul acestuia, de către instanța tutelară în camera de consiliu prin încheiere definitivă. Atunci când desemnarea tutorelui s-a făcut prin contract de mandat, cel desemnat tutore nu poate refuza numirea decât pentru motivele prevăzute la art.129 alin.(2).</p> <p>(2) Ascultarea minorului care a împlinit vârsta de 10 ani este obligatorie.</p> <p>(3) În lipsa unui tutore desemnat, dacă instanța tutelară a constituit consiliul de familie, numirea tutorelui se face, potrivit alin.(1), cu consultarea consiliului de familie.</p> <p>(4) Încheierea de numire se comunică în scris tutorelui și se afișează la sediul instanței tutelare și la primăria de la domiciliul minorului.</p> <p>(5) Drepturile și îndatoririle tutorelui încep de la data comunicării încheierii de numire.</p> <p>(6) Între timp, instanța tutelară poate lua măsuri provizorii cerute de interesele minorului, putând chiar să numească un curator special.</p>	<p><i>Autor: senator Iulian Urban.</i></p> <p>Art.128 – (1) Numirea tutorelui se face, cu acordul acestuia, de către instanța de tutelă în camera de consiliu prin încheiere definitivă. Atunci când desemnarea tutorelui s-a făcut prin contract de mandat, cel desemnat tutore nu poate refuza numirea decât pentru motivele prevăzute la art.129 alin.(2).</p> <p><i>Autor: Comisia.</i></p> <p>3) În lipsa unui tutore desemnat, dacă instanța de tutelă a constituit consiliul de familie, numirea tutorelui se face, potrivit alin.(1), cu consultarea consiliului de familie.</p> <p><i>Autor: Comisia.</i></p>	
--	--	---	---	--

155.	Refuzul continuării tutelei	<p>Art.129 – (1) Cel numit tutore este dator să continue îndeplinirea sarcinilor tutelei.</p> <p>(2) Poate refuza continuarea tutelei:</p> <p>a) cel care are vârsta de 60 de ani împliniți;</p> <p>b) femeia însărcinată sau mama unui copil mai mic de opt ani;</p> <p>c) cel care crește și educă doi sau mai mulți copii;</p> <p>d) cel care, din cauza bolii, a infirmității, a felului îndeletnicirii, a depărtării domiciliului de locul unde se află bunurile minorului sau din alte motive întemeiate, nu ar mai putea să îndeplinească această sarcină.</p>	<p>d) cel care, din cauza bolii, a infirmității, a activităților desfășurate, a depărtării domiciliului de locul unde se află bunurile minorului sau din alte motive întemeiate, nu ar mai putea să îndeplinească această sarcină.</p> <p><i>Autori:deputații Bogdan Ciucă și Daniel Buda.</i></p>	
156.	Înlocuirea tutorelui	<p>Art.130 – Dacă vreuna dintre împrejurările arătate în art.129 survine în timpul tutelei, tutorele poate cere să fie înlocuit. Cererea de înlocuire se adresează instanței tutelare, care va hotărî de urgență. Până la soluționarea cererii sale de înlocuire, el este obligat să continue exercitarea atribuțiilor.</p>	<p>Art.130 – Dacă vreuna dintre împrejurările prevăzute la art.129 alin. (2) survine în timpul tutelei, tutorele poate cere să fie înlocuit. Cererea de înlocuire se adresează instanței de tutelă, care va hotărî de urgență. Până la soluționarea cererii sale de înlocuire, el este obligat să continue exercitarea atribuțiilor.</p> <p><i>Autor: Comisia.</i></p>	
157.	Caracterul personal al tutelei	<p>Art.131 – (1) Tutela este o sarcină personală.</p> <p>(2) Cu toate acestea, instanța</p>	<p>(2) Cu toate acestea, instanța de</p>	

		tutelară , cu avizul consiliului de familie, poate, ținând seama de mărimea și compunerea patrimoniului minorului, să decidă ca administrarea patrimoniului ori doar a unei părți a acestuia să fie încredințată, potrivit legii, unei persoane fizice sau juridice specializate.	tutelă , cu avizul consiliului de familie, poate, ținând seama de mărimea și compunerea patrimoniului minorului, să decidă ca administrarea patrimoniului ori doar a unei părți a acestuia să fie încredințată, potrivit legii, unei persoane fizice sau persoane juridice specializate .	
			<i>Autor: Comisia.</i>	
158.	Gratuitatea tutelei	Art.132 – (1) Tutela este o sarcină gratuită. (2) Cu toate acestea, tutorele poate fi îndreptățit, pe perioada exercitării sarcinilor tutelei, la o remunerație al cărei quantum va fi stabilit de instanța tutelară , cu avizul consiliului de familie, ținând seama de munca depusă în administrarea averii și de starea materială a minorului și a tutorelui, dar nu mai mult de 10% din veniturile bunurilor minorului . Instanța tutelară , cu avizul consiliului de familie, va putea modifica sau suprima această remunerație, potrivit împrejurărilor.	(2) Cu toate acestea, tutorele poate fi îndreptățit, pe perioada exercitării sarcinilor tutelei, la o remunerație al cărei quantum va fi stabilit de instanța de tutelă , cu avizul consiliului de familie, ținând seama de munca depusă în administrarea averii și de starea materială a minorului și a tutorelui, dar nu mai mult de 10% din veniturile produse de bunurile minorului . Instanța de tutelă , cu avizul consiliului de familie, va putea modifica sau suprima această remunerație, potrivit împrejurărilor. <i>Autor: Comisia.</i>	
159.		Secțiunea a 3-a Consiliul de familie	Secțiunea a 3-a Consiliul de familie - Se elimină. <i>Autor: Baroul București.</i>	Art 134 alin. 2 și art 138 alin. 2 teza finală –se exclud reciproc. Dispozițiile din proiect referitoare

			la “consiliul de familie” ar trebui înlaturate.
160.	Rolul consiliului de familie	<p>Art.133 – (1) Consiliul de familie se constituie pentru a supraveghea modul în care tutorele își exercită drepturile și își îndeplinește îndatoririle cu privire la persoana și bunurile minorului.</p> <p>(2) În cazul ocrotirii minorului prin părinți, prin darea în plasament sau, după caz, prin alte măsuri de protecție specială prevăzute de lege nu se va institui consiliul de familie.</p>	
161.	Membrii consiliului de familie	<p>Art.134 – (1) Instanța tutelară poate constitui un consiliu de familie, compus din trei rude sau afini, ținând seama de gradul de rudenie și de relațiile personale cu familia minorului. În lipsă de rude sau afini pot fi numite și alte persoane care au avut legături de prietenie cu părinții minorului sau care manifestă interes pentru situația acestuia.</p> <p>(2) Soțul și soția nu pot fi, împreună, membri ai aceluiași consiliu de familie.</p> <p>(3) În aceleași condiții, instanța tutelară numește și doi supleanți.</p> <p>(4) Tutorele nu poate fi membru în consiliul de familie.</p>	<p>Art.134 – (1) Instanța de tutelă poate constitui un consiliu de familie, compus din trei rude sau afini, ținând seama de gradul de rudenie și de relațiile personale cu familia minorului. În lipsă de rude sau afini pot fi numite și alte persoane care au avut legături de prietenie cu părinții minorului sau care manifestă interes pentru situația acestuia.</p> <p><i>Autor : Comisia.</i></p> <p>(3) În aceleași condiții, instanța de tutelă numește și doi supleanți.</p> <p><i>Autor : Comisia.</i></p>
162.	Alte dispoziții	Art.135 – Dispozițiile art.123, art.129	

	aplicabile consiliului de familie	alin.(1) și alin.(2) lit.d), art.130 și art.156 se aplică în mod corespunzător și membrilor consiliului de familie.		
163.	Modificarea consiliului de familie	Art.136 – În afară de cazul prevăzut la art.140, alcătuirea consiliului de familie nu se poate modifica în timpul tutelei, afară numai dacă interesele minorului ar cere o asemenea schimbare sau dacă, prin moartea sau dispariția unuia dintre membri, ar fi necesară completarea.		
164.	Constituirea consiliului de familie	Art.137 – (1) În vederea constituirii consiliului de familie, persoanele care îndeplinesc condițiile pentru a fi membri sunt convocate la domiciliul minorului de către instanța tutelară , din oficiu sau la sesizarea minorului, dacă acesta a împlinit 14 ani, a tutorelui desemnat, a oricăror altor persoane care au cunoștință despre situația minorului. (2) Numirea membrilor consiliului de familie se face, cu acordul acestora. (3) Minorul care a împlinit vârsta de 10 ani va fi ascultat.	Art.137 – (1) În vederea constituirii consiliului de familie, persoanele care îndeplinesc condițiile pentru a fi membri sunt convocate la domiciliul minorului de către instanța de tutelă , din oficiu sau la sesizarea minorului, dacă acesta a împlinit 14 ani, a tutorelui desemnat, a oricăror altor persoane care au cunoștință despre situația minorului. <i>Autor : Comisia.</i> (3) Minorul care a împlinit vârsta de 10 ani va fi ascultat în condițiile art. 281. <i>Autor: deputat Daniel Buda.</i>	
165.	Modul de lucru	Art.138 – (1) Consiliul de familie este convocat cu cel puțin 10 zile înainte de data întrunirii, la solicitarea oricărui	Art.138 – (1) Consiliul de familie este convocat cu cel puțin 10 zile înainte de data întrunirii, la solicitarea oricărui	

		<p>dintre membrii acestuia, a minorului care a împlinit vârsta de 14 ani, a tutorelui sau a instanței tutelare.</p> <p>(2) Cei convocați sunt obligați să se prezinte personal la locul indicat în actul de convocare. În cazul în care aceștia nu se pot prezenta, ei pot fi reprezentați de persoane care sunt rude sau afini cu părinții minorului, dacă aceste persoane nu sunt desemnate sau convocate în nume propriu ca membri ai consiliului de familie. Soții se pot reprezenta reciproc.</p> <p>(3) Ședințele consiliului de familie se țin la domiciliul minorului sau, după caz, la sediul instanței tutelare.</p>	<p>dintre membrii acestuia, a minorului care a împlinit vârsta de 14 ani, a tutorelui sau a instanței de tutelă.</p> <p>- cu acordul celor care compun consiliul termenul de 10 zile poate fi redus..-</p>	
166.	Atribuții	<p>Art.139 – (1) Consiliul de familie dă avize consultative, la solicitarea tutorelui sau a instanței tutelare și ia decizii, în cazurile prevăzute de lege. Avizele consultative și deciziile se iau în mod valabil cu votul majorității membrilor săi, consiliul fiind prezidat de persoana cea mai înaintată în vârstă.</p> <p>(2) La luarea deciziilor, minorul care a împlinit vârsta de 10 ani va fi ascultat, dispozițiile art.281 fiind aplicabile în mod corespunzător.</p> <p>(3) Deciziile consiliului de familie vor fi motivate și consemnate într-un registru special constituit.</p>	<p>Art.139 – (1) Consiliul de familie dă avize consultative, la solicitarea tutorelui sau a instanței de tutelă și ia decizii, în cazurile prevăzute de lege. Avizele consultative și deciziile se iau în mod valabil cu votul majorității membrilor săi, consiliul fiind prezidat de persoana cea mai înaintată în vârstă.</p> <p><i>Autor : Comisia.</i></p>	

167.	Înlocuirea consiliului de familie	Art.140 – Tutorele poate cere instituirea unui nou consiliu, dacă în plângerile formulate potrivit prezentului cod, instanța a hotărât de cel puțin două ori, în mod definitiv, împotriva deciziilor consiliului de familie.		
168.	Imposibilitatea constituirii consiliului de familie	Art.141 – Dacă în cazul prevăzut la art.139 nu este posibilă constituirea unui nou consiliu, ca și în cazul contrarietății de interese dintre minor și toți membrii consiliului de familie și supleanți, tutorele poate cere instanței tutelare autorizația de a exercita singur tutela.	Art.141 – Dacă în cazul prevăzut la art.140 nu este posibilă constituirea unui nou consiliu, ca și în cazul contrarietății de interese dintre minor și toți membrii consiliului de familie și supleanți, tutorele poate cere instanței de tutelă autorizația de a exercita singur tutela. <i>Autor: Comisia.</i>	
169.	Secțiunea a 4-a Exercitarea tutelei			
170.	§.1 Dispoziții generale			
171.	Exercitarea tutelei în interesul minorului	Art.142 – Tutela se exercită numai în interesul minorului atât în ceea ce privește persoana, cât și bunurile acestuia.		
172.	Conținutul tutelei	Art.143 – (1) Tutorele are îndatorirea de a îngriji de minor. (2) El este obligat să asigure îngrijirea copilului , sănătatea și dezvoltarea lui fizică și mentală, de	(2) El este obligat să asigure îngrijirea minorului , sănătatea și dezvoltarea lui fizică și mentală, educarea, învățatura	

		educarea, învățătura și pregătirea profesională a acestuia, potrivit cu aptitudinile lui.	și pregătirea profesională a acestuia, potrivit cu aptitudinile lui. <i>Autor: Comisia.</i>	
173.	Tutela exercitată de ambii soți	Art.144 – (1) În cazul în care tutori sunt doi soți, aceștia răspund împreună pentru exercitarea atribuțiilor tutelei. Dispozițiile privind autoritatea părintească sunt aplicabile în mod corespunzător. (2) În cazul în care unul dintre soți introduce acțiunea de divorț, instanța, din oficiu, va înștiința instanța tutelară pentru a dispune cu privire la exercitarea tutelei.	(2) În cazul în care unul dintre soți introduce acțiunea de divorț, instanța, din oficiu, va înștiința instanța de tutelă pentru a dispune cu privire la exercitarea tutelei. <i>Autor: Comisia.</i>	
174.	§. 2 Exercițarea tutelei cu privire la persoana minorului			
175.	Avizul consiliului de familie	Art.145 – Măsurile privind persoana minorului se iau de către tutore, cu avizul consiliului de familie, cu excepția măsurilor care au caracter curent.		
176.	Domiciliul minorului	Art.146 – Minorul pus sub tutelă are domiciliul la tutore. Numai cu încuviințarea instanței tutelare minorul poate avea și o reședință.	Art.146 – Minorul pus sub tutelă are domiciliul la tutore. Numai cu încuviințarea instanței de tutelă minorul poate avea și o reședință, cu excepția cazurilor în care schimbarea acesteia este determinată de educarea și pregătirea sa profesională.	

			<p>Autori: deputații Daniel Buda și Bogdan Ciucă.</p>	
<p>177.</p>	<p>Felul învățaturii sau al pregătirii profesionale</p>	<p>Art.147 – (1) Felul învățaturii sau al pregătirii profesionale pe care minorul care nu a împlinit 14 ani o primea la data instituirii tutelei nu poate fi schimbat de acesta, decât cu încuviințarea instanței tutelare.</p> <p>(2) Instanța tutelară nu poate, împotriva voinței minorului care a împlinit 14 ani, să schimbe felul învățaturii acestuia, hotărâtă de părinți sau pe care minorul o primea la data instituirii tutelei.</p> <p>(3) Religia în care a fost educat copilul nu se poate schimba decât în cazuri excepționale, cu încuviințarea instanței tutelare.</p>	<p>Art.147 – (1) Felul învățaturii sau al pregătirii profesionale pe care minorul care nu a împlinit 14 ani o primea la data instituirii tutelei nu poate fi schimbat de acesta, decât cu încuviințarea instanței de tutelă.</p> <p>Autor: Comisia.</p> <p>(2) Instanța de tutelă nu poate, împotriva voinței minorului care a împlinit 14 ani, să schimbe felul învățaturii acestuia, hotărâtă de părinți sau pe care minorul o primea la data instituirii tutelei.</p> <p>Autor: Comisia.</p> <p>[REDACTED]</p> <p>[REDACTED]</p> <p>SAU</p> <p>(3) Se elimină.</p>	<p>Art. 147 alin. (3) din proiectul Codului Civil propus de Ministerul Justiției încalcă grav libertatea de religie a minorului care se află sub ocrotirea unui tutore sau a consiliului de familie. Asta pentru ca, instanța de judecată, va putea schimba religia în care a fost născut, educat și crescut minorul, contra voinței acestuia. Este drept că instanța de judecata va putea să decidă doar cu ascultarea minorului, însă judecătorul nu este ținut de eventuala poziție a acestuia că nu dorește schimbarea religiei.</p>

			<i>Autor: Daniel Buda și Bogdan Ciucă.</i>	
			<i>Se discută împreună cu art. 508.</i>	
178.	Ascultarea minorului care a împlinit 10 ani	Art.148 – Instanța tutelară nu poate hotărî fără ascultarea minorului, dacă acesta a împlinit vârsta de 10 ani.	Art.148 – Instanța de tutelă nu poate hotărî fără ascultarea minorului, dacă acesta a împlinit vârsta de 10 ani, dispozițiile art. 281 fiind aplicabile.	
			<i>Autor: Comisia.</i>	
179.	§.3 Exercițarea tutelei cu privire la bunurile minorului			
180.	Inventarul bunurilor minorului	Art.149 – (1) După numirea tutorelui și în prezența acestuia și a membrilor consiliului de familie, un delegat al instanței tutelare , va verifica la fața locului toate bunurile minorului, întocmind un inventar, care va fi supus aprobării instanței tutelare.	Art.149 – (1) După numirea tutorelui și în prezența acestuia și a membrilor consiliului de familie, un delegat al instanței de tutelă , va verifica la fața locului toate bunurile minorului, întocmind, într-un termen de cel mult 10 zile , un inventar, care va fi supus aprobării instanței.	Propunem introducerea tezei 2 la alin. (1) pentru a evita efectuarea inventarului bunurilor într-o perioadă de timp prea mare, care să favorizeze dispariția unora dintre acestea, sau de exemplu, situația în care minorul deține acțiuni la societăți și există riscul ca acestea să se devalorizeze în lipsa unor decizii investiționale care trebuie luate urgent.
			<i>Autor: senator Iulian Urban.</i>	
			SAU	
			Art.149 – (1) După numirea tutorelui și în prezența acestuia și a membrilor consiliului de familie, un delegat al instanței de tutelă , va verifica la fața locului toate bunurile minorului, întocmind un inventar, care va fi supus aprobării instanței tutelare. Inventarul bunurilor minorului va începe să fie întocmit în maximum 10 zile de la	

		<p>(2) Cu prilejul inventarierii, tutorele și membrii consiliului de familie sunt ținuți să declare, la întrebarea expresă a delegatului instanței tutelare, creanțele, datoriile sau alte pretenții pe care le au față de minor.</p> <p>(3) Tutorele sau membrii consiliului de familie care, cunoscând creanțele sau pretențiile proprii față de minori, nu le-au declarat, deși au fost somați să le declare, sunt prezumați că au renunțat la ele. Dacă tutorele sau membrii consiliului de familie nu declară datoriile pe care le au față de minor, deși au fost somați să le declare, pot fi îndepărtați din funcție.</p> <p>(4) Creanțele împotriva minorului ale tutorelui sau vreunuia din membrii consiliului de familie, soțului, ale unei rude în linie dreaptă ori ale fraților sau surorilor acestora pot fi plătite numai cu autorizarea instanței tutelare.</p>	<p>numirea tutorelui de către instanța tutelară.</p> <p><i>Autor: senator Iulian Urban.</i></p> <p>(2) Cu prilejul inventarierii, tutorele și membrii consiliului de familie sunt ținuți să declare în scris întrebarea expresă a delegatului instanței de tutelă, creanțele, datoriile sau alte pretenții pe care le au față de minor. Declarațiile vor fi consemnate în procesul-verbal de inventariere.</p> <p><i>Autori: deputat Daniel Buda și senator Iulian Urban.</i></p> <p>(4) Creanțele tutorelui împotriva minorului sau vreunuia din membrii consiliului de familie, soțului, ale unei rude în linie dreaptă ori ale fraților sau surorilor acestora pot fi plătite voluntar numai cu autorizarea instanței de tutelă.</p> <p><i>Autor: deputat Gheorghe Gabor.</i></p>	
181.	Actele făcute în	Art.150 – Înainte de întocmirea		

	lipsa inventarului	inventarului, tutorele nu poate face, în numele minorului, decât acte de conservare și acte de administrare ce nu suferă întârziere.		
182.	Administrarea bunurilor minorului	<p>Art.151 – (1) Tutorele are îndatorirea de a administra cu bună-credință bunurile minorului. În acest scop, tutorele acționează în calitate de administrator însărcinat cu simpla administrare a bunurilor minorului, dispozițiile Titlului IV din Cartea III aplicându-se în mod corespunzător, afară de cazul în care prin prezentul capitol se dispune altfel.</p> <p>(2) Nu sunt supuse administrării bunurile dobândite de minor cu titlu gratuit, dacă testatorul sau donatorul nu a stipulat altfel. Aceste bunuri sunt administrate de curatorul ori cel desemnat prin actul de dispoziție sau, după caz, numit de către instanța tutelară.</p>	<p>Art.151 – (1) Tutorele are îndatorirea de a administra cu bună-credință bunurile minorului. În acest scop, tutorele acționează în calitate de administrator însărcinat cu simpla administrare a bunurilor minorului, dispozițiile Titlului IV din Cartea a III-a aplicându-se în mod corespunzător, afară de cazul în care prin prezentul capitol se dispune altfel.</p> <p><i>Autor: Comisia.</i></p> <p>(2) Nu sunt supuse administrării bunurile dobândite de minor cu titlu gratuit, decât dacă testatorul sau donatorul a stipulat altfel. Aceste bunuri sunt administrate de curatorul ori de cel desemnat prin actul de dispoziție sau, după caz, numit de către instanța de tutelă.</p> <p><i>Autor: deputat Bogdan Ciucă.</i></p>	
183.	Reprezentarea minorului	Art.152 – Tutorele are îndatorirea de a reprezenta pe minor în actele civile , dar numai până când acesta împlinește vârsta de 14 ani.	Art.152 – Tutorele are îndatorirea de a reprezenta pe minor în actele juridice , dar numai până când acesta împlinește vârsta de 14 ani.	<i>Autor: senator Iulian Urban.</i>

184.	Regimul juridic al actelor de dispoziție	<p>Art.153 – (1) Tutorele nu poate, în numele minorului, să facă donații și nici să garanteze obligația altuia. Fac excepție darurile obișnuite, potrivite cu starea materială a minorului.</p> <p>(2) Tutorele nu poate, fără avizul consiliului de familie și autorizarea instanței tutelare, să facă acte de înstrăinare, împărțeală, ipotecare ori de grevare cu alte sarcini reale a bunurilor minorului, să renunțe la drepturile patrimoniale ale acestuia, precum și să încheie în mod valabil orice alte acte ce depășesc dreptul de administrare.</p> <p>(3) Actele făcute cu încălcarea dispozițiilor cuprinse în alin.(1) și (2) sunt lovite de nulitate relativă. În aceste cazuri, acțiunea în anulare poate fi exercitată de tutore, de consiliul de familie sau de oricare membru al acestuia, precum și de către procuror, din oficiu sau la sesizarea instanței tutelare.</p> <p>(4) Cu toate acestea, tutorele poate înstrăina, fără avizul consiliului de familie și fără autorizarea instanței tutelare, bunurile supuse pieririi, degradării, alterării ori deprecierii,</p>	<p>(2) Tutorele nu poate, fără avizul consiliului de familie și autorizarea instanței de tutelă, să facă acte de înstrăinare, partaj, ipotecare ori de grevare cu alte sarcini reale a bunurilor minorului, să renunțe la drepturile patrimoniale ale acestuia, precum și să încheie în mod valabil orice alte acte ce depășesc dreptul de administrare.</p> <p><i>Autor: Comisia.</i></p> <p>(3) Actele făcute cu încălcarea dispozițiilor cuprinse în alin.(1) și (2) sunt lovite de nulitate relativă. În aceste cazuri, acțiunea în anulare poate fi exercitată de tutore, de consiliul de familie sau de oricare membru al acestuia, precum și de către procuror, din oficiu sau la sesizarea instanței de tutelă.</p> <p><i>Autor: Comisia.</i></p> <p>(4) Cu toate acestea, tutorele poate înstrăina, fără avizul consiliului de familie și fără autorizarea instanței de tutelă, bunurile supuse pieririi, degradării, alterării ori deprecierii, precum și cele devenite nefolositoare</p>	
------	--	---	---	--

		precum și cele devenite nefolositoare pentru minor.	pentru minor. <i>Autor: Comisia.</i>	
185.	Autorizarea instanței tutelare	<p>Art.154 – (1) Instanța tutelară acordă tutorelui autorizarea, numai dacă actul răspunde unei nevoi sau prezintă un folos neîndoielnic pentru minor.</p> <p>(2) Autorizarea se va da pentru fiecare act în parte, stabilindu-se, când este cazul, condițiile de încheiere a actului.</p> <p>(3) În caz de vânzare, autorizarea va arăta dacă vânzarea se va face prin acordul părților, prin licitație publică sau în alt mod.</p> <p>(4) În toate cazurile, instanța tutelară poate indica tutorelui modul în care se întrebuițează sumele de bani obținute.</p>	<p>Autorizarea instanței de tutelă</p> <p>Art.154 – (1) Instanța de tutelă acordă tutorelui autorizarea, numai dacă actul răspunde unei nevoi sau prezintă un folos neîndoielnic pentru minor. <i>Autor: Comisia.</i></p> <p>4) În toate cazurile, instanța de tutelă poate indica tutorelui modul în care se întrebuițează sumele de bani obținute. <i>Autor: Comisia.</i></p>	
186.	Încuviințarea și autorizarea actelor minorului care a împlinit 14 ani	<p>Art.155 – (1) Minorul care a împlinit vârsta de 14 ani încheie actele juridice cu încuviințarea scrisă a tutorelui sau, după caz, a curatorului.</p> <p>(2) Dacă actul pe care minorul care a împlinit vârsta de 14 ani urmează să-l încheie face parte dintre acelea pe care</p>	<p>(2) Dacă actul pe care minorul care a împlinit vârsta de 14 ani urmează să-l încheie face parte dintre acelea pe care</p>	

		<p>tutorele nu le poate face decât cu autorizarea instanței tutelare și cu avizul consiliului de familie, va fi necesară atât autorizarea acesteia, cât și avizul consiliului de familie.</p> <p>(3) Minorul nu poate să facă donații, altele decât darurile obișnuite potrivit stării lui materiale, și nici să garanteze obligația altuia.</p> <p>(4) Actele făcute cu încălcarea dispozițiilor alin.(1)-(3) sunt lovite de nulitate relativă, dispozițiile art.153 alin.(3) fiind aplicabile în mod corespunzător.</p>	<p>tutorele nu le poate face decât cu autorizarea instanței de tutelă și cu avizul consiliului de familie, va fi necesară atât autorizarea acesteia, cât și avizul consiliului de familie.</p> <p><i>Autor: Comisia.</i></p>	
187.	Interzicerea unor acte juridice	<p>Art.156 – (1) Este interzisă, sub sancțiunea nulității relative, încheierea de acte juridice între tutore sau soțul, o rudă în linie dreaptă ori frații sau surorile tutorelui, pe de o parte, și minor, pe de altă parte.</p> <p>(2) Cu toate acestea, oricare din persoanele arătate la alin.(1) poate cumpăra la licitație publică un bun al minorului, dacă are o garanție reală asupra acestui bun ori îl deține în coproprietate cu minorul, după caz.</p>		
188.	Suma anuală necesară pentru întreținerea minorului	<p>Art.157 – (1) Consiliul de familie stabilește suma anuală necesară pentru întreținerea minorului și administrarea bunurilor sale și poate modifica, potrivit</p>	<p>Art.157 – (1) Consiliul de familie stabilește suma anuală necesară pentru întreținerea minorului și administrarea bunurilor sale și poate modifica,</p>	

		<p>împrejurărilor, această sumă.</p> <p>(2) Cheltuielile necesare pentru întreținerea minorului și administrarea bunurilor sale se acoperă din veniturile acestuia. În cazul în care veniturile minorului nu sunt îndeșulătoare, instanța tutelară va dispune vânzarea bunurilor minorului, prin acordul părților sau prin licitație publică.</p> <p>(3) Obiectele ce au valoare afectivă pentru familia minorului sau pentru minor nu vor fi vândute decât în mod excepțional.</p> <p>(4) Dacă minorul este lipsit de</p>	<p>potrivit împrejurărilor, această sumă. Decizia consiliului de familie se aduce la cunoștință, de îndată, instanței de tutelă.</p> <p><i>Autor: senator Iulian Urban.</i></p> <p><u>SAU</u></p> <p>Art.157 – (1) Consiliul de familie stabilește suma anuală necesară pentru întreținerea minorului și administrarea bunurilor sale și poate modifica, potrivit împrejurărilor, această sumă. Suma anuală stabilită de consiliul de familie, precum și modificarea acesteia vor fi supuse aprobării instanței de tutelă.</p> <p><i>Autor: senator Iulian Urban.</i></p> <p>(2) Cheltuielile necesare pentru întreținerea minorului și administrarea bunurilor sale se acoperă din veniturile acestuia. În cazul în care veniturile minorului nu sunt îndeșulătoare, instanța de tutelă va dispune vânzarea bunurilor minorului, prin acordul părților sau prin licitație publică.</p> <p><i>Autor: Comisia.</i></p>	
--	--	---	--	--

		bunuri și nu are părinți sau alte rude care sunt obligate prin lege să-i acorde întreținere ori aceasta nu este suficientă, minorul are dreptul la asistență socială, în condițiile legii.		
189.	Constituirea de depozite bancare	<p>Art.158 – (1) Sumele de bani care depășesc nevoile întreținerii minorului și ale administrării bunurilor sale, precum și instrumentele financiare, obligațiunile sau alte titluri de valoare se depun, pe numele minorului, la o bancă indicată de consiliul de familie, în termen de cel mult o lună de la data încasării lor.</p> <p>(2) Tutorele poate dispune de aceste sume și titluri numai cu autorizarea prealabilă a instanței tutelare.</p> <p>(3) El nu va putea folosi, în nici un caz, sumele de bani și titlurile de valoare prevăzute la alin. (1) pentru încheierea, pe numele minorului, a unor tranzacții pe piața de capital, chiar dacă ar fi obținut autorizarea instanței tutelare.</p>	<p>Art.158 – (1) Sumele de bani care depășesc nevoile întreținerii minorului și ale administrării bunurilor sale, precum și instrumentele financiare se depun, pe numele minorului, la o bancă indicată de consiliul de familie, în termen de cel mult 5 zile de la data încasării lor.</p> <p><i>Autor: senator Iulian Urban.</i></p> <p>(2) Tutorele poate dispune de aceste sume și instrumentele financiare numai cu autorizarea prealabilă a instanței de tutelă, cu excepția operațiunilor prevăzute la alin. (3).</p> <p><i>Autori: senatorii Iulian Urban și Adrian Țuțuianu</i></p> <p>(3) Cu toate acestea, el nu va putea folosi, în nici un caz, sumele de bani și instrumentele financiare prevăzute la alin. (1) pentru încheierea, pe numele minorului, a unor tranzacții pe piața de capital, chiar dacă ar fi obținut autorizarea instanței de tutelă</p> <p><i>Autor: M.J.L.C.</i></p>	

			<p style="text-align: center;">SAU</p> <p>(3) Se elimină. <i>Autori: deputat Daniel Buda și senator Adrian Țuțuianu.</i></p> <p style="text-align: center;"><u><i>Se discută împreună cu art. 846</i></u></p> <p>(4) Tutorele poate depune într-o instituție bancară și sumele necesare întreținerii, tot pe numele minorului. Acestea se trec într-un cont separat și pot fi ridicate de tutore, fără autorizarea instanței de tutelă.</p> <p style="text-align: center;"><i>Autori: senator Iulian Urban și deputat Daniel Buda.</i></p>	
190.	Cazuri de numire a curatorului special	<p>Art.159 – (1) Ori de câte ori între tutore și minor se ivesc interese contrare, care nu sunt dintre cele ce trebuie să ducă la înlocuirea tutorelui, instanța tutelară va numi un curator special.</p> <p>(2) De asemenea, dacă din cauza bolii sau din alte motive, tutorele este împiedicat să îndeplinească un anumit act în numele minorului pe care îl reprezintă sau ale cărui acte le încuviințează, instanța tutelară va numi un curator special.</p>	<p>Art.159 – (1) Ori de câte ori între tutore și minor se ivesc interese contrare, care nu sunt dintre cele ce trebuie să ducă la înlocuirea tutorelui, instanța de tutelă va numi un curator special.</p> <p style="text-align: center;"><i>Autor: Comisia.</i></p>	

191.	Secțiunea a 5-a Controlul exercitării tutelei				
192.	Controlul instanței tutelare	<p>Art.160 – (1) Instanța tutelară va efectua un control efectiv și continuu asupra modului în care tutorele și consiliul de familie își îndeplinesc atribuțiile cu privire la minor și bunurile acestuia.</p> <p>(2) În îndeplinirea activității de control, instanța tutelară va putea cere colaborarea autorităților administrației publice, a instituțiilor și serviciilor publice specializate pentru protecția copilului sau a instituțiilor de ocrotire, după caz.</p>	Controlul instanței de tutelă	<p>Art.160 – (1) Instanța de tutelă va efectua un control efectiv și continuu asupra modului în care tutorele și consiliul de familie își îndeplinesc atribuțiile cu privire la minor și bunurile acestuia.</p> <p>(2) În îndeplinirea activității de control, instanța de tutelă va putea cere colaborarea autorităților administrației publice, a instituțiilor și serviciilor publice specializate pentru protecția copilului sau a instituțiilor de ocrotire, după caz.</p> <p style="text-align: right;"><i>Autor: Comisia.</i></p>	
193.	Darea de seamă	<p>Art.161 – (1) Tutorele este dator să prezinte anual instanței tutelare o dare de seamă despre modul cum s-a îngrijit de minor, precum și despre administrarea bunurilor acestuia.</p> <p>(2) Darea de seamă se va prezenta instanței tutelare în termen de 30 de zile de la sfârșitul anului calendaristic.</p>	<p>Art.161 – (1) Tutorele este dator să prezinte anual instanței de tutelă o dare de seamă despre modul cum s-a îngrijit de minor, precum și despre administrarea bunurilor acestuia.</p> <p>(2) Darea de seamă se va prezenta instanței de tutelă în termen de 30 de zile de la sfârșitul anului calendaristic.</p>		

		<p>(3) Dacă averea minorului este de mică însemnătate, instanța tutelară poate să autorizeze ca darea de seamă privind administrarea bunurilor minorului să se facă pe termene mai lungi, care nu vor depăși însă trei ani.</p> <p>(4) În afară de darea de seamă anuală, tutorele este obligat, la cererea instanței tutelare, să dea oricând dări de seamă despre felul cum s-a îngrijit de minor, precum și despre administrarea bunurilor acestuia.</p>	<p>(3) Dacă averea minorului este de mică însemnătate, instanța de tutelă poate să autorizeze ca darea de seamă privind administrarea bunurilor minorului să se facă pe termene mai lungi, care nu vor depăși însă trei ani.</p> <p>(4) În afară de darea de seamă anuală, tutorele este obligat, la cererea instanței de tutelă, să dea oricând dări de seamă despre felul cum s-a îngrijit de minor, precum și despre administrarea bunurilor acestuia.</p> <p><i>Autor: Comisia.</i></p>	
194.	Descărcarea tutorelui	Art.162 – Instanța tutelară va verifica socotelile privitoare la veniturile minorului și la cheltuielile făcute cu întreținerea acestuia și cu administrarea bunurilor sale și, dacă sunt corect întocmite și corespund realității, va da descărcare tutorelui.	Art.162 – Instanța de tutelă va verifica socotelile privitoare la veniturile minorului și la cheltuielile făcute cu întreținerea acestuia și cu administrarea bunurilor sale și, dacă sunt corect întocmite și corespund realității, va da descărcare tutorelui.	<i>Autor: Comisia.</i>
195.	Interzicerea dispensei de a da socoteală	Art.163 – Dispensa de a da socoteală, acordată de părinți sau de o persoană care ar fi făcut minorului o liberalitate este considerată ca nescrisă.		
196.	Garanții	Art.164 – Instanța tutelară poate hotărî, din oficiu sau la cererea consiliului de familie, ca tutorele să dea garanții reale sau personale dacă interesele minorului cer o astfel de măsură. În acest caz, ea stabilește	Art.164 – Instanța de tutelă poate hotărî, din oficiu sau la cererea consiliului de familie, ca tutorele să dea garanții reale sau personale dacă interesele minorului cer o astfel de măsură. În acest caz, ea stabilește	

		potrivit cu împrejurările felul și întinderea garanțiilor.	potrivit cu împrejurările felul și întinderea garanțiilor. <i>Autor: Comisia.</i>	
197.	Plângerea împotriva tutorelui	<p>Art.165 – (1) Minorul care a împlinit 14 ani, consiliul de familie, oricare membru al acestuia, precum și toți cei prevăzuți în art.121 pot face plângere la instanța tutelară cu privire la actele sau faptele tutorelui păgubitoare pentru minor.</p> <p>(2) Plângerea se soluționează de urgență, prin încheiere executorie, de către instanța tutelară cu citarea părților și a membrilor consiliului de familie. Minorul care a împlinit 14 ani va fi ascultat, dacă instanța tutelară consideră că este necesar.</p>	<p>Art.165 – (1) Minorul care a împlinit 12 ani, consiliul de familie, oricare membru al acestuia, precum și toți cei prevăzuți în art.121 pot face plângere la instanța de tutelă cu privire la actele sau faptele tutorelui păgubitoare pentru minor.</p> <p><i>Autor: deputat Daniel Buda.</i></p> <p>(2) Plângerea se soluționează de urgență, prin încheiere executorie, de către instanța de tutelă cu citarea părților și a membrilor consiliului de familie. Minorul care a împlinit 10 ani va fi ascultat, dacă instanța de tutelă consideră că este necesar.</p> <p><i>Autor: senator Iulian Urban.</i></p>	
198.	Secțiunea a 6-a Încetarea tutelei			
199.	Cazuri de încetare	<p>Art.166 – (1) Tutela încetează în cazul în care nu se mai menține situația care a dus la instituirea tutelei, precum și în cazul morții minorului.</p> <p>(2) Funcția tutorelui încetează prin moartea acestuia, prin îndepărtarea de la sarcina tutelei sau prin înlocuirea</p>		

		tutorelui.	
200.	Moartea tutorelui	<p>Art.167 – (1) În cazul morții tutorelui, moștenitorii săi au datoria de a înștiința instanța tutelară.</p> <p>(2) Până la numirea unui nou tutore, ei vor prelua sarcinile tutelei. Dacă sunt mai mulți moștenitori, aceștia pot desemna, prin procură specială, pe unul dintre ei, să îndeplinească în mod provizoriu sarcinile tutelei.</p> <p>(3) Dacă moștenitorii sunt minori, înștiințarea instanței tutelare se poate face de orice persoană interesată, precum și de cele arătate la art.121. În acest caz, moștenitorii tutorelui nu vor prelua sarcinile tutelei, ci instanța tutelară va numi de urgență un curator special, care poate fi executorul testamentar.</p>	<p>Art.167 – (1) În cazul morții tutorelui, moștenitorii săi sau orice altă persoană au datoria de a înștiința de îndată instanța de tutelă.</p> <p><i>Autor: deputat Daniel Buda.</i></p> <p>(2) Până la numirea unui nou tutore, moștenitorii vor prelua sarcinile tutelei. Dacă sunt mai mulți moștenitori, aceștia pot desemna, prin procură specială, pe unul dintre ei, să îndeplinească în mod provizoriu sarcinile tutelei.</p> <p><i>Autor:deputat Daniel Buda.</i></p>
201.	Îndepărtarea tutorelui	<p>Art.168 - În afara altor cazuri prevăzute de lege, tutorele este îndepărtat dacă săvârșește un abuz, o neglijență gravă sau alte fapte care îl fac nedemn de a fi tutore, precum și dacă nu își îndeplinește în mod corespunzător sarcina.</p>	<p>Art.168 – În afară de alte cazuri prevăzute de lege, tutorele este îndepărtat dacă săvârșește un abuz, o neglijență gravă sau alte fapte care îl fac nedemn de a fi tutore, precum și dacă nu își îndeplinește în mod corespunzător sarcina.</p>

204.	Descărcarea de gestiune	<p>Art.171 – (1) După predarea bunurilor, verificarea socotelilor și aprobarea lor, instanța tutelară va da tutorelui descărcare de gestiunea sa.</p> <p>(2) Chiar dacă instanța tutelară a dat tutorelui descărcare de gestiune, acesta răspunde pentru prejudiciul cauzat din culpa sa.</p> <p>(3) Tutorele care înlocuiește un alt tutore are obligația să ceară acestuia repararea prejudiciilor pe care le-a cauzat minorului din culpa sa, sub sancțiunea de a fi obligat el însuși de a repara aceste prejudicii.</p>	<p>Art.171 – (1) După predarea bunurilor, verificarea socotelilor și aprobarea lor, instanța de tutelă va da tutorelui descărcare de gestiunea sa.</p> <p>(2) Chiar dacă instanța de tutelă a dat tutorelui descărcare de gestiune, acesta răspunde pentru prejudiciul cauzat din culpa sa.</p> <p><i>Autor: Comisia.</i></p> <p>(3) Tutorele care înlocuiește un alt tutore are obligația, chiar și după descărcarea de gestiune, să ceară acestuia repararea prejudiciilor pe care le-a cauzat minorului din culpa sa, sub sancțiunea de a fi obligat el însuși de a repara aceste prejudicii.</p> <p><i>Autori: deputat Daniel Buda și senator Iulian Urban.</i></p>	
205.	Amenda civilă	<p>Art.172 – (1) În cazul refuzului de a continua sarcina tutelei, în alte cazuri decât cele prevăzute la art.129 alin.(2), tutorele poate fi sancționat cu amendă civilă, în folosul statului, care nu poate depăși valoarea unui salariu minim pe economie. Amenda poate fi repetată de cel mult trei ori, la interval de câte 7 zile, după care se va numi un alt tutore.</p> <p>(2) De asemenea, dacă tutorele, din</p>		

		<p>culpa sa, îndeplinește defectuos sarcina tutelei, va fi obligat la plata unei amenzi civile, în folosul statului, care nu poate depăși trei salarii medii pe economie.</p> <p>(3) Amenda civilă se aplică de către instanța tutelară, prin încheiere executorie.</p>	<p>(3) Amenda civilă se aplică de către instanța de tutelă, prin încheiere executorie.</p> <p><i>Autor: Comisia.</i></p>	
206.	<p>CAPITOLUL III</p> <p>Ocrotirea interzisului judecătoresc</p>			<p>Luni, 23 martie 2009. Aici s-au finalizat dezbaterile!</p>
207.	Condiții	<p>Art.173 – (1) Persoana care nu are discernământul necesar pentru a se îngriji de interesele sale, din cauza alienației ori debilității mintale, va fi pusă sub interdicție judecătorească.</p> <p>(2) Pot fi puși sub interdicție judecătorească și minorii cu capacitate de exercițiu restrânsă.</p>		
208.	Persoanele care pot cere punerea sub interdicție	<p>Art.174 – Interdicția poate fi cerută de persoanele prevăzute în art.121 care este aplicabil în mod corespunzător.</p>		
209.	Desemnarea tutorelui	<p>Art.175 – Orice persoană care are capacitatea deplină de exercițiu poate desemna prin act unilateral sau contract de mandat, încheiate în formă autentică, persoana care urmează a fi numită tutore pentru a se îngriji de persoana și bunurile sale în cazul în care ar fi pusă sub interdicție judecătorească.</p>		

		Dispozițiile art.124 alin.(3) se aplică în mod corespunzător.		
210.	Numirea unui curator special	Art.176 – În caz de nevoie și până la soluționarea cererii de punere sub interdicție judecătorească, instanța tutelară va putea numi un curator special pentru îngrijirea și reprezentarea celui a cărui interdicție a fost cerută, precum și pentru administrarea bunurilor acestuia.	Art.176 – În caz de nevoie și până la soluționarea cererii de punere sub interdicție judecătorească, instanța de tutelă poate numi un curator special pentru îngrijirea și reprezentarea celui a cărui interdicție a fost cerută, precum și pentru administrarea bunurilor acestuia. <i>Autor: Comisia.</i>	
211.	Procedura	Art.177 – Soluționarea cererii de punere sub interdicție judecătorească se face potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă.		
212.	Opozabilitatea interdicției	Art.178 – (1) Interdicția își produce efectele de la data când hotărârea judecătorească a rămas definitivă. (2) Cu toate acestea, lipsa de capacitate a celui interzis nu va putea fi opusă unei terțe persoane decât de la data îndeplinirii formalităților de publicitate prevăzute de Codul de procedură civilă, afară numai dacă cel de-al treilea a cunoscut punerea sub interdicție pe altă cale.	(2) Cu toate acestea, lipsa de capacitate a celui interzis nu poate fi opusă unei terțe persoane decât de la data îndeplinirii formalităților de publicitate prevăzute de Codul de procedură civilă, afară numai dacă cel de-al treilea a cunoscut punerea sub interdicție pe altă cale. Comisia <i>Autor: Comisia.</i>	
213.	Comunicarea hotărârii de	Art.179 – (1) Hotărârea de punere sub interdicție va fi comunicată, în condițiile	Art.179 – (1) Hotărârea de punere sub interdicție va fi comunicată, în	

	punere sub interdicție judecătorească	legii, instanței tutelare , care va desemna de îndată un tutore pentru ocrotirea celui pus sub interdicție judecătorească. Dispozițiile art.124-129 se aplică în mod corespunzător. (2) De asemenea, hotărârea de punere sub interdicție rămasă definitivă va fi comunicată și autorităților de sănătate publică teritoriale, pentru ca acestea să instituie asupra celui interzis, potrivit legii, o supraveghere medicală permanentă.	condițiile legii, instanței de tutelă , care va desemna de îndată un tutore pentru ocrotirea celui pus sub interdicție judecătorească. Dispozițiile art.124-129 se aplică în mod corespunzător. <i>Autor: Comisia.</i> (2) De asemenea, hotărârea de punere sub interdicție rămasă definitivă va fi comunicată și autorităților de sănătate publică teritoriale, pentru ca acestea să instituie asupra celui interzis o supraveghere medicală permanentă, potrivit legii. <i>Autor: deputat Gheorghe Gabor.</i>	
214.	Aplicarea regulilor de la tutelă	Art.180 – Regulile privitoare la tutela minorului care nu a împlinit vârsta de 14 ani se aplică și în cazul tutelei celui pus sub interdicție judecătorească, în măsura în care legea nu dispune altfel.		
215.	Actele încheiate de cel pus sub interdicție judecătorească	Art.181 – Actele juridice încheiate de persoana pusă sub interdicție judecătorească, altele decât cele prevăzute de art.43 alin.(3), sunt lovite de nulitate relativă, chiar dacă la data încheierii lor aceasta ar fi lucrat cu discernământ.	Art.181 – Actele juridice încheiate de persoana pusă sub interdicție judecătorească, altele decât cele prevăzute de art.43 alin.(3), sunt lovite de nulitate relativă, chiar dacă la data încheierii lor aceasta ar fi avut discernământ. <i>Comisia.</i>	
216.	Înlocuirea tutorelui	Art.182 – Tutorele celui pus sub interdicție judecătorească este în drept să		

		ceară înlocuirea sa după trei ani de la numire.	(2) Din motive temeinice tutorele poate cere înlocuirea sa și înaintea împlinirii termenului de trei ani. <i>Autor: deputat Ciprian Nica.</i>	
217.	Obligațiile tutorelui	Art.183 – (1) Tutorele este dator să îngrijească de cel pus sub interdicție judecătorească, spre a-i grăbi vindecarea și a-i îmbunătăți condițiile de viață. În acest scop, se vor întrebuința veniturile și, la nevoie, toate bunurile celui pus sub interdicție judecătorească. (2) Instanța tutelară, luând avizul consiliului de familie și consultând un medic de specialitate, va hotărî, ținând seama de împrejurări, dacă cel pus sub interdicție judecătorească va fi îngrijit la locuința lui sau într-o instituție sanitară. (3) Când cel pus sub interdicție judecătorească este căsătorit, va fi ascultat și soțul acestuia.	(2) Instanța de tutelă , luând avizul consiliului de familie și consultând un medic de specialitate, va hotărî, ținând seama de împrejurări, dacă cel pus sub interdicție judecătorească va fi îngrijit la locuința lui sau într-o instituție sanitară. <i>Comisia.</i> (3) Se elimină. <i>Autor: Baroul București.</i>	Art 183 alin 3 – dispozitia este nejustificata in conditiile in care cel care ingrijeste persoana pusa sub interdictie este sotul sau cu drepturi numai consultative iar consiliul de familie constituit din rude sau afine cu interese contrare, poate dispune in mod nelimitat.
218.	Liberalitățile primite de descendenții interzisului judecătoresc	Art.184 – Din bunurile celui pus sub interdicție judecătorească, descendenții acestuia pot fi gratificați sau înzestrați de către tutore cu avizul consiliului de familie și cu autorizarea instanței tutelare , fără însă să se poată da scutire de raport.	Art.184 – Din bunurile celui pus sub interdicție judecătorească, descendenții acestuia pot fi gratificați sau înzestrați de către tutore cu avizul consiliului de familie și cu autorizarea instanței de tutelă , fără însă să se poată da scutire de raport.	

			Comisia.	
219.	Minorul pus sub interdicție judecătorească	<p>Art.185 – (1) Minorul care, la data punerii sub interdicție judecătorească, se afla sub ocrotirea părinților, rămâne sub această ocrotire până la data când devine major, fără a i se numi un tutore. Dispozițiile art.183 sunt aplicabile și situației prevăzute în prezentul alineat.</p> <p>(2) Dacă la data când minorul devine major acesta se află încă sub interdicție judecătorească, instanța tutelară numește un tutore.</p> <p>(3) În cazul în care, la data punerii sub interdicție judecătorească, minorul se afla sub tutelă, instanța tutelară va hotărî dacă fostul tutore al minorului păstrează sarcina tutelei sau dacă trebuie numit un nou tutore.</p>	<p>(2) Dacă la data când minorul devine major acesta se află încă sub interdicție judecătorească, instanța de tutelă numește un tutore.</p> <p>(3) În cazul în care, la data punerii sub interdicție judecătorească, minorul se afla sub tutelă, instanța de tutelă va hotărî dacă fostul tutore al minorului păstrează sarcina tutelei sau dacă trebuie numit un nou tutore.</p> <p>Comisia.</p>	
220.	Ridicarea interdicției judecătorești	<p>Art.186 – (1) Dacă au încetat cauzele care au provocat interdicția, instanța judecătorească va pronunța ridicarea ei.</p> <p>(2) Cererea se poate introduce de cel pus sub interdicție judecătorească, de tutore, precum și de cei prevăzuți în art.121.</p> <p>(3) Hotărârea prin care se pronunță ridicarea interdicției judecătorești își produce efectele de la data când a rămas</p>	<p>(2) Cererea se poate introduce de cel pus sub interdicție judecătorească, de tutore, precum și de persoanele sau instituțiile prevăzute la art.121.</p> <p>Autor: Comisia specială.</p>	

		definitivă. (4) Cu toate acestea, încetarea dreptului de reprezentare al tutorelui nu va putea fi opusă decât în condițiile art.178 alin.(2), care se aplică în mod corespunzător.		
221.	Capitolul IV Curatela			
222.	Cazuri de instituire	<p>Art.187 – În afară de cazurile prevăzute de lege, instanța tutelară poate institui curatela:</p> <p>a) dacă, din cauza bătrâneții, a bolii sau a unei infirmități fizice, o persoană, deși capabilă, nu poate, personal, să-și administreze bunurile sau să-și apere interesele în condiții corespunzătoare și, din motive temeinice, nu-și poate numi un reprezentant sau administrator;</p> <p>b) dacă din cauza bolii sau din alte motive o persoană, deși capabilă, nu poate, nici personal, nici prin reprezentant, să ia măsurile necesare în cazuri a căror rezolvare nu suferă amânare;</p> <p>c) dacă o persoană, fiind obligată să lipsească vreme îndelungată de la domiciliu, nu a lăsat un mandatar sau administrator general;</p> <p>d) dacă o persoană a dispărut fără a</p>	<p>Art.187 – În afară de cazurile prevăzute de lege, instanța de tutelă poate institui curatela:</p> <p style="text-align: center;"><i>Comisia.</i></p> <p><i>c) se elimină.</i></p> <p><i>Autor : deputat Gheorghe Gabor.</i></p>	<u>RESPINS!</u>

		exista informații despre ea și nu a lăsat un mandatar sau administrator general.		
223.	Competența instanței tutelare	<p>Art.188 – Instanța tutelară competentă este:</p> <p>a) în cazul prevăzut la art.187 lit.a), instanța de la domiciliul persoanei reprezentate;</p> <p>b) în cazul prevăzut la art.187 lit.b), fie instanța de la domiciliul persoanei reprezentate, fie instanța de la locul unde trebuie luate măsurile urgente;</p> <p>c) în cazurile prevăzute la art.186 lit.c) sau d), instanța de la ultimul domiciliu din țară al celui lipsă ori al celui dispărut.</p>	Competența instanței de tutelă Comisia.	
224.	Persoana care poate fi numită curator	<p>Art.189 – Poate fi numit curator orice persoană în măsură să îndeplinească această sarcină.</p> <p>(2) Când cel interesat a desemnat, prin act unilateral sau prin contract de mandat, încheiate în formă autentică, o persoană care să fie numită curator, aceasta va fi numită cu prioritate. Dispozițiile art.124-129 se aplică în mod corespunzător.</p>	<p>Art.189 – (1) Poate fi numit curator orice persoană fizică având deplină capacitate de exercițiu în măsură să îndeplinească această sarcină.</p> <p>(2) Când cel interesat a desemnat, prin act unilateral sau prin contract de mandat, încheiate în formă autentică, o persoană care să fie numită curator, aceasta va fi numită cu prioritate. Numirea poate fi înlăturată numai pentru motive temeinice. Dispozițiile art.124-129 se aplică în mod corespunzător.</p> <p><i>Autori: deptat Daniel Buda și</i></p>	

			<i>Senator Adrian Țuțuianu.</i>	
225.	Efectele curatelei	Art.190 – În cazurile prevăzute la art.187, instituirea curatelei nu aduce nicio atingere capacității celui pe care curatorul îl reprezintă.		
226.	Procedura de instituire	Art.191 – (1) Curatela se poate institui la cererea celui care urmează a fi reprezentat, a soțului său, a rudelor sau a celor arătați în art.121. (2) Curatela nu se poate institui decât cu consimțământul celui reprezentat, în afară de cazurile în care consimțământul nu poate fi dat. (3) Numirea curatorului se face de instanța tutelară , cu acordul celui desemnat, printr-o încheiere care se comunică în scris curatorului și se afișează la sediul instanței tutelare , precum și la primăria de la domiciliul celui reprezentat.	(3) Numirea curatorului se face de instanța de tutelă , cu acordul celui desemnat, printr-o încheiere care se comunică în scris curatorului și se afișează la sediul instanței de tutelă , precum și la primăria de la domiciliul celui reprezentat. <i>Comisia.</i>	
227.	Conținutul curatelei	Art.192 – (1) În cazurile în care se instituie curatela, se aplică regulile de la mandat, cu excepția cazului în care, la cererea persoanei interesate ori din oficiu, instanța tutelară va hotărî că se impune investirea curatorului cu drepturile și obligațiile unui administrator însărcinat cu simpla administrare a bunurilor altuia.	Art.192 – (1) În cazurile în care se instituie curatela, se aplică regulile de la mandat, cu excepția cazului în care, la cererea persoanei interesate ori din oficiu, instanța de tutelă va hotărî că se impune investirea curatorului cu drepturile și obligațiile unui administrator însărcinat cu simpla administrare a bunurilor altuia. (2) Dacă sunt aplicabile regulile	

		(2) Dacă sunt aplicabile regulile de la mandat, instanța tutelară poate stabili limitele mandatului și poate da instrucțiuni curatorului, în locul celui reprezentat, în toate cazurile în care acesta din urmă nu este în măsură să o facă.	de la mandat, instanța de tutelă poate stabili limitele mandatului și poate da instrucțiuni curatorului, în locul celui reprezentat, în toate cazurile în care acesta din urmă nu este în măsură să o facă. <i>Comisia.</i>	
228.	Înlocuirea curatorului	Art.193 – Curatorul este în drept să ceară înlocuirea sa după trei ani de la numire.	(2) Pentru motive temeinice curatorul poate cere înlocuirea sa și înaintea împlinirii termenului de trei ani. <i>Autor: senator Adrian Țuțuianu.</i>	
229.	Încetarea curatelei	Art.194 – Dacă au încetat cauzele care au provocat instituirea curatelei, aceasta va fi ridicată de instanța tutelară la cererea curatorului, a celui reprezentat sau a celor prevăzuți în art.121.	Art.194 – Dacă au încetat cauzele care au provocat instituirea curatelei, aceasta va fi ridicată de instanța de tutelă la cererea curatorului, a celui reprezentat sau a celor prevăzuți în art.121. <i>Comisia.</i>	
230.	Dispoziții speciale	Art.195 – Dispozițiile prezentului capitol nu se aplică și curatorului special prevăzut de art.159, art.169 și art.176. În aceste din urmă cazuri, drepturile și obligațiile stabilite de lege în sarcina tutorelui se aplică, în mod corespunzător, și curatorului special.		
231.	TITLUL IV Persoana juridică			

232.	CAPITOLUL I Dispoziții generale			
233.	Elementele constitutive. <i>Condiții</i>	Art.196 – Orice persoană juridică trebuie să aibă o organizare de sine stătătoare și un patrimoniu propriu, afectat realizării unui anumit scop licit și moral, în acord cu interesul general.	Elementele constitutive	Nemodificat. <i>Autor: Consiliul Legislativ.</i>
234.	Calitatea de persoană juridică	Art.197 – Sunt persoane juridice entitățile anume prevăzute de lege, precum și orice alte organizații care îndeplinesc condițiile prevăzute la art.196.	Art.197 – Sunt persoane juridice entitățile prevăzute de lege, precum și orice alte organizații legal înființate care îndeplinesc condițiile prevăzute la art.196. <i>Autor: Comisia (CSM)</i>	
235.	Categoriile de persoane juridice	Art.198 – Persoanele juridice sunt de drept public sau de drept privat.		
236.	Persoana juridică de drept privat	Art.199 – Persoanele juridice de drept privat se pot constitui, în mod liber, într-una din formele prevăzute de lege.		
237.	Persoana juridică de drept public	Art.200 – (1) Persoanele juridice de drept public se înființează prin lege. (2) Prin derogare de la prevederile alin.(1), în cazurile anume prevăzute de lege, persoanele juridice de drept public se pot înființa prin acte ale autorităților administrației publice centrale sau locale ori prin alte moduri prevăzute de lege.	(2) Prin excepție de la dispozițiile alin.(1), în cazurile anume prevăzute de lege, persoanele juridice de drept public se pot înființa prin acte ale autorităților administrației publice centrale sau locale ori prin alte moduri prevăzute de lege.	

			<i>Autor: Consiliul Legislativ.</i>	
238.	Regimul juridic aplicabil	Art.201 – Persoanele juridice legal înființate se supun dispozițiilor aplicabile categoriei din care fac parte, precum și celor cuprinse în prezentul cod, dacă prin lege nu se prevede altfel.		
239.	Efectele personalității juridice	<p>Art.202 – (1) Persoana juridică legal înființată participă în nume propriu la circuitul civil și răspunde pentru obligațiile asumate cu bunurile proprii, afară de cazul în care prin lege s-ar dispune altfel.</p> <p>(2) Nimeni nu poate invoca împotriva unei persoane de bună-credință calitatea de subiect de drept a unei persoane juridice, dacă prin aceasta se urmărește ascunderea unei fraude, a unui abuz de drept sau a unei atingeri aduse ordinii publice.</p>	<p>(1) Persoana juridică participă în nume propriu la circuitul civil și răspunde pentru obligațiile asumate cu bunurile proprii, afară de cazul în care prin lege s-ar dispune altfel.</p> <p><i>Autor: deputat Gheorghe Gabor</i></p> <p>Art.202 – (1) Persoana juridică legal înființată participă în nume propriu la circuitul civil și răspunde pentru obligațiile asumate cu patrimoniul propriu, afară de cazul în care prin lege s-ar dispune altfel.</p> <p><i>Autor: A. Țuțuianu.</i></p>	
240.		CAPITOLUL II		

	Înființarea persoanei juridice		
241.	Secțiunea 1 Dispoziții comune		
242.	Moduri de înființare	<p>Art.203 – (1) Persoana juridică se înființează:</p> <p>a) prin actul de înființare al organului competent, în cazul autorităților și al instituțiilor publice, al unităților administrativ-teritoriale, precum și al agenților economici care se constituie de către stat sau de către unitățile administrativ-teritoriale. În toate cazurile, actul de înființare trebuie să prevadă în mod expres dacă autoritatea publică sau instituția publică este persoană juridică;</p> <p>b) prin actul de înființare al celor care o constituie, autorizat, în condițiile legii;</p> <p>c) în orice alt mod prevăzut de lege.</p> <p>(2) Dacă prin lege nu se dispune altfel, prin act de înființare se înțelege actul de constituire a persoanei juridice și, după caz, statutul acesteia.</p>	
243.	Durata persoanei juridice	<p>Art.204 – Persoana juridică se înființează pe durată nedeterminată dacă prin lege, actul de constituire sau statut nu se prevede altfel.</p>	
244.	Secțiunea a 2-a		

	Nulitatea persoanei juridice			
245.	Cauzele nulitate	<p>de Art.205 – (1) Nulitatea unei persoane juridice poate fi constatată sau, după, caz, declarată de instanța judecătorească numai atunci când:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) lipsește actul de înființare sau nu a fost încheiat în forma autentică în situațiile anume prevăzute de lege; b) toți fondatorii sau asociații au fost, potrivit legii, incapabili, la data înființării persoanei juridice; c) obiectul de activitate este ilicit, contrar ordinii publice ori bunelor moravuri; d) lipsește autorizația administrativă necesară pentru înființarea acesteia; e) actul de înființare nu prevede denumirea, sediul sau obiectul de activitate; f) actul de înființare nu prevede aporturile fondatorilor sau ale asociațiilor ori capitalul social subscris și vărsat; g) s-au încălcat dispozițiile legale privind patrimoniul inițial minim, subscris și vărsat; h) nu s-a respectat numărul minim de fondatori sau asociați prevăzut de 	<p>g) s-au încălcat dispozițiile legale privind patrimoniul inițial sau capitalul social minim, subscris și vărsat;</p> <p><i>Autor: senator Adrian Țuțuianu.</i></p>	

		<p>lege;</p> <p>i) au fost nesocotite alte dispoziții legale imperative prevăzute sub sancțiunea nulității actului de înființare a persoanei juridice.</p> <p>(2) Nerespectarea dispozițiilor alin.(1) lit. a), c), d), e), f) și g) se sancționează cu nulitatea absolută.</p>		
246.	Aspecte speciale privind regimul nulității	<p>Art.206 – (1) Nulitatea relativă a persoanei juridice poate fi invocată în termen de un de la data înființării acesteia.</p> <p>(2) Nulitatea absolută sau relativă a persoanei juridice se acoperă în toate cazurile, dacă, până la închiderea dezbaterilor în fața primei instanțe de judecată, cauza de nulitate a fost înlăturată.</p>	<p>Art.206 – (1) Nulitatea relativă a persoanei juridice poate fi invocată în termen de un an de la data înregistrării sau înființării acesteia, după caz.</p> <p><i>Autor: senator A. Țuțuianu</i></p>	
247.	Efectele nulității	<p>Art.207 – (1) De la data la care hotărârea judecătorească de declarare a nulității a devenit definitivă, persoana juridică încetează fără efect retroactiv și intră în lichidare.</p> <p>(2) Prin hotărârea judecătorească de constatare sau declarare a nulității se numesc și lichidatorii.</p>	<p>Art.207 – (1) De la data la care hotărârea judecătorească de declarare a nulității a devenit definitivă, persoana juridică încetează și intră în lichidare.</p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ.</i></p>	

		<p>(3) Hotărârea judecătorească definitivă se comunică, din oficiu, spre a fi notată în toate registrele publice în care persoana juridică fusese înregistrată sau, după caz, menționată.</p> <p>(4) În toate cazurile, fondatorii sau asociații răspund, în condițiile legii, pentru obligațiile persoanei juridice care s-au născut în sarcina acesteia de la data înființării ei și până la data notării în registrele publice prevăzute de lege a hotărârii judecătorești arătate la alin.(3).</p>	<p>(3) Hotărârea judecătorească definitivă se comunică, din oficiu, spre a fi notată în toate registrele publice în care persoana juridică a fost înregistrată sau, după caz, menționată.</p> <p><i>Comisia</i></p> <p>(4) În toate cazurile, fondatorii sau asociații răspund, în condițiile legii, pentru obligațiile persoanei juridice care s-au născut în sarcina acesteia de la data înființării ei și până la data notării în registrele publice a hotărârii judecătorești prevăzute la alin.(3).</p> <p><i>Autor: MJLC.</i></p>	
248.	Regimul actelor juridice încheiate cu terții	<p>Art.208 – (1) Constatarea sau, după caz, declararea nulității nu aduce atingere actelor încheiate anterior în numele persoanei juridice de către organele de administrare, direct sau prin reprezentare, după caz.</p> <p>(2) Nici persoana juridică și nici fondatorii sau asociații nu pot opune terților nulitatea acesteia, în afară de cazul în care se dovedește că aceștia cunoșteau cauza de nulitate la momentul încheierii actului.</p>		
249.		<p>Secțiunea a 3-a Înregistrarea persoanei juridice</p>		

250.	Înregistrarea persoanei juridice	<p>Art.209 – (1) Persoanele juridice sunt supuse înregistrării, dacă legile care le sunt aplicabile prevăd această înregistrare.</p> <p>(2) Prin înregistrare se înțelege înscrierea, înmatricularea sau, după caz, orice altă formalitate de publicitate prevăzută de lege, făcută în scopul dobândirii personalității juridice sau al luării în evidență a persoanelor juridice legal înființate, după caz.</p> <p>(3) Înregistrarea se face la cerere sau, în cazurile anume prevăzute de lege, din oficiu.</p>		
251.	Obligația de verificare a documentelor publicate	<p>Art.210 – Persoana juridică este obligată să verifice identitatea dintre textul depus la registru și cel apărut într-o publicație oficială sau în presă. În caz de neconcordanță, terții pot opune persoanei juridice oricare dintre aceste texte, în afară de cazul în care se face dovada că ei cunoșteau textul depus la registru.</p>	<p>Art.210 – Persoana juridică este obligată să verifice identitatea dintre textul actului constitutiv sau statutul și textul publicat în registrul public și cel apărut într-o publicație oficială. În caz de neconcordanță, terții pot opune persoanei juridice oricare dintre aceste texte, în afară de cazul în care se face dovada că ei cunoșteau textul depus la registru.</p> <p><i>Autori : senatorii Adrian Țuțuianu și Iulian Urban.</i></p>	
252.	Lipsa înregistrării	<p>Art.211 – (1) Dacă înregistrarea persoanei juridice are caracter constitutiv, persoana juridică nu se consideră legal înființată, cât timp înregistrarea nu a fost efectuată.</p> <p>(2) Dacă însă înregistrarea este</p>		

		cerută numai pentru opozabilitate față de terți, actele sau faptele juridice făcute în numele sau în contul persoanei juridice, pentru care nu s-a efectuat publicitatea prevăzută în acest scop de lege, nu pot fi opuse terților, în afară de cazul în care se face dovada că aceștia cunoșteau că publicitatea nu a fost îndeplinită.		
253.	Răspunderea pentru neefectuarea formalităților de înregistrare	Art.212 – Fondatorii, asociații , reprezentanții persoanei juridice supuse înregistrării, precum și primii membri ai organelor de conducere, de administrare și de control ale acesteia răspund nelimitat și solidar pentru prejudiciul cauzat prin neîndeplinirea formalităților de înregistrare a persoanei juridice, dacă aceste formalități trebuia să fie cerute de aceste persoane.	Art.212 – Fondatorii, reprezentanții persoanei juridice supuse înregistrării, precum și primii membri ai organelor de conducere, de administrare și de control ale acesteia răspund nelimitat și solidar pentru prejudiciul cauzat prin neîndeplinirea formalităților de înregistrare a persoanei juridice, dacă aceste formalități trebuia să fie cerute de aceste persoane. <i>Autor: senator Adrian Țuțuianu</i>	
254.	Înregistrarea modificărilor aduse actului de înființare	Art.213 – Dispozițiile art.209-212 sunt aplicabile și în cazul înregistrării modificărilor aduse actului de înființare a persoanei juridice realizate cu respectarea condițiilor prevăzute de lege sau de actul de înființare al acesteia, după caz.		
255.	CAPITOLUL III Capacitatea civilă a persoanei juridice			
256.	Secțiunea 1 Capacitatea de folosință a persoanei juridice			

257.	Data dobândirii capacității de folosință	<p>Art.214 - (1) Persoanele juridice care sunt supuse înregistrării pot avea drepturi și obligații de la data înregistrării lor.</p> <p>(2) Celelalte persoane juridice pot avea drepturi și obligații, după caz, potrivit art.203, de la data actului de înființare, de la data autorizării constituirii lor sau de la data îndeplinirii oricărei alte cerințe prevăzute de lege.</p> <p>(3) Cu toate acestea, persoanele juridice arătate la alin.(1) pot, chiar de la data actului de înființare, să dobândească drepturi și să-și asume obligații, însă numai în măsura necesară pentru ca persoana juridică să ia ființă în mod valabil.</p> <p>(4) Fondatorii, asociații, reprezentanții și orice alte persoane care au lucrat în numele unei persoane juridice în curs de constituire răspund nelimitat și solidar față de terți pentru actele juridice încheiate în contul acesteia cu încălcarea dispozițiilor alin.</p>	<p>Art.214 - (1) Persoanele juridice care sunt supuse înregistrării au capacitatea de a avea drepturi și obligații de la data înregistrării lor.</p> <p><i>Autor: senator Iulian Urban.</i></p> <p>(2) Celelalte persoane juridice au capacitatea de a avea drepturi și obligații, după caz, potrivit art.203, de la data actului de înființare, de la data autorizării constituirii lor sau de la data îndeplinirii oricărei alte cerințe prevăzute de lege.</p> <p><i>Autor: senator Iulian Urban.</i></p> <p>(3) Cu toate acestea, persoanele juridice prevăzute la alin.(1) pot, chiar de la data actului de înființare, să dobândească drepturi și să-și asume obligații, însă numai în măsura necesară pentru ca persoana juridică să ia ființă în mod valabil.</p> <p><i>Consiliul Legislativ</i></p>	
------	--	---	--	--

		(3), în afară de cazul în care persoana juridică nou creată, după ce a dobândit personalitate juridică, le-a preluat asupra sa. Actele astfel preluate sunt considerate a fi ale persoanei juridice încă de la data încheierii lor și produc efecte depline.		
258.	Conținutul capacității de folosință	<p>Art.215 – (1) Persoana juridică poate avea orice drepturi și obligații civile, afară de acelea care, prin natura lor sau potrivit legii, nu pot aparține decât persoanei fizice.</p> <p>(2) Cu toate acestea, persoanele juridice fără scop patrimonial nu pot avea decât acele drepturi și obligații civile care sunt necesare pentru realizarea obiectului de activitate, stabilit prin lege, actul de constituire sau statut.</p> <p>(3) Actul juridic încheiat cu încălcarea dispozițiilor alin.(1) și (2) este lovit de nulitate absolută.</p>	<p>Art.215 – (1) Persoana juridică poate avea orice drepturi și obligații civile, afară de acelea care, prin natura lor sau potrivit legii, nu pot aparține decât persoanei fizice.</p> <p>Domnul senator A. Tuțuianu va formula un text.</p> <p>(2) Persoanele juridice fără scop patrimonial pot avea doar acele drepturi și obligații civile care sunt necesare pentru realizarea scopului, stabilit prin lege, actul de constituire sau statut.</p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ.</i></p>	
259.	Desfășurarea activităților autorizate	Art.216 – (1) În cazul activităților care trebuie autorizate de organele competente, dreptul de a desfășura asemenea activități se naște numai din momentul obținerii autorizației		

		<p>respective, dacă prin lege nu se prevede altfel.</p> <p>(2) Actele și operațiunile săvârșite fără autorizațiile prevăzute de lege sunt lovite de nulitate absolută, iar persoanele care le-au făcut răspund nelimitat și solidar pentru toate prejudiciile cauzate, independent de aplicarea altor sancțiuni prevăzute de lege.</p>		
260.	Capacitatea de a primi liberalități	<p>Art.217 – Prin excepție de la prevederile art.214 alin.(3) și dacă prin lege nu se dispune altfel, orice persoană juridică poate primi liberalități în condițiile dreptului comun, chiar de la data actului de înființare sau, în cazul fundațiilor testamentare, din momentul deschiderii moștenirii testatorului, chiar și în cazul în care liberalitățile nu sunt necesare pentru ca persoana juridică să ia ființă în mod valabil.</p>	<p>Art.217 – Prin excepție de la prevederile art.214 alin.(3) și dacă prin lege nu se dispune altfel, orice persoană juridică poate primi liberalități în condițiile dreptului comun, de la data actului de înființare sau, în cazul fundațiilor testamentare, din momentul deschiderii moștenirii testatorului, chiar și în cazul în care liberalitățile nu sunt necesare pentru ca persoana juridică să ia ființă în mod legal.</p> <p><i>Autor: deputat D Buda.</i></p>	
261.	<p>Secțiunea a 2-a Capacitatea de exercițiu și funcționarea persoanei juridice</p>			
262.	<p>§ 1. Capacitatea de exercițiu</p>			
263.	Data dobândirii capacității de exercițiu	<p>Art.218 – (1) Persoana juridică își exercită drepturile și își îndeplinește obligațiile prin organele sale de</p>	<p>Art.218 – (1) Persoana juridică își exercită drepturile și își îndeplinește obligațiile prin organele sale.</p>	

		<p>administrare, de la data constituirii lor.</p> <p>(2) Au calitatea de organe de administrare, în sensul alin.(1), persoanele fizice sau persoanele juridice care prin lege, actul de constituire sau statut, sunt desemnate să acționeze, în raporturile cu terții, individual sau colectiv, în numele și pe seama persoanei juridice.</p> <p>(3) Raporturile dintre persoana juridică și cei care alcătuiesc organele sale de administrare sunt supuse, prin asemănare, regulilor mandatului, dacă nu s-a prevăzut altfel prin lege, actul de constituire sau statut.</p>	<p>Senator A. Țuțuianu.</p> <p>(2) Au calitatea de organe de administrare, în sensul alin.(1), persoanele fizice sau persoanele juridice care prin lege, actul de constituire sau statut, sunt desemnate să acționeze, în raporturile cu terții, individual sau colectiv, în numele și în contul persoanei juridice. <i>Autor:</i></p> <p>(3) Raporturile dintre persoana juridică și cei care alcătuiesc organele sale de administrare sunt supuse, prin analogie, regulilor mandatului, dacă nu s-a prevăzut altfel prin lege, actul de constituire sau statut. <i>Autor: Consiliul Legislativ.</i></p>	
264.	Lipsa organelor de administrare	<p>Art.219 - (1) Până la data constituirii organelor de administrare, exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor care privesc persoana juridică se fac de către persoanele fizice sau persoanele juridice desemnate în acest scop.</p> <p>(2) Actele juridice încheiate de către persoanele desemnate cu depășirea puterilor conferite potrivit legii, actului</p>	<p>(1) Până la data constituirii organelor de administrare, exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor care privesc persoana juridică se fac de către fondatori ori de către persoanele fizice sau persoanele juridice desemnate în acest scop. <i>Autor: senator A. Țuțuianu.</i></p> <p>(2) Actele juridice încheiate de către fondatori sau de către persoanele</p>	

		<p>de constituire ori statutului, pentru înființarea persoanei juridice, precum și actele încheiate de alte persoane nedeseminate obligă persoana juridică în condițiile gestiunii de afaceri.</p> <p>(3) Cel care contractează pentru persoana juridică rămâne personal ținut față de terți dacă aceasta nu se înființează ori dacă nu își asumă obligația contractată, în afara cazului când prin contract a fost exonerat de această obligație.</p>	<p>desemnate cu depășirea puterilor conferite potrivit legii, actului de constituire ori statutului, pentru înființarea persoanei juridice, precum și actele încheiate de alte persoane nedeseminate obligă persoana juridică în condițiile gestiunii de afaceri</p> <p><i>Autor:deputat Daniel Budd.</i></p>	
265.	Incapacități și incompatibilități	<p>Art.220 – (1) Nu pot face parte din organele de administrare și de control ale persoanei juridice incapabilii, cei cu capacitate de exercițiu restrânsă, cei decăzuți din dreptul de a exercita o funcție în cadrul acestor organe, precum și cei declarați prin lege sau prin actul de constituire incompatibili să ocupe o astfel de funcție.</p> <p>(2) Actele încheiate cu încălcarea dispozițiilor alin. (1) sunt lovite de nulitate relativă. Cu toate acestea, ele nu pot fi anulate pentru simplul fapt că persoanele care fac parte din aceste organe sunt incapabile ori incompatibile, după caz, sau pentru că acestea au fost numite cu încălcarea dispozițiilor legale ori statutare.</p>	<p>(2) Actele încheiate cu încălcarea dispozițiilor alin. (1) sunt lovite de nulitate relativă. Acestea nu pot fi anulate pentru simplul fapt că persoanele care fac parte din aceste organe sunt incapabile ori incompatibile, după caz, sau pentru că acestea au fost numite cu încălcarea dispozițiilor legale ori statutare, dacă nu s-a produs o vătămare.</p>	

			<i>Autori: deputați Mate Andras și Gheorghe Gabor.</i>	
266.	§2. Funcționarea persoanei juridice			
267.	Actele emise de organele persoanei juridice	<p>Art.221 – (1) Hotărârile și deciziile luate de organele de conducere și administrare în limitele legii, actului de constituire sau statutului sunt obligatorii chiar pentru cei care nu au luat parte la deliberare sau au votat împotriva.</p> <p>(2) Față de terți hotărârile și deciziile luate, în limitele legii, actului de constituire sau statutului produc efecte numai de la data publicării lor, în condițiile prevăzute de lege, în afară de cazul în care se face dovada că aceștia le cunoșteau pe altă cale.</p>	<p>(1) Hotărârile și deciziile luate de organele de conducere și administrare în condițiile legii, actului de constituire sau statutului sunt obligatorii chiar pentru cei care nu au luat parte la deliberare sau au votat împotriva.</p> <p><i>Autor: deputat Daniel Buda.</i></p> <p>(2) Față de terți hotărârile și deciziile luate, în condițiile legii, actului de constituire sau statutului produc efecte numai de la data publicării lor, în condițiile prevăzute de lege, în afară de cazul în care se face dovada că aceștia le-au cunoscut pe altă cale.</p> <p><i>Autor: deputat Daniel Buda.</i></p>	
268.	Obligațiile membrilor organelor de administrare	<p>Art.222 – (1) Cei care fac parte din organele de administrare a unei persoane juridice trebuie să acționeze cu prudență și diligență.</p> <p>(2) Ei trebuie, de asemenea, să acționeze cu cinste și loialitate în interesul persoanei juridice.</p>	<p>Art.222 – (1) Membrii organelor de administrare ai unei persoane juridice trebuie să acționeze cu prudență și diligență în interesul persoanei juridice.</p> <p>(2) Se elimină.</p> <p><i>Autor: deputat Mate Andras.</i></p> <p>(3) La persoanele juridice cu scop lucrativ conduita este apreciată în</p>	

			funcție de criteriul bunului proprietar. <i>Autor: senator A. Țuțuianu.</i>	
269.	Separarea patrimoniilor	<p>Art.223 – (1) Cei care fac parte din organele de administrare au obligația să asigure și să mențină separația dintre bunurile persoanei juridice și propriile lor bunuri.</p> <p>(2) Ei nu pot folosi în profitul lor sau al unor terți bunurile persoanei juridice ori informațiile pe care le obțin în virtutea funcției lor, afară de cazul în care ar fi autorizați în acest scop de către cei care i-au numit.</p>	<p>Art.223 – (1) Membrii organelor de administrare au obligația să asigure și să mențină separația dintre patrimoniul persoanei juridice și propriul lor patrimoniu.</p> <p><i>Autor: senator Adrian Țuțuianu.</i></p> <p>(2) Ei nu pot folosi în profitul sau interesul lor sau al unor terți bunurile persoanei juridice ori informațiile pe care le obțin în virtutea funcției lor, afară de cazul în care ar fi autorizați în acest scop de către cei care i-au numit.</p> <p><i>Autor: senator Iulian Urban.</i></p>	
270.	Contrarietatea de interese	<p>Art.224 – (1) Este lovit de nulitate relativă actul juridic încheiat în fraudă intereselor persoanei juridice de un membru al organelor de administrare dacă acesta din urmă, soțul, ascendenții sau descendenții lui, rudele în linie colaterală sau afinii săi până la gradul al patrulea inclusiv aveau vreun interes să se încheie acel act și dacă partea cealaltă a cunoscut sau trebuia să cunoască acest lucru.</p>	<p>Art.224 – (1) Este lovit de nulitate relativă actul juridic încheiat în fraudă intereselor persoanei juridice de un membru al organelor de administrare dacă acesta din urmă, soțul, ascendenții sau descendenții lui, rudele în linie colaterală sau afinii săi, până la gradul al patrulea inclusiv, aveau vreun interes să se încheie acel act și dacă partea cealaltă a cunoscut sau trebuia să cunoască acest lucru.</p> <p><i>Autor: Comisia</i></p>	

		<p>(2) Atunci când cel care face parte din organele de administrare ale persoanei juridice ori una dintre persoanele prevăzute la alin.(1) are interes într-o chestiune supusă hotărârii acestor organe, trebuie să înștiințeze persoana juridică și să nu ia parte la nici o deliberare privitoare la această chestiune. În caz contrar, el răspunde pentru daunele cauzate persoanei juridice, dacă fără votul lui nu s-ar fi putut obține majoritatea cerută.</p>	<p>(2) Atunci când cel care face parte din organele de administrare ale persoanei juridice ori una dintre persoanele prevăzute la alin.(1) are interes într-o problemă supusă hotărârii acestor organe, trebuie să înștiințeze persoana juridică și să nu ia parte la nicio deliberare privitoare la aceasta. În caz contrar, el răspunde pentru daunele cauzate persoanei juridice, dacă fără votul lui nu s-ar fi putut obține majoritatea cerută.</p> <p><i>Autor: deputat Daniel Buda.</i></p>	
271.	Nulitatea actelor emise de organele persoanei juridice	<p>Art.225 – (1) Hotărârile și deciziile contrare legii, actului de constituire sau statutului pot fi atacate în justiție de oricare dintre membrii organelor de conducere și administrare care nu au participat la deliberare sau care au votat împotrivă și au cerut să se insereze aceasta în procesul-verbal de ședință, în termen de 15 zile de la data când li s-a comunicat copia de pe hotărârea sau decizia respectivă ori de la data când a avut loc ședința, după caz.</p> <p>(2) Administratorii nu pot însă ataca hotărârea privitoare la revocarea lor din funcție. Ei au numai dreptul de a fi despăgubiți, dacă revocarea a fost nejustificată sau intempestivă și au suferit astfel un prejudiciu.</p> <p>(3) Cererea de anulare se soluționează în camera de consiliu de către instanța</p>		

		<p>competentă în circumscripția căreia persoana juridică își are sediul, în contradictoriu cu persoana juridică în cauză, reprezentată prin administratori. Hotărârea instanței este supusă numai apelului.</p> <p>(4) Dacă hotărârea este atacată de toți administratorii, persoana juridică este reprezentată în justiție de persoana desemnată de președintele instanței dintre membrii acesteia, care va îndeplini mandatul cu care a fost însărcinată până când organul de conducere competent, convocat în acest scop, va alege o altă persoană.</p> <p>(5) Hotărârea definitivă de anulare va fi menționată în registrul public în care este înregistrată persoana juridică, fiind opozabilă de la această dată față de orice persoană, inclusiv față de membrii acelei persoane juridice.</p> <p>(6) Dacă se invocă motive de nulitate absolută, dreptul la acțiunea în constatarea nulității este imprescriptibil, iar cererea poate fi formulată de orice persoană interesată. Dispozițiile alin.(3)-(5) rămân aplicabile.</p>	<p>(4) Dacă hotărârea este atacată de toți administratorii, persoana juridică este reprezentată în justiție de persoana desemnată de președintele instanței dintre membrii persoanei juridice, care va îndeplini mandatul cu care a fost însărcinată până când organul de conducere competent, convocat în acest scop, va alege o altă persoană.</p> <p><i>Autor: deputat Daniel Buda.</i></p> <p>(7) Prevederile alin. 1-6 se aplică în măsura în care prin legi speciale nu se dispune altfel.</p> <p><i>Autor: senator A. Țuțuianu.</i></p>	
272.	Suspendarea actelor atacate	Art.226 – (1) Odată cu intentarea acțiunii în anulare, reclamantul poate	Art.226 – (1) Odată cu intentarea acțiunii în anulare, reclamantul poate	

		<p>cere instanței, pe cale de ordonanță președințială, suspendarea executării hotărârii sau a deciziei atacate.</p> <p>(2) Pentru a încuviința suspendarea, instanța, poate obliga pe reclamant să depună o cauțiune, în condițiile legii.</p>	<p>cere instanței, pe cale de ordonanță președințială, suspendarea executării actelor atacate.</p> <p><i>Autor. Comisia</i></p> <p>(2) Pentru a încuviința suspendarea, instanța poate obliga pe reclamant să depună o cauțiune, în condițiile legii.</p> <p><i>Autor: Comisia.</i></p>	
273.	Participarea la circuitul civil	<p>Art.227 - (1) Actele juridice făcute de organele de administrare ale persoanei juridice, în limitele puterilor ce le-au fost conferite, sunt actele persoanei juridice înseși.</p> <p>(2) În raporturile cu terții, persoana juridică este angajată prin actele organelor sale, chiar dacă aceste acte depășesc puterea de reprezentare conferită prin actul de constituire sau statut, în afară de cazul în care ea dovedește că terții o cunoșteau la data încheierii actului. Simpla publicare a actului de constituire sau a statutului persoanei juridice nu constituie dovada cunoașterii acestui fapt.</p> <p>(3) Clauzele sau dispozițiile actului de constituire ori ale statutului, precum și hotărârile organelor statutare ale persoanei juridice care limitează sau largesc puterile conferite exclusiv de</p>		

		lege acestor organe sunt considerate nescrise, chiar dacă au fost publicate.		
274.	Obligația terților de a se informa	Art.228 – Simpla declarație a organelor de administrare ale persoanei juridice că acționează în limitele puterilor ce le-au fost conferite nu exonerează pe terți de obligația de a verifica aceste puteri.	Art. 228 - Se elimină. <i>Autor: senator Iulian Urban.</i>	
			(2) In cazul persoanelor juridice supusecerintelor de inregistrare, verificarea se va realiza prin solicitarea unui extras din respectivul registru, in care sa se consemneze organele abilitate sa reprezinte respectiva persoana juridica si eventualele limitari ale puterilor de reprezentare ale acestora. <i>Autor: senator Toni Greblă.</i>	Propunem completarea art. 228 cu limitarea obligatiei tertilor de verificare a puterilor, in cazul persoanelor juridice supuse inregistrarii, la obtinerea unui extras de la registrul unde respectivele persoane juridice sunt inregistrate care sa consemneze care sunt organele abilitate sa le reprezinte legal si eventualele limitari ale puterii de reprezentare
275.	Răspunderea pentru fapte juridice	Art.229 – (1) Faptele licite sau ilicite săvârșite de organele persoanei juridice obligă însăși persoana juridică, însă numai dacă ele au legătură cu atribuțiile sau cu scopul funcțiilor încredințate. (2) Faptele ilicite atrag și răspunderea personală și solidară a celor care le-au săvârșit, atât față de persoana juridică, cât și față de terți.		
276.	Răspunderea membrilor organelor persoanei juridice	Art.230 – (1) Acțiunea în răspundere împotriva administratorilor, cenzorilor, directorilor și altor persoane care au acționat în calitate de membri ai organelor persoanei juridice, pentru prejudiciile cauzate persoanei juridice de	Art.230 – (1) Acțiunea în răspundere împotriva administratorilor, cenzorilor, directorilor și a altor persoane care au acționat în calitate de membri ai organelor persoanei juridice, pentru prejudiciile cauzate persoanei juridice	

		<p>către aceștia prin încălcarea îndatoririlor stabilite în sarcina lor, aparține, în numele persoanei juridice, organului de conducere competent care va decide cu majoritatea cerută de lege, iar în lipsă, cu majoritatea cerută de prevederile statutare.</p> <p>(2) Hotărârea poate fi luată chiar dacă problema răspunderii persoanelor arătate la alin. (1) nu figurează pe ordinea de zi.</p> <p>(3) Organul de conducere competent desemnează cu aceeași majoritate persoana însărcinată să exercite acțiunea în justiție.</p> <p>(4) Dacă s-a hotărât introducerea acțiunii în răspundere împotriva administratorilor, mandatul acestora încetează de drept și organul de conducere competent va proceda la înlocuirea lor.</p> <p>(5) În cazul în care acțiunea se introduce împotriva directorilor, aceștia sunt suspendați de drept din funcție până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.</p>	<p>de către aceștia prin încălcarea îndatoririlor stabilite în sarcina lor, aparține, în numele persoanei juridice, organului de conducere competent care va decide cu majoritatea cerută de lege, iar în lipsă, cu majoritatea cerută de prevederile statutare.</p> <p><i>Autor: Comisia specială.</i></p> <p>(5) În cazul în care acțiunea se introduce împotriva directorilor angajați în baza unui alt contract decât a unui contract individual de muncă, aceștia sunt suspendați de drept din funcție până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.</p> <p><i>Autor: deputat Daniel Buda.</i></p>	
277.		§3. Dispoziții speciale		
278.	Răspunderea persoanelor juridice de drept public	Art.231 – Dacă prin lege nu se dispune altfel, persoanele juridice de drept public sunt răspunzătoare de faptele licite sau	Art.231 – Dacă prin lege nu se dispune altfel, persoanele juridice de drept public răspund pentru faptele licite	

		ilicite săvârșite de organele lor, în aceleași condiții ca persoanele juridice de drept privat.	sau ilicite ale organele lor, în aceleași condiții ca persoanele juridice de drept privat. <i>Autor: deputat Gheorghe Gabor.</i>
279.	Independența patrimonială	Art.232 – Persoana juridică având în subordine o altă persoană juridică nu răspunde pentru obligățiile acesteia din urmă și nici persoana juridică subordonată nu răspunde pentru persoana juridică față de care este subordonată, dacă prin lege nu se dispune altfel.	Art.232 – Persoana juridică având în subordine o altă persoană juridică nu răspunde pentru neexecutarea obligațiilor acesteia din urmă și nici persoana juridică subordonată nu răspunde pentru persoana juridică față de care este subordonată, dacă prin lege nu se dispune altfel. <i>Autor: Comisia.</i>
280.	Statul unitățile administrative-teritoriale și	Art.233 – (1) În raporturile civile în care se înfățișează nemijlocit, în nume propriu, ca subiect de drepturi și obligații, statul participă prin Ministerul Finanțelor Publice, afară de cazul în care legea stabilește un alt organ în acest sens. (2) Dispozițiile alin.(1) sunt aplicabile în mod corespunzător și unităților administrative-teritoriale care participă la raporturile civile în nume propriu, prin organele prevăzute de lege.	Art.233 – (1) În raporturile civile în care se prezintă nemijlocit, în nume propriu, ca titular de drepturi și obligații, statul participă prin Ministerul Finanțelor Publice, afară de cazul în care legea stabilește un alt organ în acest sens. <i>Autor: Consiliul Legislativ.</i>
281.	Răspunderea civilă a statului	Art.234 – (1) Dacă prin lege nu se dispune altfel, statul nu răspunde decât	Art.234 – (1) Dacă prin lege nu se dispune altfel, statul nu răspunde decât

	și a unităților administrativ-teritoriale	<p>în mod subsidiar pentru obligațiile organelor, autorităților și instituțiilor publice, care sunt persoane juridice. De asemenea, nici una dintre aceste persoane juridice nu răspunde pentru obligațiile statului.</p> <p>(2) Dispozițiile alin. (1) sunt aplicabile în mod corespunzător și unităților administrativ-teritoriale care nu răspund decât în mod subsidiar pentru obligațiile organelor, instituțiilor și serviciilor publice din subordinea acestora atunci când acestea au personalitate juridică.</p>	<p>în mod subsidiar pentru obligațiile organelor, autorităților și instituțiilor publice, care sunt persoane juridice și nici una dintre aceste persoane juridice nu răspunde pentru obligațiile statului.</p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ.</i></p>	
282.	<p>CAPITOLUL IV Identificarea persoanei juridice</p>			
283.	Naționalitatea persoanei juridice	<p>Art.235 – Sunt de naționalitate română toate persoanele juridice al căror sediu, potrivit actului de constituire, este stabilit în România.</p>	<p>Art.235 – Sunt de naționalitate română toate persoanele juridice al căror sediu, potrivit actului de constituire sau statutului, este stabilit în România.</p> <p><i>Autor : Comisia.</i></p>	
284.	Denumirea persoanei juridice	<p>Art.236 – (1) Persoana juridică poartă denumirea stabilită în condițiile legii prin actul de constituire sau prin statut.</p> <p>(2) Odată cu înregistrarea persoanei juridice, se va trece în registru denumirea ei și celelalte atribute de identificare.</p>	<p>(2) Odată cu înregistrarea persoanei juridice, se va trece în registru public denumirea ei și celelalte atribute de identificare.</p>	

			<i>Autor: Consiliul Legislativ.</i>	
285.	Sediul persoanei juridice	<p>Art.237 – (1) Sediul persoanei juridice se stabilește potrivit actului de constituire sau statutului.</p> <p>(2) În funcție de obiectul de activitate, persoana juridică poate avea mai multe sedii cu caracter secundar pentru sucursalele sau reprezentanțele sale teritoriale. Dispozițiile art.107 sunt aplicabile în mod corespunzător.</p>	<p>(2) În funcție de obiectul de activitate, persoana juridică poate avea mai multe sedii cu caracter secundar pentru sucursalele, reprezentanțele sale teritoriale și punctele de lucru. Dispozițiile art.107 sunt aplicabile în mod corespunzător.</p> <p><i>Autor:deputat Daniel Buda.</i></p>	
286.	Schimbarea denumirii și sediului	Art.238 – Persoana juridică poate să-și schimbe denumirea sau sediul, în condițiile prevăzute de lege.		
287.	Dovada denumirii și sediului	<p>Art.239 – (1) În raporturile cu terții, denumirea și sediul se dovedesc cu mențiunile făcute în registrele de publicitate sau de evidență prevăzute de lege pentru persoana juridică respectivă.</p> <p>(2) În lipsa acestor mențiuni, stabilirea sau schimbarea denumirii și a sediului nu va putea fi opusă altor persoane.</p>	<p>Art.239 – (1) În raporturile cu terții, dovada denumirii și a sediului persoanei juridice se face cu mențiunile înscrise în registrele de publicitate sau de evidență prevăzute de lege pentru persoana juridică respectivă.</p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ.</i></p>	
288.	Alte atribute de identificare	Art.240 – În funcție de specificul obiectului de activitate, persoana juridică mai poate avea și alte atribute de identificare, cum sunt numărul de	Art.240 – În funcție de specificul obiectului de activitate, persoana juridică mai poate avea și alte atribute de identificare, cum sunt numărul de	

		înregistrare în registrul comerțului sau într-un alt registru public, codul unic de înregistrare, contul bancar.	înregistrare în registrul comerțului sau într-un alt registru public, codul unic de înregistrare și alte elemente de identificare, în condițiile legii. <i>Autor: deputat Mate Andras Levente</i>	
289.	Mențiuni obligatorii	Art.241 – Toate documentele care emană de la persoana juridică trebuie să cuprindă denumirea și sediul, precum și alte atribute de identificare, în cazurile prevăzute de lege, sub sancțiunea plății de daune-interese persoanei prejudiciate.	Art.241 – Toate documentele, indiferent de formă, care emană de la persoana juridică, trebuie să cuprindă denumirea și sediul, precum și alte atribute de identificare, în cazurile prevăzute de lege, sub sancțiunea plății de daune-interese persoanei prejudiciate. <i>Autor : senator Iulian Urban.</i>	
290.	CAPITOLUL V Reorganizarea persoanei juridice			
291.	Noțiune	Art.242 – Reorganizarea persoanei juridice este operațiunea juridică ce implică una sau mai multe persoane juridice și care produce efecte creatoare, modificatoare ori de încetare a lor.	Art.242 – Reorganizarea persoanei juridice este operațiunea juridică în care pot fi implicate una sau mai multe persoane juridice și care are ca efecte înființarea, modificarea ori de încetarea acestora. <i>Autor: Consiliul Legislativ.</i>	
292.	Modurile de reorganizare	Art.243 – (1) Reorganizarea persoanei juridice se realizează prin fuziune, prin divizare sau prin transformare. (2) Reorganizarea se face cu respectarea condițiilor prevăzute pentru dobândirea personalității juridice, în		

		afară de cazurile în care prin lege, actul de constituire sau statut se dispune altfel.		
293.	Fuziunea	Art.244 – Fuziunea se face prin absorbția unei persoane juridice de către o altă persoană juridică sau prin contopirea mai multor persoane juridice pentru a alcătui o persoană juridică nouă.		
294.	Efectele fuziunii	Art.245 – (1) În cazul absorbției, drepturile și obligațiile persoanei juridice absorbite trec asupra persoanei juridice care o absoarbe. (2) În cazul contopirii persoanelor juridice, drepturile și obligațiile acestora trec asupra noii persoane juridice astfel înființate.	Art.245 – (1) În cazul absorbției, drepturile și obligațiile persoanei juridice absorbite se transferă în patrimoniul persoanei juridice care o absoarbe. <i>Autor: senator Iulian Urban</i> (2) În cazul contopirii persoanelor juridice, drepturile și obligațiile acestora sunt transferate în patrimoniul persoanei juridice nou înființate. <i>Autor: senator Iulian Urban</i>	
295.	Divizarea	Art.246 – (1) Divizarea poate fi totală sau parțială. (2) Divizarea totală se face prin împărțirea întregului patrimoniu al unei persoane juridice între două sau mai multe persoane juridice care există sau care iau, astfel, ființă.	(2) Divizarea totală se face prin împărțirea întregului patrimoniu al unei persoane juridice între două sau mai multe persoane juridice preexistente sau care se înființează prin divizare.	

		<p>(3) Divizarea parțială constă în desprinderea unei părți din patrimoniul unei persoane juridice, care-și menține ființa, și în transmiterea acestei părți către una sau mai multe persoane juridice care există sau care se înființează în acest fel.</p>	<p>(3) Divizarea parțială constă în desprinderea unei părți din patrimoniul unei persoane juridice, care continuă să existe, și în transmiterea acestei părți către una sau mai multe persoane juridice care există sau care se înființează în acest mod.</p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ.</i></p>	
296.	Efectele divizării	<p>Art.247 – (1) Patrimoniul persoanei juridice care a încetat de a avea ființă prin divizare se împarte în mod egal între persoanele juridice dobânditoare, dacă prin actul ce a dispus divizarea nu s-a stabilit o altă proporție.</p> <p>(2) În cazul divizării parțiale, când o parte din patrimoniul unei persoane juridice se desprinde și se transmite unei singure persoane juridice existente sau care ia astfel ființă, împărțirea patrimoniului se face în proporția părții desprinse și transmise.</p> <p>(3) În cazul în care partea desprinsă se transmite mai multor</p>	<p>Art.247 – (1) Patrimoniul persoanei juridice care și-a încetat activitatea prin divizare se împarte în mod egal între persoanele juridice dobânditoare, dacă prin actul ce a dispus divizarea nu s-a stabilit o altă proporție.</p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ.</i></p> <p>(2) În cazul divizării parțiale, când o parte din patrimoniul unei persoane juridice se desprinde și se transmite unei singure persoane juridice preexistente sau care se înființează în acest mod, reducerea patrimoniului persoanei juridice divizate este proporțională cu fracțiunea transmisă.</p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ.</i></p> <p>(3) În cazul în care partea desprinsă se transmite mai multor persoane</p>	

		<p>persoane juridice existente sau care iau astfel ființă, împărțirea patrimoniului între persoana juridică față de care s-a făcut desprinderea și persoanele juridice dobânditoare se va face potrivit dispozițiilor alin.(2), iar între persoanele juridice dobânditoare, împărțirea părții desprinse se va face potrivit dispozițiilor alin.(1), ce se vor aplica în mod corespunzător.</p>	<p>juridice preexistente sau care se înființează în acest mod, împărțirea patrimoniului între persoana juridică față de care s-a făcut desprinderea și persoanele juridice dobânditoare se va face potrivit dispozițiilor alin.(2), iar între persoanele juridice dobânditoare, împărțirea părții desprinse se va face potrivit dispozițiilor alin.(1), ce se vor aplica în mod corespunzător.</p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ.</i></p>	
297.	<p>Întinderea răspunderii în caz de divizare</p>	<p>Art.248 – (1) În cazul divizării, fiecare dintre persoanele juridice dobânditoare va răspunde:</p> <p>a) pentru obligațiile legate de bunurile care formează obiectul drepturilor dobândite sau păstrate integral;</p> <p>b) pentru celelalte obligații ale persoanei juridice divizate, proporțional cu valoarea drepturilor dobândite sau păstrate, socotită după scăderea obligațiilor prevăzute la lit. a).</p> <p>(2) Dacă o persoană juridică înființată în condițiile art.203 alin.(1) lit.a) este supusă divizării prin actul de reorganizare se va putea stabili și un alt mod de împărțire a obligațiilor decât acela prevăzut în prezentul articol.</p>	<p>(2) Dacă o persoană juridică înființată în condițiile art.203 alin.(1) lit.a) este supusă divizării prin actul de reorganizare se va putea stabili și un alt mod de repartizare a obligațiilor decât acela prevăzut în prezentul articol.</p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ.</i></p>	

298.	Repartizarea contractelor în caz de divizare	Art.249 – În caz de divizare, contractele se vor repartiza, cu respectarea dispozițiilor art.215 alin.(2), 247 și 248, astfel încât executarea fiecăruia dintre ele să se facă în întregime de către o singură persoană juridică dobânditoare, afară numai dacă aceasta nu este cu putință.		
299.	Încetarea unor contracte	Art.250 – (1) În cazul contractelor încheiate în considerarea calității persoanei juridice supuse reorganizării, acestea nu își încetează efectele, cu excepția cazului în care părțile au stipulat expres contrariul sau menținerea ori repartizarea contractului este condiționată de acordul părții interesate. (2) Dacă menținerea sau repartizarea contractului este condiționată de acordul părții interesate, aceasta va fi notificată sau, după caz, înștiințată prin scrisoare recomandată, cu confirmare de primire, pentru a-și da ori nu consimțământul în termen de 10 zile lucrătoare de la comunicarea notificării sau înștiințării. Lipsa de răspuns în acest termen echivalează cu refuzul de menținere sau preluare a contractului de către persoana juridică succesoare.		
300.	Transformarea persoanei juridice	Art.251 – Transformarea persoanei juridice intervine în cazurile prevăzute de lege, atunci când o persoană juridică își încetează ființa, concomitent cu	Art.251 – Transformarea persoanei juridice intervine în cazurile prevăzute de lege, atunci când o persoană juridică încetează să existe, concomitent cu	

		<p>crearea, în locul ei, a unei alte persoane juridice.</p> <p>(2) În cazul transformării, drepturile și obligațiile persoanei juridice care și-a încetat existența trec asupra persoanei juridice nou create, cu excepția cazului în care prin actul prin care s-a dispus transformarea se prevede altfel. În aceste din urmă cazuri, dispozițiile art.249, 250 și 253 rămân aplicabile.</p>	<p>înființarea, în locul ei, a unei alte persoane juridice.</p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ.</i></p> <p>(2) În cazul transformării, drepturile și obligațiile persoanei juridice care și-a încetat existența se transferă în patrimoniul persoanei juridice nou create, cu excepția cazului în care prin actul prin care s-a dispus transformarea se prevede altfel. În aceste din urmă cazuri, dispozițiile art.249, 250 și 253 rămân aplicabile.</p> <p><i>Autor : senator Iulian Urban.</i></p>	
<p>301.</p>	<p>Data transmiterii drepturilor și obligațiilor</p>	<p>Art.252 – (1) În cazul reorganizării persoanelor juridice supuse înregistrării, transmiterea drepturilor și obligațiilor se realizează atât între părți, cât și față de terți, numai prin înregistrarea operațiunii și pe data acesteia.</p> <p>(2) În ceea ce privește celelalte persoane juridice nesupuse înregistrării, transmiterea drepturilor și obligațiilor, în cazurile prevăzute de alin.(1), se realizează atât între părți, cât și față de terți numai pe data aprobării de către organul competent a inventarului, a bilanțului contabil întocmit în vederea predării-primirii, a evidenței și a repartizării tuturor contractelor în curs de executare, precum și a oricăror altor</p>	<p>Art.252 – (1) În cazul reorganizării persoanelor juridice supuse înregistrării, transmiterea drepturilor și obligațiilor se realizează atât între părți, cât și față de terți, numai prin înregistrarea operațiunii și de la data acesteia.</p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ.</i></p> <p>(2) În ceea ce privește celelalte persoane juridice nesupuse înregistrării, transmiterea drepturilor și obligațiilor, în cazurile prevăzute de alin.(1), se realizează atât între părți, cât și față de terți numai pe data aprobării de către organul competent a inventarului, a bilanțului contabil întocmit în vederea predării-primirii, a evidenței și a repartizării tuturor contractelor în curs</p>	

		<p>asemenea acte prevăzute de lege.</p> <p>(3) În cazul bunurilor imobile care fac obiectul transmisiunii, dreptul de proprietate și celelalte drepturi reale se dobândesc numai prin înscrierea în cartea funciară, în baza actului de reorganizare și, dacă e cazul, a certificatului de înregistrare a noii persoane juridice, eliberat în condițiile legii.</p>	<p>de executare, precum și a oricăror alte asemenea acte prevăzute de lege. <i>Autor: Consiliul Legislativ.</i></p> <p>(3) În cazul bunurilor imobile care fac obiectul transmisiunii, dreptul de proprietate și celelalte drepturi reale se dobândesc numai prin înscrierea în cartea funciară, în baza și, dacă e cazul, a certificatului de înregistrare a noii persoane juridice, eliberat în condițiile legii. <i>Autor: deputat Daniel Buda</i></p> <p>(3) În cazul bunurilor imobile care fac obiectul transmisiunii, dreptul de proprietate și celelalte drepturi reale se dobândesc numai prin înscrierea în cartea funciară, în baza actului încheiat în formă autentică. <i>Autori: senator Iulian Urban și Uniunea Națională a Notarilor Publici din România.</i></p>	<p>Considerăm necesară menținerea principiului potrivit căruia transferul dreptului de proprietate și al celorlalte drepturi reale asupra bunurilor imobile trebuie să se facă în formă autentică.</p>
302.	Opoziții	<p>Art.253 – (1) Actele prin care s-a hotărât reorganizarea pot fi atacate, dacă prin lege nu se dispune altfel, prin opoziție, de către creditorii și orice alte persoane interesate în termen de 30 de zile de la data când au luat cunoștință de aprobarea reorganizării, dar nu mai târziu de un an de la data aprobării acesteia de către organul competent,</p>	<p>Art.253 – (1) Actele prin care s-a hotărât reorganizarea pot fi atacate, dacă prin lege nu se dispune altfel, prin opoziție, de către creditorii și orice alte persoane interesate în termen de 30 de zile de la data când au luat cunoștință de aprobarea reorganizării, dar nu mai târziu de un an de la data publicării acesteia, potrivit legii.</p>	

		<p>potrivit legii.</p> <p>(2) Opoziția suspendă executarea față de oponenți până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, în afară de cazul în care persoana juridică debitoare face dovada plății datoriilor sau oferă garanții acceptate de creditori ori încheie cu aceștia un acord pentru plata datoriilor.</p> <p>(3) Opoziția se judecă în camera de consiliu, cu citarea părților, de către instanța competentă.</p> <p>(4) Hotărârea pronunțată asupra opoziției este supusă numai apelului.</p>	<p><i>Autori : senator Iulian Urban și deputat Daniel Buda</i></p> <p>(2) Opoziția suspendă executarea față de oponenți până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, în afară de cazul în care persoana juridică debitoare face dovada executării obligațiilor sau oferă garanții acceptate de creditori ori încheie cu aceștia un acord pentru plata datoriilor.</p> <p><i>Autori : Iulian Urban și Daniel Buda</i></p>	
303.	<p>CAPITOLUL VI</p> <p>Încetarea persoanei juridice</p>			
304.	<p>Secțiunea 1</p> <p>Dispoziții generale</p>			
305.	Modurile de încetare	<p>Art.254 – Persoana juridică încetează, după caz, prin constatarea ori declararea nulității, prin fuziune, divizare totală, transformare, dizolvare sau desființare, ori printr-un alt mod prevăzut de lege.</p>	<p>Art.254 – Persoana juridică încetează, după caz, prin constatarea ori declararea nulității, prin fuziune, divizare totală, transformare, dizolvare sau desființare, ori printr-un alt mod prevăzut de actul constitutiv sau de lege.</p>	

			<i>Autori: deputați Mate Andras și Daniel Buda.</i>	
306.	Secțiunea a 2-a Dizolvarea persoanei juridice			
307.	Cazuri _____ de dizolvare	<p>Art.255 – Persoanele juridice de drept privat se dizolvă:</p> <p>a) dacă termenul pentru care au fost constituite s-a împlinit;</p> <p>b) dacă scopul a fost realizat ori nu mai poate fi îndeplinit;</p> <p>c) dacă scopul pe care îl urmăresc sau mijloacele întrebuințate pentru realizarea acestuia au devenit contrare legii sau ordinii publice, ori urmăresc un alt scop decât cel declarat;</p> <p>d) prin hotărârea organelor competente ale acestora;</p> <p>e) prin orice alt mod prevăzut de lege, actul de constituire sau statut.</p>	<p>c) dacă scopul pe care îl urmăresc sau mijloacele întrebuințate pentru realizarea acestuia au devenit contrare legii sau ordinii publice, ori dacă ele urmăresc un alt scop decât cel declarat;</p> <p style="text-align: center;"><i>Autor: Consiliul Legislativ.</i></p>	
308.	Dizolvarea persoanelor juridice de drept public	Art.256 – Persoanele juridice de drept public se dizolvă numai în cazurile și condițiile anume prevăzute de lege.		
309.	Opoziții	Art.257 – În cazul în care persoana juridică se dizolvă prin hotărârea organului competent, creditorii sau orice alte persoane interesate pot face opoziție, dispozițiile art.253 aplicându-se în mod corespunzător.		

310.	Lichidarea	<p>Art.258 – (1) Prin efectul dizolvării persoana juridică intră în lichidare în vederea valorificării activului și a plății pasivului.</p> <p>(2) Persoana juridică își păstrează capacitatea civilă pentru operațiunile necesare lichidării până la finalizarea acesteia.</p> <p>(3) Dacă încetarea persoanei juridice are loc prin fuziune, transformare sau prin divizare totală nu se declanșează procedura lichidării.</p>		
311.	Destinația bunurilor rămase după lichidare	<p>Art.259 – (1) Oricare ar fi cauzele dizolvării, bunurile persoanei juridice rămase după lichidare vor primi destinația indicată prin actul de constituire sau statut, ori destinația indicată de hotărârea organului competent luată înainte de dizolvare.</p> <p>(2) În lipsa unei asemenea prevederi în actul de constituire sau statut ori în lipsa unei hotărâri luate în condițiile alin.(1), precum și în cazul în care prevederea sau hotărârea este contrară legii sau ordinii publice, la propunerea lichidatorului bunurile rămase după lichidare se atribuie de instanța competentă, prin hotărâre supusă numai apelului, de instanța</p>	<p>Art.259 – (1) Oricare ar fi cauzele dizolvării, bunurile persoanei juridice rămase după lichidare vor primi destinația stabilită în actul de constituire sau statut, ori destinația stabilită în hotărârea organului competent luată înainte de dizolvare.</p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ.</i></p>	

competență unei persoane juridice cu scop identic sau asemănător, dacă prin lege nu se prevede altfel. Atunci când există mai multe astfel de persoane juridice, lichidatorul propune cel puțin trei persoane juridice, caz în care bunurile se atribuie prin tragere la sorți.

(3) În cazul în care persoana juridică a fost dizolvată pentru motivele prevăzute de art.255 lit.d), precum și în cazul în care nicio persoană juridică nu este de acord cu preluarea bunurilor rămase după lichidare în condițiile alin. (2), **acestea sunt preluate de comuna, orașul sau municipiul** în a cărui rază teritorială se află bunurile.

(4) În toate cazurile, transmiterea dreptului de proprietate asupra bunurilor rămase după lichidare are loc la data preluării lor de către beneficiari, dacă prin lege nu se prevede altfel. Procesul-verbal de predare-primire și hotărârea judecătorească rămasă definitivă, în cazurile prevăzute de alin.(2) ori (3), constituie titlu de proprietate sau, după caz, poate servi drept temelie juridică pentru intabularea în cartea funciară.

[REDACTED]

[REDACTED]

(3) În cazul în care persoana juridică a fost dizolvată pentru motivele prevăzute de art.255 lit.d), precum și în cazul în care nicio persoană juridică nu este de acord cu preluarea bunurilor rămase după lichidare în condițiile alin. (2), **acestea trec în proprietatea comunei, orașului sau municipiului** în a cărui rază teritorială se află bunurile.

Autor: Consiliul Legislativ.

(4) În toate cazurile, transmiterea dreptului de proprietate asupra bunurilor rămase după lichidare are loc la data preluării lor de către beneficiari, dacă prin lege nu se prevede altfel. Procesul-verbal de predare-primire **încheiat în formă autentică** și hotărârea judecătorească rămasă definitivă, în cazurile prevăzute de alin.(2) ori (3), constituie titlu de

			<p>proprietate sau, după caz, poate servi drept temei juridic pentru intabularea în cartea funciară.</p> <p><i>Autor: Uniunea Națională a Notarilor Publici din România</i></p>	
312.	<p>Secțiunea a 3-a Dispoziții speciale</p>			
313.	Desființarea unor persoane juridice	<p>Art.260 – (1) Persoanele juridice înființate de către autoritățile publice centrale sau locale, nesupuse dizolvării, pot fi desființate prin hotărârea organului care le-a înființat.</p> <p>(2) În acest caz, dacă organul competent nu a dispus altfel, drepturile și obligațiile persoanei juridice desființate trec asupra persoanei juridice dobânditoare, proporțional cu valoarea bunurilor transmise acesteia, ținându-se însă seama și de natura obligațiilor respective.</p>	<p>(2) În acest caz, dacă organul competent nu a dispus altfel, drepturile și obligațiile persoanei juridice desființate sunt transferate persoanei juridice dobânditoare, proporțional cu valoarea bunurilor transmise acesteia, ținându-se însă seama și de natura obligațiilor respective.</p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ.</i></p>	
314.	Data încetării personalității juridice	<p>Art.261 – (1) Persoanele juridice supuse înregistrării încetează la data radierii din registrele în care au fost înscrise.</p> <p>(2) Celelalte persoane juridice încetează de la data actului prin care s-a dispus încetarea sau, după caz, de la</p>	<p>(2) Celelalte persoane juridice încetează la data actului prin care s-a dispus încetarea sau, după caz, la data</p>	

		data îndeplinirii oricărei alte cerințe prevăzute de lege.	producerii sau realizării cauzei de încetare prevăzută de lege. <i>Autor: Consiliul Legislativ.</i>	
315.	TITLUL V Apărarea drepturilor nepatrimoniale			
316.	Ocrotirea personalității umane	Art.262 – (1) Personalitatea umană este ocrotită în mod egal de lege. (2) Orice persoană fizică are dreptul la ocrotirea valorilor strâns legate de ființa umană, cum sunt viața, sănătatea, integritatea fizică, demnitatea, intimitatea vieții private, creația științifică, artistică, literară sau tehnică, precum și a oricăror altor drepturi nepatrimoniale.	(2) Oricare persoană fizică are dreptul la ocrotirea valorilor strâns legate de ființa umană, cum sunt viața, sănătatea, integritatea fizică, demnitatea, intimitatea vieții private, creația științifică, artistică, literară sau tehnică, precum și a oricăror alte drepturi nepatrimoniale. <i>Autor: Consiliul Legislativ.</i>	
317.	Mijloace de apărare	Art.263 – (1) Persoana fizică ale cărei drepturi nepatrimoniale au fost încălcate ori sunt amenințate poate cere oricând instanței:	Art.263 – (1) Persoana fizică ale cărei drepturi nepatrimoniale au fost lezate ori amenințate poate cere oricând instanței: <i>Autor: senator Iulian Urban.</i> <u>Art. 263 . Se elimină.</u> <i>Autor: deputat Mirela Taloș.</i>	Interzicerea publicării unui material de presă intră sub incidența art. 30 alin 2 din Constituția României, care interzice în mod explicit cenzura. Cenzura este definită

ajunge la restabilirea dreptului atins, cum sunt:

a) sechestrarea, distrugerea, confiscarea sau retragerea din circulație a bunurilor ori a mijloacelor care au servit sau au fost destinate să servească la săvârșirea faptei prejudiciabile;

b) obligarea autorului, pe cheltuiala sa, la publicarea hotărârii de condamnare sau la plata unei sume de bani în folosul unei persoane juridice fără scop patrimonial care desfășoară o activitate de binefacere;

c) orice alte măsuri necesare pentru repararea prejudiciului cauzat și încetarea atingerilor ilicite aduse personalității.

(3) Independent de aceasta, persoana prejudiciată poate cere despăgubiri sau, după caz, o reparație

a) Se elimină.

Autor : senator Iulian Urban.

și MJLC

SAU

a) sechestrarea, distrugerea, confiscarea sau retragerea din circulație a bunurilor ori a mijloacelor care au servit sau au fost destinate să servească **exclusiv** la săvârșirea faptei prejudiciabile **și care nu au servit sau nu pot servi la realizarea în limitele legale a unor altor acțiuni;**

Autor : senator Mircea Diaconu.

a) obligarea autorului, pe cheltuiala sa, la publicarea hotărârii de condamnare

b) plata unei sume de bani în folosul unei persoane juridice fără scop patrimonial care desfășoară o activitate de binefacere;

Autor: MJLC

c) orice alte măsuri necesare pentru **încetarea faptelor ilicite și repararea prejudiciului cauzat.**

Autor: MJLC.

prevederilor art. 112 din proiectul de lege privind Codul Penal, în condițiile în care dacă fapta savarsita prin presa/ de reprezentanți ai presei constituie infracțiune, confiscarea bunurilor nu este posibilă, în schimb aceleasi bunuri pot fi confiscate conform art. 263 alin. 2, lit. a Cod Civil;

Prin eliminare, litera b) devine lit. A) și litera c) devine lit.b) cu textele nemodificate.

		<p>patrimonială pentru prejudiciul, chiar nepatrimonial, ce i-a fost cauzat, dacă vătămarea este imputabilă autorului faptei prejudiciabile. În aceste cazuri, dreptul la acțiune este supus prescripției extinctive.</p>	
318.	Dreptul replică	<p>la Art.264 – (1) Orice persoană ale cărei drepturi sau interese legitime au fost lezate în mod direct prin prezentarea în presa scrisă sau audiovizuală a unor fapte neadevărate beneficiază de dreptul la replică.</p> <p>(2) Nu există drept la replică în cazul reproducerii fidele a dezbaterilor publice din cadrul unei autorități sau instituții la care persoana care se consideră lezată a participat. De asemenea, nu există drept la replică</p>	<p>Art.264 – (1) Persoana ale cărei drepturi sau interese legitime au fost lezate în mod direct prin prezentarea în presa scrisă sau audiovizuală a unor fapte neadevărate beneficiază de dreptul la replică.</p> <p><i>Autor: deputat Daniel Buda.</i> SAU</p> <p><u>Art. 264 . Se elimină.</u></p> <p><i>Autor: deputat Mirel Taloș.</i></p> <p>SAU</p> <p>Art.264 – (1) Orice persoană ale cărei drepturi sau interese legitime au fost lezate în mod direct prin prezentarea în presa scrisă sau audiovizuală a unor afirmații neadevărate beneficiază de dreptul la replică.</p> <p><i>Autor : senator Mircea Diaconu.</i></p> <p>Faptele nu pot fi adevărate sau false, ci doar afirmațiile despre fapte.</p>

		<p>atunci când prezentarea contestată reproduce în mod fidel un material care emană direct de la această persoană.</p>	<p>(3) Dreptul la replică poate fi refuzat:</p> <p>a) în raport cu opinii și judecăți de valoare;</p> <p>b) în situația în care s-a respectat principiul <i>auditur et altera pars</i>;</p> <p>c) în situația în care se solicită replică la replică;</p> <p>d) în cazul în care materialul de presă vizat este un răspuns la acuzațiile persoanei și nu conține acuzații prejudiciabile la adresa acestei persoane dincolo de limitele răspunsului</p> <p>e) în cazul unui acord scris încheiat de organismul de presă scrisă sau audio-vizuală cu persoana.</p> <p><i>Autor: senator Iulian Urban și deputat Daniel Buda.</i></p> <p><u>SAU</u></p> <p>3) Dreptul la replică nu poate fi solicitat:</p> <p>a) în raport cu opinii și judecăți de valoare;</p> <p>b) în situația în care s-a respectat principiul <i>audiatur et altera pars</i>;</p> <p>c) în situația în care se solicită</p>	<p>Pentru a se prelua și excepțiile definite în codul audiovizual, art. 49.</p>
--	--	--	--	---

			<p>replica la replică; d) în cazul în care materialul de presă vizat este un răspuns la acuzațiile persoanei și nu conține acuzații prejudiciabile la adresa acestei persoane, dincolo de limitele răspunsului. e) în cazul unui acord scris încheiat de organismul de presă scrisă sau audiovizuală cu persoana lezată.</p> <p><i>Autor : senator Mircea Diaconu.</i></p>	
319.	Conținutul și forma răspunsului	<p>Art.265 – (1) Răspunsul trebuie să fie concis și să se limiteze la obiectul prezentării contestate.</p> <p>(2) El trebuie să fie formulat în scris.</p> <p>(3) În cazul materialelor difuzate în cadrul unei emisiuni audiovizuale,</p>	<p>Art.265 – (1) Conținutul replicii trebuie să fie concis și să se limiteze la obiectul prezentării contestate. <i>Autor: Iulian Urban.</i></p> <p>Art. 265 . Se elimină.</p> <p><i>Autor: deputat Mirel Taloș.</i></p> <p>Se înlocuiește „ răspunsul” cu „conținutul replicii” în tot cuprinsul codului</p> <p>(3) În cazul materialelor difuzate în cadrul unei emisiuni audiovizuale,</p>	

		<p>răspunsul poate, la alegerea persoanei ce se consideră lezată, să fie formulat în scris ori poate fi înregistrat pe un suport audio sau video, cu respectarea standardelor tehnice utilizate de instituția de presă care a difuzat prezentarea contestată. De asemenea, dacă instituția sesizată este de acord, răspunsul poate fi formulat și direct în cadrul unei intervenții pe post a persoanei care se consideră lezată.</p>	<p>conținutul replicii poate, la alegerea persoanei ce se consideră lezată, să fie formulat în scris ori poate fi înregistrat pe un suport audio sau video, cu respectarea standardelor tehnice utilizate de instituția de presă care a difuzat prezentarea contestată. De asemenea, dacă instituția sesizată este de acord, răspunsul poate fi formulat și direct în cadrul unei intervenții pe post a persoanei care se consideră lezată.</p> <p><i>Autori: deputat Daniel Buda și senator Iulian Urban.</i></p>	
320.	Refuzul răspunsului	<p>Art.266 - Răspunsul poate fi refuzat dacă este în mod vădit inexact sau dacă este contrar legii ori bunelor moravuri.</p>	<p>Art.266 – Conținutul replicii poate fi refuzat dacă este în mod vădit inexact sau dacă este contrar legii ori bunelor moravuri.</p> <p><i>Autori: deputat Daniel Buda și senator Iulian Urban.</i></p> <p><u>Art. 266 . Se elimină.</u></p> <p><i>Autor: deputat Mirel Taloș.</i></p>	<p>Aceste tehnicalități sunt prevăzute deja mult mai detaliat în Codul de reglementare a conținutului audiovizual, iar pentru presa scrisă funcționează autoreglementarea.</p>
321.	Procedură	<p>Art.267 – (1) Autorul răspunsului se poate adresa instituției de presă în termen de cel mult 20 de zile de la data la care a luat cunoștință de prezentarea pe care o contestă, dar nu mai târziu de 3 luni de la data publicării ori difuzării</p>	<p>Art.267 – (1) Autorul conținutului replicii se poate adresa instituției de presă în termen de cel mult 20 de zile de la data la care a luat cunoștință de prezentarea pe care o contestă, dar nu mai târziu de 3 luni de la data publicării</p>	

		<p>acesteia.</p> <p>(2) Instituția de presă sesizată trebuie să informeze pe autorul răspunsului, în termen de cel mult două</p>	<p>ori difuzării acesteia.</p> <p><i>Autori: deputat Daniel Buda și senator Iulian Urban.</i></p> <p><u>SAU</u></p> <p><u>Art. 267 - (1) -</u> Autorul conținutului replicii se poate adresa instituției de presă în termen de cel mult 20 de zile de la data difuzării emisiunii în care s-a produs lezarea.</p> <p><i>Autor: Consiliul Național al Audiovizualului</i></p> <p><u>SAU</u></p> <p><u>Art. 267 . Se elimină.</u></p> <p><i>Autor: deputat Mirel Taloș.</i></p> <p><u>SAU</u></p> <p><u>Art.267 – (1) Autorul dreptului la replică</u> se poate adresa instituției de presă în termen de cel mult 20 de zile de la data publicării ori difuzării afirmației vizate.</p> <p><i>Autor : senator Mircea Diaconu.</i></p> <p>(2) Instituția de presă sesizată trebuie să informeze pe autorul conținutului replicii, în termen de cel</p>	<p>Termenul de 3 luni depășește termenul privind obligația de a păstra înregistrarea emisiunii prevăzut în reglementările CNA. Totodată, în aceleași reglementări, termenul de adresare este de 20 de zile.</p>
--	--	--	--	---

		zile de la data primirii cererii de replică, despre data, ora și emisiunea când se va publica ori difuza răspunsul sau, în cazul când se solicită intervenția directă pe post, dacă va permite și asigura efectuarea acesteia. Atunci când instituția de presă refuză fie publicarea ori difuzarea replicii, fie intervenția directă pe post, se vor comunica de îndată motivele acestui refuz.	mult două zile de la data primirii cererii de replică, despre data, ora și emisiunea când se va publica ori difuza conținutului replicii sau, în cazul când se solicită intervenția directă pe post, dacă va permite și asigura efectuarea acesteia. Atunci când instituția de presă refuză fie publicarea ori difuzarea replicii, fie intervenția directă pe post, se vor comunica de îndată motivele acestui refuz. <i>Autori: deputat Daniel Buda și senator Iulian Urban.</i>	
322.	Modalitatea de publicare sau difuzare	Art.268 – (1) Răspunsul trebuie să fie publicat sau difuzat în așa fel încât să atingă într-o măsură cât este posibil de mare publicul care a luat cunoștință de prezentarea ce este contestată. În acest scop, răspunsul se publică ori difuzează în același mod și în același loc cu prezentarea contestată, de îndată, dar nu mai târziu de 3 zile de la data aprobării publicării ori difuzării lui . (2) În cadrul emisiunilor audiovizuale, răspunsul trebuie să fie prezentat în cadrul aceleiași interval orar, al aceleiași emisiuni, în limitele aceleiași durate și cu precizarea emisiunii în care s-a produs lezarea. Dacă emisiunea în care s-a produs lezarea este programată într-un interval	Art.268 – (1) Răspunsul este publicat sau difuzat astfel încât să fie receptat în cea mai largă măsură de publicul care a luat cunoștință de prezentarea ce este contestată. În acest scop, replica se publică ori difuzează în același mod și în același loc cu prezentarea contestată, de îndată, dar nu mai târziu de 3 zile de la data aprobării publicării ori difuzării ei . <i>Autor: Consiliul Legislativ.</i> SAU (2) În cadrul emisiunilor audiovizuale, conținutului replicii trebuie să fie prezentată în cadrul aceleiași interval orar, al aceleiași emisiuni, în limitele aceleiași durate și cu precizarea emisiunii în care s-a produs lezarea. Dacă emisiunea în care	

		<p>mai îndepărtat de 7 zile, răspunsul se difuzează în termen de 3 zile, în același interval orar și cu precizarea emisiunii în care s-a produs lezarea.</p> <p>(3) Răspunsul trebuie publicat sau difuzat integral și fără să fie alterat, trunchiat, reformulat ori modificat. Instituția de presă sesizată nu poate să adauge ori să facă imediat vreun comentariu, în afara unei declarații prin care indică dacă își menține prezentarea faptelor ori anunță sursele care au stat la baza întocmirii sau difuzării acesteia.</p> <p>(4) În toate cazurile, publicarea sau difuzarea răspunsului este gratuită. Orice convenție sau clauză contrară este considerată nescrisă.</p>	<p>s-a produs lezarea este programată într-un interval mai îndepărtat de 7 zile, conținutului replicii se difuzează în termen de 3 zile, în același interval orar și cu precizarea emisiunii în care s-a produs lezarea.</p> <p style="text-align: center;"><u>SAU</u></p> <p><u>Art. 268 . Se elimină.</u></p> <p style="text-align: center;"><i>Autor: deputat Mirel Taloș.</i></p> <p>(3) <u>Dreptul la replică</u> trebuie publicat sau difuzat integral și fără să fie alterat, trunchiat, reformulat ori modificat, <u>cu condiția să nu depășească nejustificat dimensiunile informației care a produs lezarea.</u> Instituția de presă sesizată nu poate să adauge ori să facă imediat vreun comentariu, în afara unei declarații prin care indică dacă își menține prezentarea faptelor ori anunță sursele care au stat la baza întocmirii sau difuzării acesteia.</p> <p style="text-align: center;"><i>Autor : senator Mircea Diaconu.</i></p>	<p>Nu se poate accepta publicarea sau difuzarea unui drept la replică de orice dimensiuni.</p>
323.	Acțiunea în justiție	<u>Art.269</u> – (1) Dacă cel sesizat împiedică exercitarea acestor drepturi, refuză	<u>Art.269</u> – (1) Dacă cel sesizat împiedică exercitarea acestor drepturi,	

		<p>publicarea ori difuzarea sau nu o realizează în mod corect, persoana ce se consideră lezată se poate adresa instanței judecătorești competente. Instanța se va pronunța de îndată pe baza probelor administrate, prin ordonanță președințială.</p> <p>(2) Exercițarea sau, după caz, neexercitarea dreptului la replică nu implică renunțarea persoanei lezate la dreptul de a obține în condițiile legii o reparație echitabilă a prejudiciului suferit.</p> <p>(3) Dispozițiile alin.(1) nu exclud dreptul persoanei care se consideră lezată de a recurge și la proceduri administrative desfășurate în baza legii sau reglementate de organizațiile profesionale din domeniul presei.</p>	<p>refuză publicarea ori difuzarea sau nu o realizează în mod corect, persoana ce se consideră lezată se poate adresa instanței judecătorești competente. Instanța se va pronunța de îndată pe baza probelor administrate.</p> <p><i>Autori: senator Iulian Urban și deputat Daniel Buda.</i></p> <p style="text-align: center;"><u>SAU</u></p> <p><u>Art. 269 . Se elimină.</u></p> <p style="text-align: center;"><i>Autor: deputat Mirel Taloș.</i></p> <p>(3) Dispozițiile alin.(1) nu exclud dreptul persoanei care se consideră lezată de a recurge și la proceduri administrative inițiate desfășurate în baza legii sau actelor administrative ale organizațiilor profesionale din domeniul presei.</p> <p style="text-align: center;"><i>Autor: Consiliul Legislativ.</i></p>	
324.	Dreptul la rectificare	<p>Art.270 – (1) Orice persoană ale cărei drepturi sau interese legitime au fost lezate prin prezentarea în presa scrisă sau audiovizuală a unor fapte inexacte beneficiază de dreptul la rectificarea informațiilor greșite.</p>	<p>Art.270 – (1) Persoana ale cărei drepturi sau interese legitime au fost lezate prin prezentarea în presa scrisă sau audiovizuală a unor fapte inexacte beneficiază de dreptul la rectificarea informațiilor greșite.</p>	

		(2) Dispozițiile art.265-269 se aplică, în mod corespunzător, și în cazul rectificării unor informații inexacte comunicate prin presa scrisă ori audiovizuală.	<i>Autor : deputat Daniel Buda</i> <u>Art. 270 . Se elimină.</u> <i>Autor: deputat Mirel Taloș.</i>	
325.	Apărarea dreptului la nume	<u>Art.271</u> – (1) Cel al cărui nume este contestat poate să ceară instanței judecătorești recunoașterea dreptului său la acel nume. (2) De asemenea, cel care este lezat prin uzurparea, în tot sau în parte, a numelui său poate să ceară oricând instanței judecătorești să dispună încetarea acestei atingeri nelegitime. (3) Dispozițiile prezentului articol se aplică, în mod corespunzător, și apărării dreptului la pseudonim.	<u>Art. 271 . Se elimină.</u> <i>Autor: deputat Mirel Taloș.</i> (3) Dispozițiile prezentului articol se aplică, în mod corespunzător, și apărării dreptului la pseudonim, ales în condițiile legii. <i>Autor: deputat Daniel Buda și senator Iulian Urban.</i>	
326.	Măsuri provizorii	<u>Art.272</u> – (1) Dacă acela care se consideră lezat în drepturile sale nepatrimoniale face dovada credibilă că este obiectul unei atingeri ilicite, actuale sau iminente, după caz, și că această atingere riscă să-i cauzeze un prejudiciu dificil de reparat, poate să ceară instanței judecătorești luarea unor măsuri provizorii.	<u>Art. 272 . Se elimină.</u> <i>Autor: deputat Mirel Taloș.</i> <u>Art.272</u> – (1) Dacă persoana care se consideră lezată face dovada că drepturile sale nepatrimoniale fac obiectul unei acțiuni ilicite, actuale sau iminente și că această acțiune	

(2) Instanța judecătorească poate să dispună în special:

a) interzicerea încălcării sau încetarea ei provizorie;

b) luarea măsurilor necesare pentru a asigura conservarea probelor.

(3) **Cu toate acestea, în cazul atingerii aduse prin mijloacele de presă scrisă sau audiovizuală periodică, instanța judecătorească nu poate să dispună încetarea cu titlu provizoriu a acesteia decât dacă atingerea este de natură să cauzeze un prejudiciu grav reclamantului și nu este în mod evident justificată, iar măsura luată de instanță nu apare ca fiind disproporționată în raport cu atingerea adusă.**

(4) Instanța soluționează cererea potrivit dispozițiilor privitoare la ordonanța președințială, care se aplică în mod corespunzător. În cazul în care cererea este formulată înainte de introducerea acțiunii de fond, prin hotărârea prin care s-a dispus măsura provizorie se va fixa și termenul în care acțiunea în fond trebuie să fie introdusă, sub sancțiunea încetării de drept a acelei

riscă să-i cauzeze un prejudiciu **greu** de reparat, poate să ceară instanței judecătorești luarea unor măsuri provizorii.

Autor: Consiliul Legislativ.

(3) **În cazul prejudiciilor aduse prin mijloacele presei scrise sau audiovizuale periodice, instanța judecătorească nu poate să dispună încetarea, cu titlu provizoriu, a acțiunii prejudiciabile decât dacă prejudiciile cauzate reclamantului sunt grave, dacă acțiunea nu este în mod evident justificată și dacă măsura luată de instanță nu apare ca fiind disproporționată în raport cu prejudiciile cauzate.**

Autor: Consiliul Legislativ.

măsuri. Dispozițiile alin.(6) sunt aplicabile.

(5) Dacă măsurile luate sunt de natură să producă un prejudiciu părții adverse, instanța poate obliga pe reclamant să dea o cauțiune în cuantumul fixat de aceasta, sub sancțiunea încetării de drept a măsurii dispuse.

(6) Măsurile luate potrivit prezentului articol anterior introducerii acțiunii în justiție pentru apărarea dreptului nepatrimonial încălcat încetează de drept dacă reclamantul nu a sesizat instanța în termenul fixat de aceasta, dar nu mai târziu de 30 de zile de la luarea acestora.

(7) Reclamantul este ținut să repare, la cererea părții interesate, prejudiciul cauzat prin măsurile provizorii luate, dacă acțiunea de fond este respinsă ca neîntemeiată. Cu toate acestea, dacă reclamantul nu a fost în culpă ori a avut o culpă ușoară, instanța, în raport cu circumstanțele concrete, poate fie să refuze obligarea sa la despăgubirile cerute de partea adversă, fie să dispună reducerea acestora.

(8) Dacă partea adversă nu solicită daune-interese, instanța va dispune eliberarea cauțiunii, la cererea reclamantului, prin hotărâre dată cu citarea părților. Cererea se judecă

		potrivit dispozițiilor privitoare la ordonanța președințială, care se aplică în mod corespunzător. În cazul în care pârâtul se opune la eliberarea cauțiunii, instanța va fixa un termen în vederea introducerii acțiunii de fond, care nu poate fi mai lung de 30 de zile de la data pronunțării hotărârii, sub sancțiunea încetării de drept a măsurii de indisponibilizare a sumei depuse cu titlu de cauțiune.	
327.	Decesul titularului dreptului nepatrimonial	Art.273 – (1) Acțiunea pentru restabilirea dreptului nepatrimonial încălcat poate fi continuată sau pornită, după moartea persoanei vătămate, de către soțul supraviețuitor, de oricare dintre rudele în linie dreaptă ale persoanei decedate, precum și de oricare dintre rudele sale colaterale până la gradul al patrulea inclusiv. (2) Acțiunea pentru restabilirea integrității memoriei unei persoane decedate poate fi pornită de cei prevăzuți la alin.(1).	Art. 273 . Se elimină. <i>Autor: deputat Mirel Taloș.</i>
328.	Apărarea drepturilor nepatrimoniale ale persoanei juridice	Art.274 - Dispozițiile prezentului titlu se aplică prin asemănare și drepturilor nepatrimoniale ale persoanelor juridice, cum sunt dreptul la denumire, la sediu și altele asemenea.	Art.274 - Dispozițiile prezentului titlu se aplică prin asemănare și drepturilor nepatrimoniale ale persoanelor juridice. <i>Autori:deputat Daniel Buda și senator Iulian Urban</i> SAU Art. 274 . Se elimină.

			<i>Autor: deputat Mirel Taloș.</i>	
329.	Cartea a II-a Despre familie			
330.	Titlul I Dispoziții generale			

*Întocmit,
Șef serviciu
Nicoleta Grecu*